

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.
பெரிய நெடுமலை நகரம்.

கணபதிதலை.
திருத்தணிகேசன்தலை.

முகவுரை.

சுருத்திரமே.

நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்துக் கரையேறின பெரியோர்களின் சரித்திரம் இன்னதெனத் தெரிந்து கொள்ளுதல் மிகவும் பலன் தரக்கூடியது. இந்தச்சரித்திரத் தலைவரான சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தால் “நன்மை கடைப்பிடி”, “முயற்சி திருவிளையாக்கும்”, “கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்”, என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு மெய்ப்படுதல் நன்கு புலப்படும். இவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்கள் இவரது முதிர்ந்த பத்தியின் நிலையைக் காட்டும். இப்பெரியாரின் சரித்திரத்தை எழுத என்னைத் துண்டினவரும் முருகபத்தருட் சிறந்தவருமான எனது நண்பர் சென்னை போர்ட் ட்ராஸ்ட் ஆபீஸில் வேலையாயிருக்கும் பிரம்மஸ்ரீ சு. வேங்கடசாஸ்திரியர் அவர்களது அன்பு மிகவும் பாராட்டற் பாலது. தமிழ் மக்கள் இச்சரித்திரத்தைப் படித்து உய்யும்வழி இன்னதெனக் கைப்பிடித்துத் தமிழ்க் கடவுளாம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய மூர்த்தியின் திருவருட்கு உரியாராம் பெருமை யடைதல் வேண்டும் என்பது அடியேன் முன்க் கருத்து. அறுமுகப் பெருமான் என்றும் அங்கனே அருள்வாராக.

சென்னை	}	வ. சு. செங்கல்வராயன்.
292, லிங்கசெட்டி தெரு,		Manager, Offices of the Registrar of Joint Stock Companies and Registrars-General of Births, Deaths and Marriages, Madras.
27-10-1920		

சுப்பிரமணிய பிள்வன சரித்திரம்.

காப்பு.

எந்தை சரிதம் எழுதத்
தந்திமுகன் கந்தமலாத் தாள்.

வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை “சான்றோ

ருடைத்து” என விசேடித்துச்

சொல்லப்படும் தொண்டை நன்னாட்டிற் செங்கறப்பட்டில்
தணிகையெம்பெருமானுக்கு வழிவழி யடிமையாகிய
ஒரு நல்ல குலத்தில் 1846-ஆம் வருஷம் டிசம்பர்மாதம்
11-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை பிறந்தனா. பிறந்த
கிணம் சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௭௮-ஆம், கலியுகாப்தம்
௪௯௪௭, பராபவ-ஆம் காலத்தினை 1846, சுக்கிரவாரம்,
உத்திர நக்ஷத்திரம், ராத்திரி நாழிகை 7½, என ஜாதகக்
குறிப்பிற் கண்டிருக்கிறது. சி: கருணிக ஜாதி; கௌதம

முஹருஷி கோத்திரம்; குடும்பம் மிக்க ஏழைக்குடும்பம் என்றே சொல்லல்வேண்டும். இவர் தகப்பனர் பெயர் தணிகாசலம் பிள்ளை, தாயார் பெயர் இலக்குமியம்மாள்; இலக்குமியம்மாள் தணிகாசலம் பிள்ளைக்கு இரண்டாவது தாரம்; முதல் தாரத்துக்கு ஒரே பெண். அத் தாரம். இறந்தபின் மணஞ்செய்யப்பட்ட இலக்குமியம்மாவுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளில் இளம்பிராயத்தில் இறந்த ஒரு ஆண் குழந்தைபோக சிவகாமியம்மா எனப் பெயர் கொண்ட ஒரு பெண் குழந்தையும், சிதம்பரம், சுப்பிரமணியன் எனப் பெயர்கொண்ட இரு ஆண்குழந்தைகளும் எஞ்சி நின்றன சிவகாமியம்மா சபாபதிபிள்ளை என்பவரை மணந்து 1875-ல் அவர் காலஞ்செல்ல சித்தூர் ஜில்லா புத்தூரில் வக்கீலாயிருந்த தன் மூத்த பிள்ளை துரைசாமிபிள்ளையின் ஆதரவில் இருந்து 1902-ல் சிவபதமடைந்தனர். சிதம்பரம் பிள்ளை துன்முகிஸ்ரூ (1837) பிறந்தவர். அவர் பூவிருந்தவல்லி, திருவள்ளூர் என்னும் ஊர்களிற் கோர்ட்டிற் காபீஸ்ட்டாகவும், குமாஸ்தா ஆகவுமிருந்து நல்ல ஸ்திதிக்கு வந்த தனது தம்பி என்னும் உதவிய பொருள்கொண்டும் பிதிரார்ஜித பூஸ்திதியின் ஸ்வர்ப வரும்படியைக் கொண்டும் தமது வாழ்காளைச் செலுத்தி 1898-ல் காலஞ் சென்றனர். இளையபிள்ளையாகிய சுப்பிரமணியபிள்ளையின் சரித்திரமே நாம் இங்கு எழுதவந்தது.

சுப்பிரமணியபிள்ளையின் பிதாவாகிய தணிகாசலம் பிள்ளையோடு பிறந்த சகோதர சகோதரிகள் பதினமர். இவா தம் பிதா மாதா கற்பக பிள்ளை மீனாகியம்மா. கற்பகபிள்ளை செங்கற்பட்டுஜில்லா கோர்ட்டில் ரெகார்ட் கீபர் (Record-Keeper) உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்.

தணிகைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி திருவடிக்கு மீளாப் பத்தி
பூண்டவர். அப்பெருமான் இவரிடம் பல திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு. இவர் முதல்முதல் பூமிருந்தவல்லி (Poonamallee)யில் இருந்தார். பூமிருந்தபிரான் இவர் கணவியை நேன்றித் தெற்கே சென்றால் வேலை கிடைக்கும் என்றாராம்.. அவ்வாறே செங்குறை பட்டுக்குவர அங்கு வேலை கிடைத்தது. ஒருமுறை கிருத்திகை தினத்தில் தனது குலதெய்வம் வீற்றிருக்கும் திருத்தணிகைக்குப் போகாது திருப்போரூர்போக இவர் முயன்ற போது இவரைப் புவிதொடர்ப் பயந்த தம பிழையை மன்னிக்க வேண்டினவுடன் புவிமாயமாய் மறைந்ததாக ஒரு சரித்திரம் எங்கள் முன்னோர் சொல்லுவதுண்டு. பிறிதொரு முறை குணியத்தால் இவர் உடம்பில் திடீரெனக் கொப்புளங்கள் பலதோன்றி உடலமயிங்கு, அன்று இவர் ஜெபத்திற் குணியஞ் செய்தவனைக்காட்டி அவனைத் தனது சிங்கரர்களாற் கொலவித்ததையுங் காட்டி நோயையும் உடனே நீக்கினதாகவும், பின்னர் ஜெபத்திற் காட்டின இடத்தைச் சென்றுபார்க்க அங்கு ஒருவன் உண்மையாகவே இறந்து கிடந்ததை யாவரும் கண்டன ரெனவும் ஒரு அதுபவஞ் சொல்லுவதுண்டு. இத்தகைய பத்தி நிறைந்த புண்ணியப் பெற்ற மக்களுள் ஒருவராகிய தணிகைசலம்பிள்ளையும் தந்தையைப்போற் சிறந்த பக்தரே. இவர் சாமளவும் சிவபூஜைவிடாது செய்தவா. கிணக்க முத்தியளிக்குந் திருவண்ணாமலையை என்றும் மறவாது அருணகிரியந்தாதியைச் சதா பாராயணஞ் செய்யும் நியமத்தவர். இவர்செய்த புண்ணியமே ஒருருக் கொண்டவர் நமது சரித்திரத்தலைவரான சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

I. இளம் பருவம்.

(i) 1846—1864.

செங்கற்பட்டு வாசம்.

இவர் சரித்திரம் எழுதுவதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் இவர் தமது இளம்பிராயமுதல் எழுதிவைத்திருக்கும் “தினநிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்களே” (Diaries). தேவாரத்திற பெரும்பாகஞ் செல்லேறி மறைந்ததுபோல இவர் எழுதிவைத்த தினநிகழ்ச்சிப் புத்தகங்களில் முக்கியமான பாகங்களிற் சில செல்லேறி மறைந்தது எமக்கு மிக்க வியாகுலத்தைத் தருகின்றது. “வினாயும்பயிர் முனையிலே” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தின் உண்மை இவர் வாழ் நாட் சரித்தர்தால நன்குவிளங்கும். சகலவித நற்குணங்களும் அமைந்த சாதகுணசீலர் எனபதும், தணிகையெம்பெருமானிடத்துந தண்ணிலா வேணியனாஞ் சில பிரானிடத்துங் குன்றாத பத்திரிற்றைநத உள்ளத்தவரென்பதும், சிறுவயதிலேயே நல்லாரோ டுணங்கி முன்னோர்களது நல்வழியே பற்றவேண்டும் என்னும் அவா ஒன்றையே உறுதியாகக் கைப்பிடித்துக் கரையேறினவர் என்பதும் இவர் சரித்திரத்தால நன்கு விளங்கும். இதற்குச் சான்று இவர் தமது தினநிகழ்ச்சிப் புத்தகத்தை முதல்முதல் எழுத ஆரம்பித்தபோது எழுதியுள்ள பின்வருங் குறிப்பே :

“A Journal of Daily occurrences in Life.”

“On finding one of my late teachers Samuel Pillai keep a book of this kind and he having at my request read to me some days' occurrences in his life and convinced me fully of its utility, I became so anxious that

I could not do any thing before I sat down to imitate his wise plans. May God bless me and help me in my undertaking! V. Subramanien. 15 Santamhar 1864. Chingleput."

[தின நிகழ்ச்சிக் குறிப்புப் புத்தகம்: என்னுடைய பழைய உபாத்தியாயாகளுள் ஒருவராகிய சேமுவல் பிள்ளை என்பவர் இத்தகைய புத்தகம் ஒன்று வைத்திருப்பதைக்கண்டு, அப்புத்தகத்தினின்றும் அவர் வாழ்காட்சம்பந்தப்பட்ட சில தினநிகழ்ச்சிகளை வாசிக்க அவரை நான் கேட்டதுமுதல் அவ்வத்தினத்து நிகழ்ச்சிகளை அங்கனம் எழுதுவதின் பலன் ஒன்னதென்றறிந்து நானும் அவ்வாறே ஒரு புத்தகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் அவா மேலிட வேறுவேலை செய்யக்கூட மனம்வராது உடனே அவர்போல நானும் எழுத ஆரம்பித்தேன். பான் எடுத்த இவ்விரதம் விறைவேறுமாறு கடவுள் அனக்கிரகிப்பாராக! வ. சுப்பிரமணியன். 15-9-1864. செங்கற்பட்டு].

சிறுவயதில் யிட்டு உபாத்தியாயரிடம் இவர் தமிழும் தெலுங்கும் வாசித்தார். இவர் தந்தையின் நண்பரான வல்லூர் சோமசுந்தர முதலியார் என்பவருடைய உதவியால் 1857-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திற் செங்கற்பட்டு மிஷன ஸ்கூலிற் சேர்ந்து வாசித்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்கும் பொழுதும் பின்பு பரீட்சைகளுக்குப் படிக்கும்பொழுதுங் கஷ்டப்பட்டுக் காலையில் நான்குமணிக் கெல்லாம் எழுந்த படித்ததாகத் தெரிகின்றது. இவா பள்ளிகூடத்திற் படித்துக்கொண்டிருந்தபொழுது நடந்த விசேஷங்கள் ஒன்றும் அதிகமாகத் தெரியவில்லை. "பால் (Paul) என்னும் கிறிஸ்தவ ஞானியின் சரித்திரம்" என்னும் வியாசத்தை வெகு நன்றாக எழுதினதற்காக அப்போது செங்கற்பட்டில் ஜட்ஜாக இருந்த Mr. Phillips (பிலிப்ஸ்) என்பவர் 'Chamber's Encyclopoedia' (சேம்பர்ஸ் என்சைக்ளோ

பீடியா), "Spectator" (ஸ்பெக்டேடர்) என்னும் புத்தகங்களை இவருக்குப் பரிசளித்ததாகத் தெரிகின்றது. தம் முடைய குடும்ப கஷ்டத்தைத் தெரிந்து சரிவரப்படித்தும் மேல்வகுப்புக்களிற் படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளில் லாமையால் அநதப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே 1863 (ஸ்ரீ ஜூலை) 1௨ எட்டு ரூபாயில் ஒருபாத்தியாயராக அமர்ந்தார். அநதப் பெருந்தொகையும் 1864 (ஸ்ரீ) பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆறு ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஜீவனம் வெகு கஷ்டமாகவே "வறுமைபாகிய தீயின்மேற் கிடந்து, நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி யருள்வாயே" என அருணகிரிநாதர் வேண்டினவாறு தணிகேசனை "மிடிதீர அருள்வாயே" எனத் தாமசுநினை துதித்து வந்தனர். அப்போது தமது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

"The difficulty I am in is inexpressible. My brother is still a copyist and I a teacher on Rs 6. How is the family to be supported by us whose income is so low? On the other hand my father is old and he is not fortunate enough to enjoy ease in his latter days under the protection of his sons"

[யான்படும் கஷ்டங்கள் சொல்லுக்கடங்கா. என தமையனாரோ இன்னுந் காபீன் டிஸ்கார்டு ஆறு ரூபாயில் ஒரு உபாத்தியாயர். எங்கள் வரும்படி இவ்வளவு குறைவாயிருக்க நான்கள் எப்படி குடும்ப சவரங்களைச் செய்வது? எங்கள் தந்தையோ வயது சென்றவர். தமது ஆயுதி எங்களிற் பிள்ளைகளின் உதவியை அடைத்து சுகமாயிருக்கும் பாக்கியம் அவருக்கில்லையே!]

சிறுவயதிலேயே தாய் தந்தையரிடத்தில் அன்பும் பத்தியும் வாய்ந்தவர் நமது சரித்திர கர்த்தா என்பது 1864 (ஸ்ரீ) செப்டம்பர் 26௨ அவரது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளதின்னும் புலப்படும்:

“I am very uneasy to day because the thought of seeing my dear father and my tender mother who are not yet come from Tuuthani broke into my heart I am longing to see them soon safe and sound, and pray God that He will kindly and graciously satisfy my ardent desire ”

[திருத்தணிகுப்ப போய இன்னும் திரும்பிவராத என அருமைத் தந்தை தாயாகவுள்ள தீர்ணவே பெரிதாய் இனது எனக்கு அதிக மனக்கவலையாயிருக்கிறது உபாசனை செனக்கியமாய்ச்சேகிரத்தில திரும்பிவராத காண எனமனம் அவரவசினந்து என விருப்பத்தைத் தயைசெய்து பூர்த்தி செய்யாத கருணைபுரியாத கடவுளை வேண்டுகின்றேன்

இவ்வாறு குடும்ப கஷ்டங்களால் இவர வருத்தியிருந்தபோது செனனைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலை உபாத்தியாயர் (டாக்டர்) மில்லா துரை செங்கற்பட்டுக்குப் பள்ளிக்கூடப் பரிசோதனைக்குவந்தனா அப்போது அவரிடம் கம்முடைய கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்கச், செனனைக்கு வந்தால் மெட்ரிகுலேஷன் வருப்பிற படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி முதலியவற்றை மில்லாதுரை தாம் தருவதாய் ஒப்புக்கொண்டனா தமக்கு உபாத்தியாயர் வேலை யிஷ்டமில்லாதிருந்தும் அதைவிட்டால் வேறு வேலை எங்குத் தேடுவது, தாய் தந்தையரைவிட்டுப் பிரிந்து எப்படிச் செனனைக்குப் போவது, என அஞ்சி அந்த ஆறு ரூபாய் உத்தியோகத்திலேயே சில காலம் இருந்தார் 1864ஆம் செப்டம்பர் 28உ தமது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“I am not at all willing to be a teacher. Still I should not all at once leave the post. I should look before I leap.”

உபாததியாயாயிருக்க எனக்கு மனமே ஆல்லை. ஆயினும்
நான் வேலையைத் துடரென்று விட்டுவிடக்கூடாது. எனக்கும்
ஆராயாது செய்பவாகாது]

தேக ஆரோக்கியமும் மனோ தைரியமும் குன்றித்
தாய தந்தையர் தமமை விட்டுப் பிரிவது சகியாது அடிச்
சுடி விராசுல மடைந்தனா கினைந்தோறும் மிக்க பிர
பாசைப்பட்டு உழைத்தும் மாத முடிவில் ஆறே ரூபாய்
பெறுவது இவா மனதுக்கு ஆறத்தக்கததை
தது செனனைக்கு வந்து படிப்பதற்கோ பொருள்
இவரது சஷ்டகிசை இவ்வாறிருக்க, இவ்வயதிலேயே இவ
நடைய நன்றிமறவாமை தமது நண்பர் ஒருவர் தமக்கு
அரையனு கொடுத்ததுவின்போது இவா எழுதியுள்ள
குறிப்பால் நன்கு பெறப்படுகின்றது

“My dear friend Sunivasalu assisted me with half
an anna for the postage. He has assisted me many a
time in this way. How grateful should I be to him and
how much more grateful must I be to God who makes
such friends assist me

[எனபிரிய நண்பர் சங்கீர்த்தன சாறகசலுக்கு அரையனு
கொடுத்ததுவினா அவர் பலமுறை எனக்கு இம்மாதிரி உதவி
யிருக்கின்றார் நான் அவருக்கு எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனா
யிருக்கவேண்டும்! இத்தகைய உதவுங் குணமுடைய நண்பரைத்
தந்த கடவுளுக்குப் பின்னும் எத்தனை நன்றி நான் செலுத்த
வேண்டும்]

எல்லாம் இறைவன் செயல், இறைவனே தோன்றாத
துணையாய் நின்று உதவுகின்றான் என்று அடிக்கடி
இறைவனுக்குத் தமது நன்றிகாட்டுதல் இவா புத்தகத்
தில் எவ்வுக காணலாகும் உதாரணமாக ஒரு விஷயம்கூறு
வோம் 1864ஆம் அக்டோபரில் 16ஆம் செங்கற்பட்டில்

மாலைப்பொழுதில் வெளிகுஞ்சென்ற இடத்திற் சயி
பத்திற் சிறிப்போந்த விஷநாகம் ஒன்று தம்மைக் கடி
யாதுவிட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்துக் கடவுளுக்கு இவா
நன்றிபாராட்டுவது படிக்கப்படிக்க மனதுக்கு உருக்
கத்தை மேனமேல் உண்டுபண்ணுகின்றது பக்திமாரக்
கத்தைப் பாவச் செய்வதற்கென ஏற்பட்ட மிஷன்பள்ளி
யிற் படித்த கல்வியின்பயனை உண்மையிற்கொகித்தனா இவா
என்பது நன்கு தெரிகிறது இவா இதைக்குறித்து எழுதி
யுள்ளதாவது

"Ah! How glorious is the never ceasing watchful-
ness of God!—of that God whose mercy has no limits,
of that God who takes all the care even for the most
mean and despicable of His creatures How grateful must
I be to Him! and for giving me this night a new life as
it were what service can I render to Him in return!
None whatever Oh! My God and True Preserver! I
am not in the least able to return anything for the in-
numerable blessings which I by Grace hath been pleased
to bestow upon me save my heart felt and humble thanks

‘ஆ! கடவுளின் எனமும் ஓயாக கருணையின் பிரபாவத்தை
என்னென்பது! என்னே அவாதம் அளவுபடாக்கருணை! தமது
சிருஷ்டியில் நிகழ்தாமததும் இழிந்ததுமான ஜீவனிடத்தும்
அவா கருணைநோக்கம் எவ்வளவு நிகழுகின்றது! யான அவருக்கு
எததுணை சனசி பாராட்டுத வேண்டும்! இன்று எனக்குப் புனா
ஜனமம் தந்து உதவின் பிறைவனுக்கு என்ன திருப்பணி நான்
செய்யவல்லேன்! ஆ! என தெய்வமே! காததளிகருங் கட
வுளே! ஏழையாகிப் யான உன் திருவடியை வணங்கி வாழத்தி
வந்தனகு சொல்லுவதன்றி உன் பெருங்கருணைக்கும் வறறாத திரு
வருளுகருங் கைமமாறு செய்ய ஒருசிறிதும் வல்லனல்லேன்’]

உண்பதற்கு நல்ல உணவுகூட இல்லாது கஷ்டதிசையில் இச்சமயம் வருந்தினரென்பது 1864ஆம் ஆக்டோபர் 20உ

“The food I take is very bad, no buttermilk; no ghee, and how can I get health of body and vigour of mind?”

[யான் உண்ணும் உணவு மிக்க கேடாயிருக்கிறது; மோரில்லை, ரெய இல்லை; என் உடலும் மனமும் எவ்வளவு திடப்படும்”]

என எழுதியுள்ளதால் தெரிகின்றது. இப்படியிருந்தும் ஒரு நேரமும் விண்போக்காது தன் கல்வி யறிவை அபிவிருத்தி படுத்துவதிலேயே வெகு ஊக்கமாய் உழைத்து வந்தார். காபி எழுதி எழுதி இவா சையெழுதது நன்றாய்த் திருந்தி யிருந்தது. 1864ஆம் நவம்பர் மீ 7உ பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“I heard from Vasudeva Mudaliar and Appasami Nayakar that Mr Leggett, the Engineer, was pleased with my writing when he saw it in a petition which I had copied for a man.”

[என்றோர் லெககெட்டுரை ஒருவருக்கென நான் பெயராத தெழுதிக்கொடுத்த விண்ணப்பத்தில் எனது கையெழுத்தைப் பார்க்க நேர்ந்தபொழுது அது நன்றாயிருக்கிறதென்று சந்தோஷப்பட்டதாக வாசதேவ முதலியாரும் அப்பாசாமி நாயகரும் சொன்னார்கள்.]

ஆம் ரூபாய் போதாது அல்லற்பட்டுச் செங்கற்பட்டில் ஒரு ஆபீஸில் வேலையாயிருந்த வாசுதேவ முதலியார் என்பவருக்கு இரகிற் பாடஞ் சொல்லிவந்தார். ஆனால் அதுவும் சொற்ப வரும்படிதான். சரிவரக் கொடுக்கப்

படவும் இல்லை நவம்பரில் ஜெனரல் டெஸ்ட் பரீட்சைக்குப் பணங்கட்ட ஐந்து ரூபாய்க்குப் பட்ட கஷ்டம் இறைவனே அறிவன லெகசெட் எனஜினீர் தமது ஆபீஸில் காபிஸ்ட வேலைக்கு 15 ரூபா சம்பளம் நருவதாகச் சொன்னார். ஆனால் அது காயமான உத்தியோகம் அல்ல என்று அதை வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டனர்

(ii) 1865-1869

சென்னை வாசம்

இவ்வாற்றுகுதம்போது 1865-ல் ஜனவரியில் மிலா துரை செங்கற்பட்டுக்கு மறுமுறை வந்தபோது அவரிடம் தனது கஷ்டத்தைச் சொல்ல அவர் ["Mackintosh Scholarship Examination என] ஒரு பரீட்சைச் சென்னையில் நடத்தப்படும் என்றும் அதில் தேறினால் தாம் உதவுவதாகவும் சொல்ல, அவ்வாறே சென்னைக்குப் பிரவரி மாதம்போய் அந்தப் பரீட்சையில் முதலாவதாகத் தேறி, மிலா துரை,

"You answered very well I did not expect so much from you

[நீ வெகு நன்றாய் எழுதினாய், ¹ இவ்வளவு எழுதுவாய் என்று நான் நினைக்க இல்லை]

என்று சொல்லி மாதம் எட்டு ரூபாய் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தவந்தார் கஷ்டகாலத்தில் இன்னும் படிக்கப் போவது இவர்தான் தனக்குத் தமையனுக்கும் இஷ்டமே இல்லை அவர்களுக்கு எவ்வளவோ சமாதானம் சொல்லி மெதுவாய்ச் சென்னைக்குவந்து பரீட்சையில் முதலாகத் தேறினது இவர்தான் தனக்குப் பெரிதும் சந்தோஷம் விரைவில் திருவள்ளிக்கேணியில் இவர்தம் அத்தைமகன்

ரத்தினம் பிள்ளை பெண்பவா வீட்டில் இருந்துவந்தார். தமக்குவந்த எட்டு ரூபா, நாலு ரூபா சாப்பாட்டுச் செலவுக்காக ரத்தினம் பிள்ளைக்கும், ஒரு ரூபா தன செலவுக்கும், மூன்று ரூபா தாயத்தைத் தமையனுக்குமாகச் செலவிடப்பட்டது படிப்புகளுக்கேண்டிய பத்திரங்களை ரத்தினம் பிள்ளையும் சில நண்பர்களும் மிலலாதுரையும் தந்து உதவினார்கள். கிறிஸ்தவ கலாசாலையில் அப்போதிருந்த உபாத்தியாயர்கள் Mr. Macmillan (மேக மிலலாதுரை), Mr. Carslaw (கார்ஸ்லாதுரை), Mr. Miller (மிலலாதுரை). வகுப்புகளில் இவர எவ்வாறிருந்தனர் என்பது பின்வரும் குறிப்புகளில் ஏற்படும்.

28-3-1865 Mr Macmillan returned our geography papers and although I did not expect a high rank I was the first

[மேக மிலலாதுரை நடக்கிய புக்கோளசாலையிற் பரீட்சையில் நான் எதிர்மாராதபோதிலும் முதலாவதாக இருந்தேன்]

“30-3-1865 Mr Macmillan returned our poetry papers I was second and my marks were 41 out of 60, the first got 42 out of 60 But on the whole he said my paraphrase was good”

மேகமிலலாதுரை நடத்தின ஆங்கிலசெய்யுட பரீட்சையில் 60 மாகக்கு 41 மாக வாங்கி இரண்டாவதாக இருந்தேன் முதலாயிருந்தவா 42 மாக வாங்கினா ஆயினும் செய்யுட பாகங்களை வசனமாககுவித்தலில் நான் எழுதினதே மொத்தத்தில் நன்றாயிருந்த தென்றா]

படிப்பு இவ்வாறிருக்க குடுமபகடனும் கஷ்டமும் படிப்பதற்கு முடியாத தொகைகளை அதிகரித்து வந்தன. செங்கற்பட்டிலிருந்து படிப்பதற்குச் சென்னை வரும்பொழுதும் சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டுக்குத்

தாய் தந்தையரைப் பாரக்கச் செல்லும்பொழுதும் தம் முடைய புஸ்தகமுதலிய சாமான்கூடகளைத் தாமே தூக்கிக்கொண்டு 30 மைல் வழிநடந்து சென்றது மிக்க பரிசுக்கத்தக்கதாய் யிருக்கிறது. வண்டிகளுக்கு கொடுக்கப் போதுமான பணம் இல்லை. அப்போது ரெயில் கிடை யாது என்ன செய்வது. தாய் தந்தையருடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யாது தாம் சென்னையிற் படித்துக் கொண்டிருப்பது இவருக்கு மெத்த மனக்கவலையாய் இருந்தது. கட்ட நல்ல துணிகூடக கிடை யாது ஜூலை 1865

“ I felt great shame to go to school in ragged cloth

[நந்தைத் துணியுடன் பள்ளிக்குப்போவது எனக்குப் பேரம்மானமாய் இருந்தது]

என எழுதியுள்ளார் தம்மை மறியாது தாம் செய்த பாபங்களுக்கு அஞ்சி அஞ்சி இவர கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது இவருடைய நன்னெறியை நன்குகாட்டும் ஒருமுறை தெரியாது தமது காலப்பட்டு ஒருபலளி இறந்துபட்டது அப்போது இவர்பட்ட துயரம் சொல்ல ஒண்ணாது இவர புத்தகத்தில் எழுதியுள்ள காவது

“14 7 1865 What a wretch I am! * * I am a terrible sinner. The very fact that I have done such a cruel thing convinces me that I am a very great sinner and worthy of the severe condition in which I am now placed Oh God! Pardon me! I confess my sin and repent it”

[ஆ! நான் என்னபாவி! கொடுமபாவி நான் இவ்வளவு கொடுந்தொழிலைச் செய்யத்தகுந்த மரபாவி நான் ஆதலால்கான கடவுள் என்னை இக்கஷ்டத்துக்கு ஆளாகி வைத்திருக்கிறார் ஆ! தெய்வமே! நான் செய்குது தவறே! அத்தகைய நான் பெரிதும் வருந்துகின்றேன் என பிழம்பைப் பொறுத்தருள்வேண்டும்]

பின்பு, தமக்காதரவாயிருந்த ரத்தின பிள்ளை சித்
துருக்கு மாற்றப்பட, இவர இருக்க இடமும் உண்ண
உணவும் இல்லாது சிலநாள கஷ்டப்பட்டார். பிறகு
இருக்க வேறிடம் தேடி மிலலா பள்ளிக்கூடத்துக்குச்
சமீபத்தில் விங்கசெட்டித்தெரு 307 ஆம் நம்பா எல்லப்ப
நாயகர் வீட்டில் இடம் கிடைக்க அதில் இருந்து வந்தார்
இவ்வருடத்தில் U C S பரீட்சையிற் தேறினார் இந்த
கஷ்டதிசையில் மிலலாதுரை எவ்வளவோ உபகாரம்
செய்ததாக இவர எழுதிபுள்ளார்

1866 நெடு பிபரவரியிற் மெட்ரிசுலேஷன பரீட்சை
யில் தேறினதாக கெஜட்டிற் கண்டபோது இவர எழுதி
புள்ளதாவது

‘I was exceedingly joytul to see my name in the
list Of the passed candidates from the F C M Institu-
tion I stand first Thanks to my God who has not
foisaken me who trusted in Him Hearty thanks to my
gracious God to my Redeemer and my Shelter I trusted
in Him only and He has rewarded me What can I rend-
er in return to all the kindness which He is showering on
me 14-2 1866’

[தேறினவர்கள் பெயர்களுள் என பெயரைக் கண்டபோது
நான் பேராணாதம் உற்றேன் மிலலா ஸ்கூலில் நான்தான் முதல்
தன்னை நம்பின என்னைக் கைவிடாது காத்த என கடவுளுக்கு
வந்தனம் கருணாவிதிக்கு என மனப்பூர்வ வந்தனம்’ தீன ரக்ஷ
கணுக்கு என மனப்பூர்வ வந்தனம்’ தோன்றாத துணைக்கு என
மனப்பூர்வ வந்தனம்’ அடியேன் அவரை நம்பினேன்’ அவர் அடி
யேனுக்கு உதவினார்’ அவர் அடியேன்மீது அன்பு சுரந்து அளித்த
உதவிகளுக்கெல்லாம் என்ன தொண்டு செய்யவல்லேன்’]

எப். ஏ. பரீக்ஷைக்குப் படிப்பது இவர் தந்தையாருக். குந தமையனாருக்கும் இஷ்டம் இல்லை. ஏதாவது வேலை சம்பாதித்துக் குடும்ப கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டும் என்று இவரை அவர்கள் வற்புறுத்தியும் ஏதோ சமாதானம் சொல்லி எப். ஏ. படித்தார். கலெக்டராயிருந்த ரஸாகான் சாயபு, ரிஜிஸ்ட்ரார் பெரியசாமி முதலியார், வக்கீல் ராம சந்திர ராவ்சாயப் இவர்கள் இவருடைய சகபாடிகள். சில காலத்தாமே சமைத்துச் சாப்பிட்டுப் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டி யிருந்தது. ஸ்காலர்ஷிப்பாக வரும் எட்டு ரூபா போதாததால் பார்த்தசாரதி செட்டியார் என்பவருடைய பிள்ளைக்குப் பாடஞ் சொல்லி மாதம் 3 ரூபா பெற்றுவந்தார். வேறொரு இடத்தில் இரண்டு பிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ்சொல்ல 4 ரூபா கிடைத்தது பணம் போதாமற் கஷ்டப்பட்ட காலத்தில் வீட்டுக்காரருங் கடன்கொடுத்துதவினர். இவ்வாறு படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே உலகுக்குப் பயன்படக்கூடிய புத்தகங்களை ஏதாவது எழுதவேண்டும் எனனும ஆசை இவருக்கு இருந்ததாகத் தெரிகிறது. பஞ்சதந்திர வசனம், திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம் என்னும் நூல்கள் எழுதினதாகத் தெரிகிறது ஆனால் இவர் எழுதிவைத்தவை எங்குப் போயினவோ தெரியவில்லை. 1866-ல் செப்டம்பர்மீ 28-உ வெள்ளிக்கிழமை திருத்தணிகைக்குச் சென்று தமது குலதெய்வமாகிய முருகபிரானை வணங்கிப் பேராசனதம் அடைந்தனர்.

1867 லு ஜனவரிமீ 30-உ எப். ஏ. பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பிற் தேறினர். அப்போது கடவுளுக்கு நன்றி கூறி இவர் தமது புத்தகத்தில் எழுதியுள்ளது இவ்வளவவ்வளவன்று. தாம் படித்திருந்த ஒவ்வொரு வகுப்பிலும்

இனம் புத்தகங்கள் பலபெற்றனர். பின்னும் பி. ஏ. க்குப் படித்தால் தமது தாய் தந்தையருக்குக் கஷ்டமாகுமென்று வேலைக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்து பசுசையப்பன் கலாசாலையில் ப்ரின்சிபல் லவரி துரைக்கீழ் (Principal Lavery) உபாத்தியாயராகச் சிலகாலமிருந்து பின்பு மில்லர்துரை (Mr. Miller) சிபார்ஸ்செய்ய (Mr. Anderson) ஆண்டர்ஸன் துரையரால் க்ரான்ட் ஸ்கூலில் (Church of Scotland Mission School) 40 ரூபாயில் மார்ச்சு 27உ உபாத்தியாயராக ஆமர்நதார். பின்புதான் அலைபோற் றத்தளித்த இவர் மனம ஒருவாறு நிலைத்தது. இவர் பி. ஏ. படிக்காதுவிட்டது மில்லா துரைக்கு மெத்த வருத்தம்

“You are losing a golden opportunity, Subramanyan ”

[சுப்பிரமணியம் ! நல்ல சமயத்தை வினாறு இழக்கிறாய்!]

என்றாராம். உபாத்தியாயர்வேலை இவருக்கு எப்போதும் இஷ்டமேயில்லை. ஆதலால் இவர் மில்லர்துரையிடம் தமக்குக் கவரன்மெண்டு உததியோகம் ஏதாவது சிபார்ஸ் செய்யும்படிக்கேட்டுக்கொண்டார். அப்போது மில்லர் பள்ளிக்கூடத்திலேயே 40 ரூபாயில் ஒரு உபாத்தியாயர் வேலை காலியாக அவ்வேலைகருச் செப்டம்பர்மீ 12உ மாற்றிவருதுவிட்டனர். ஆண்டர்ஸன்துரை 45 ரூபா கொடுக்கின்றேன் என்று சொல்லியும் அதை ஒதுதுக கொள்ளாது தனது ரகசிகராகிய மில்லர்துரையிடம் இருக்கவே விரும்பி வருதனர். அக்டோபர்முதல் காலையிற் சில புராணம் படிக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். இவ்வழக்கம் அவர் இறுதிநாள்வரை இருந்தது. முதலிருந்தே தமிழிலும் தமிழ்க்கடவுள்மாட்டும அனபுததும்பின மனநிலையையுடைய இவர் டிசம்பர்மீ 28உ

ஐந்து பாடல்கள் தணிகேசன்மீது பாடினதாக எழுதி யுள்ளார். அவை கிடைக்க இல்லை. தமது கஷ்டதிசையை நீக்கித் தமமை வழிப்படுத்தின கடவுளுக்கு டிசம்பர் 31-உ பின்வருமாறு தமது நன்றி யறிதலைக் காட்டுகின்றார்.

“When I compare this year 1867 with 1865 and 1866, years in which I stayed in Madras, I must say that this year 1867 is decidedly the happiest. Many of my difficulties are now over and I feel heartily grateful to my God—to my never forsaking God—to my ever saving God—to my incomparable God—to my only God and to my beloved God—for the many gifts that He has bestowed upon me * * I assuredly expect and long that the new year, 1868, will bring more comfort and happiness to me by changing my stony heart and making it feel for His mercy and also by altering my present post of a teacher; for, I am not the man for it.”

[1865, 1866 வருஷங்களில் தானப்பட்ட பாடடைப் பாகாக, 1867 வருஷத்தில் எவ்வளவோ சுகத்திற கடவுள் என்னை வைத்தார் என்று சொல்லவேண்டும். என் கஷ்டங்களிற பல ரூப்போது ஸ்தித்தன. அடியேனுக்கு இடக்கூடம் உதவி என்னைக் காத களித்த பெருங்கருணைக்காக, என் தீதனுக்கு, என்னை எனமக நகமிடாக் கடவுளுக்கு, என்னை எனமக காகும இறைவனுக்கு, ஒப்புயர்வில்லா எந்தலைவனுக்கு, தனிதது விளங்கும என் தெய வதுக்கு, என் அன்புக் குகந்த ஸ்பனுக்கு, என் மனடபூவமான் வணக்கமும் வந்தனையுஞ் செலுத்ததுகின்றேன். புதுவருடமாகிய 1868-ல் எனக்குப் பிரியமில்லாத இவவுபாததிபாயா வேலைபை மாற்றியும் அவா திருவடியை நீண்டது கின்றது என கருமனம் கரையவும் எனக்குப் பின்னுஞ் சுகத்தருவொன மிகவும் சிவனுடு கின்றேன்.]

இனி 1868 ஆம் வருஷத்திய நிகழ்ச்சி கூறுவாம். இவர் இவ்வருடமுதல் தினந்தோறும் தணிகேசன் மீது ஒரு பதிகம் இயற்றுவதாகவும், 'தணிகையன துணை' எனத் தினமும் பத்திரிண்டுமுறை எழுதுவதாகவும், தேவாரத்தில் ஒருபதிகம் படிப்பதாகவும், கிருத்திகைதோறும் ஒரு கீர்த்தனை பாடுவதாகவும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொண்டதாகத் தெரிகின்றது. தாம் பாடுவது சிற்சில சமயத்தில் தமக்கே நன்றாக இல்லை எனத்தோன்றிய போதிலும் அவன் புகழ் அதிலிருப்பதால் பாடுவது குற்றமல்ல எனத் தமமைத்தாமே தேற்றிக்கொண்டதாகவும் ஒருகாலத்தில் தம் உற்றரில் எவரேனும் அவை தமைப் படித்துச் சந்தோஷிக்கக்கூடும் என்றும் எண்ணத் தோன்றினதால் அவ்வழக்கத்தை நிறுத்தாதிருக்கத் தாமானித்ததாகவும் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாறு இவர் பாடிய தனிப்பாடல்கள் என்னிடத்திற் கிடைத்தவை இச்சரித்திரத்துக்கு ஓரதுபந்தமாகச் [அதுபந்தம் VI] சோககப் பட்டிருக்கின்றன. இவை வெகு சுலபமான நடையில் படிப்பவா மனத்தை மிக உருக்கும் தன்மைவாய்ந்தனவாய்மைநதுள்ளன என்பது படிக்கும்பொழுதே தெரியும். சென்னையி லிருந்தவரையுங் கூடியபோ தெல்லாம் தணிகைக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்துவந்தார். பிரவரிஸ் பள்ளிக்கூடத்துக் குமாஸ்தா Mr Quinn (குயின்) என்பவர் வேறு வேலைக்குப்போக இவர் (Mr. Stevenson) ஸ்டீவன்சன் துரையிடம் தமக்கு உபாத்தியாயர் வேலை தேகத்துக்குச் சரிப்பட இல்லை என்று சொல்ல அவர் இவருக்கு ஆந்த குமாஸ்தா வேலையை ஏபரல் மாதமுதல் தந்து உதவினார். முதலில் 40 ரூபா சம்பளந்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படிவேலையில்

அதிக ஒழிவில்லாவிடினும் அது ஒருவாறு சௌகரியமாகவே யிருந்தது சில வருஷங்களாகத் தமமைப பீடிதக காதலேய தீரவேண்டி இவ்வருடம் ஆறுகிருத்திகை திருத்தணிகைக்குப் போயவந்தனா

ஜூனார் 25ல் (சிவவரு ஆனி 13ல்) வியாழக நிகழமை கூடாது புரத்தில இவருக்குக் கலியாணம் ஆயிற்று கலியாணப்பெண (அதாவது எனது தாயா) இவரினும் மிகக் ஏழைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரே என தாயாருக்கு வளனியம்மாள் 7னறும் தாயம்மாள் என்றும் பெயர். அவருடைய பிதாவின் பெயர் ராஜகோபால் பிள்ளை, மாதாவின் பெயர் பெருந்தேவியம்மா சிவமிதர மஹாருஷி கோத்திரம், வைஷ்ணவ மதம், ஆயினும் பூவ ஜனம் வாசனையாலும் சிவப்பிழம்பாம் சுப்பிரமணிய பிள்ளைக்கு மன்னியாகும் விதிப்பயனாலும் எனது தாயாருக்கு அடிநாள் முகல திருநீற்றிலுஞ் சைவத்திலும் அசையாத பக்தி ஊன்றிக் கிடந்தது எனதாயா ராக்ஷச வ்ஸு தையீர் (1856) பிறந்தவாளை தனிச்செனிடந்து மீளாப்பத்தி பூண்ட பெருமாட்டி “பூமலை புனைந்தேத்தல” ஆகிய அரிய திருப்பணியை நாடோறுந் தவறாது இன்றும் நடத்திவரும் புண்ணிய ஜனமும் எங்களுக்கு நோய் முதலிய வந்தால் வைத்தியருக்கு யீனாகப் பொருளைச் செலவிடவிடாது அப்பொருளைப் பலரோக வைத்திய நாத பெருமானுக்குச் செலுத்தினால் நோய் தானே விலகும் என்னும் உண்மையைப் பலமுறை பிரத்தியக்ஷமாக நிறுவித், திருநீறுகொண்டே எங்கள் பிணிகளைத் தீர்த்து வருஞ் சீலவதி. தாய்க்குத் தாயும் நோய்க்கு வைத்தியநாத பெருமான எங்களுக்காகவே அனுப்பி யுள்ள மருந்துறைபுமாகிய பெருந்தகை.

கடவுளருளால் தமக்கு ஒருவாறு பொருட்கஷ்டம் நீங்கினவுடன் தமது குடுமப்ப பழைய கடன்களை எல்லாம் இவா மெதுவாகத் தாங் கஷ்டப்படடாவது தொலைத்துவந்தாரா இவ்வருடம் ஆகஸ்டுமீ 29உ ஸ்ரீ அறுமுகநாவலரை முதலமுதல் பார்த்து அவா “சைவ சமயமே சமயம்” எனலுந் தாயுமான சுவாமிகள் பாடற் பொருளைப் பிரசங்கஞ் செய்வதைக்கேட்டு மிக்க ஆநந்தம் அடைந்ததாக எழுதிபுள்ளாரா செப்டம்பா முதல்தேதி சம்பளப் ரூபா ஐம்பது ஆயிற்று. இச்சமயத்திறுறான இவா பிரமோததரகாண்ட வசனம் எழுதி வந்தது காராதிகை கிருத்திகைக்குத் திருத்தணிகுப்ப போகலாமா என இவா யோசித்திருந்தபொழுது 27-11-1868 தேதி இரவு இவா தாயாவாது “அப்பா! கோயிலுக்குப்போக மறந்தாயோ” எனச் சொல்லக் கனவுகண்டு விழித்து உடல் சிலிர்த்து நெக்கு நெக்குருகி இறைவனே தாய் போற் பரிந்து கடையாவனேனைத் தணிகைக்கு வா என அழைத்தனா என்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு,

“போகமுரு ஞ்நதணிகைப் புண்ணியனே போற்றுகதாய
ஆக வந்து கோயிலுந் “கப்பாடி—போக
மறந்தாயோ” என்றுதிரு வாடமலாநதா ய்து
துறந்தாக்கு மேடினடோ சொல்”

“தாயிற் கிறந்தொரு கோயிலு மிலையென னுநதரணி
நீயப் பழமொழிக் கேற்பென னண்டையிந் நீள்ரவில
தாயிற் செறிந்து தணிகா சலதண் ணருனொ “டப்பா
கோயிறகுப் போக மறக்களை போ” என்று கூறினையே”

“அநந்தா னியற்றுகமய யனப் நிருக்கநல லாகக்குதல
துறந்தா நிருக்கநி றாபடிந் கேபெனறுந் தொண்டுசெய்து
கிறந்தா நிருக்கச் சிறியே னிடக்கருன லெததுச “செல்ல
மறந்தாயோ” என்னல கணிகா சல்! என்ன மாதவமே”

“கள்ளித்தே முகத்தைக் திரிகின்ற தோகைச் சுகமெனுமோ
கள்ளித்தேன பருகத் துவளும் க தொலவினைத் துஷ்டனிம
அளித்தோ யுவனுவந் “தப்பா மறாதனை யோ” எனலுங்
கள்ளித்தேன உடலுஞ் சிவிரத்தது காணதணி காசலனே”

—எனப் பாடிப் பரவி 29-11-1868 தேதி கிருத்திகைத்
தினம் திருத்தணிகஞ்ச செனயு தரிசனஞ் செயதனா

1869ஆல் ஆகஸ்டுமீ தம்புசெட்டித் தெருவில்
உள்ள ஒரு வீட்டுக்குக் கீழ்போயினா

சென்னையி லிருந்தவரையும் இவா புதிதாகப் பாராத
தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் ஆயு

II. உத்தியோக பருவம்.

(i) **1870—1888.**

மஞ்சகுப்ப வாசம்

தமக்குத் தமதுதாயாருக்குஞ் சென்னைவாசம் ஒதுக்க
கொள்ளாததால் இறைவன் வெளியிருக்கு அனுப்ப
மாட்டாரா என வேண்டிவந்தனர். இச்சமயம் டிஸ்ட்ரிக்ட்
ஜட்ஜ் Mr. W. Hodgson (ஹாட்ஸன் துரை) இவர்
கையெழுத்தைப்பற்றி மில்லா துரைக்கு வியந்தெழுதின
நிமித்தம் இவர் மஞ்சகுப்பம் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு
வேலைக்காக ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருந்தனர். அந்த
ஜட்ஜ் 35 ரூபாயில் (Second English writer) ஒரு
குமாஸ்தாவேலை இவருக்குக்கொடுக்க 1869-ஆண்டிசம்பர்மீ
22உ சென்னையைவிட்டுநீங்கி **1870**ஆல் பிப்ரவரியி் 1உ
மஞ்சகுப்பம் வந்து ஜில்லா கோர்ட்டில் வேலை ஒப்புத்
கொண்டனர். அப்போது இவர் செய்துகொண்ட
வைராக்கியத்தில் ஒன்று கிருத்திகைதோறும் ஒருபலம்

கற்பூரம் தீபாராதனைசெய்து முருகனைத் தொழுவது இப் பிரதிகளை இவா இறுதிநாளவரை தவறாது நடத்தது அந்த வருஷமுடிவில் (12-1870) Head Writer (முதல குமாஸ்தா) வேலை (ரூபா 70) யாயிற்று வழக்கமாகக் கோட்டில் வேலை என்றும் அதிகமாகத்தான் இருந்தது ஒருதினம் வேலையில்லாது சுமமா இருக்க நேரிட்ட பொழுது

“It is more annoying to be idle

[வேலையில்லாது சுமமா இருந்தல் வேலைச் செய்வதிலும் அதிக உபத்திரவமாயிருக்கிறது]

என்று எழுதியிருக்கிறார்

1871 ஓஸ்தான் இவருக்கு முதல முதல திருப்புகழ் அச்சிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் உதித்தது. இவ்வருஷ முதல் தான் திருப்புகழ் ஒப்ப புகத்கங்கள் சேகரிக்க ஆரம்பித்தார் எனது பிதாவை அவர்களுக்கு முதல் முதல் திருப்புகழில் ஆசை எப்படி உண்டாயிற்று என்று நான் ஒரு முறை கேட்டேன் சிதம்பரம் தீபிதர்கள் ஒரு சமவாதத்தில் தங்கள் பெருமையைக் காட்ட மேற் கோள்களாகப் பல நூல்களினின்று பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டினதாகவும், அச்சமயம்

“வேத நூனமுறை வழுவா மேதினம்

வேனவி பாலெழில் புனைழுவாயிர

மேன்மை வேதியா சிகவே பூசனை புரிகோடவ”

எனவரும் “தாது மாமலா முடிபாலே” எனநூல் திருப்புகழ்ப் பாடலையும் எடுத்துக்காட்டி யிருந்ததாகவும், அப் பாடலின் தேனொழுதும் இனிமை தம் மனதை மிகுந் கவரத்து திருப்புகழில் ஆசை உண்டுபண்ணினது என்றும், இதற்கைப் அறபுதப் பாடல்கள் பதினாறுபிரம் அருணகிரி

நாதா பாடியிருக்க ஓராயிரமேனாவ கிடைத்து அச்சிட டால் காமெடுக்த ஜனமம் பலன பட்டதாக்கும் என நினைத்ததாகவுங கூறினா

1872 ஆகஸ்டு மீ 18உ இவரது அருமைத்தாய் இறக்க இவா பட்ட துயரம் இறைவனே அறிவன தாயா ரிடத்தில் நிறைந்த பக்தியும் ஆசையும் உள்ள மகன்தலால் இத்தகுகம் இவா இறுதி நள்ள வரையுஞ் சங்கக முடியாது வருந்தினா மேயீர் 10உ இவருக்குச் சீமந்த கலியாணம் நடந்தது ஆகஸ்டு முதல தேதி பிறந்த சீமந்த புத்திரி செப்டம்பரமீ 13உ இறந்து பட்டது இவ்வருடம் ஜூனியீர் 21உ முதல பிள்ளையா பூஜை செய்யும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனா

1874 ஆகஸ்டு பிப்ரவரியீர் 20உ ஜடஜ (Mr Swinton) சுவினடன ஸுரையிடம் ஒரு கைக கடிபாரம் பரிசு பெற்றனா. கமமால் இயன்ற அளவு சிவகைக்கரியத்திலும் சிவதரிசனையிலுமே தமது ஒழிவு காலத்தைப் போக்க விரதங் கொண்டனா இவ்வருடம் திருத்தணி திருக்குளத் துக் கெதிரில் தீபம் ஏற்றும்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்தா பிரமோததர காண்ட வசனம் எனலும் தாமெழுதிய வசன ஸுலைச செனனைத் தமிழ் உபாத்தியாயாகன சின்னசாமி பிள்ளை, கணபதிபிள்ளை இவர்களிடம் பார்த்துத் திருத்தித் தரும்படி அனுப்பினா சிதம்பரத்தில் ஒரு கட்டளை அருச்சுனை ஏற்படுத்தினா அகடோபரமீ 26உ ஒரு பெண குழந்தை இவருக்குப் பிறந்தது இதன் பெயர் வள்ளியாயகி இரத அம்மா இப்போது மஞ்சகுப்பத்தில் முனிசிபல் கொள்கிலராயிருக்குந் தங்கவேலு பிள்ளையின் மனைவியாய வாழ்ந்து வருகின்றார்கள இவர்கள் மீது

எனது தந்தையாருக்கு மிகப்ரீதி. தங்கவேலுபிள்ளை என
தகப்பனாரின் அத்தை பேரன் (மகன் வயிற்றுப்பிள்ளை).

1875ஸ்ரீ டிசம்பர்மீ 28உ சென்னையில் தமக்கு
ஆதரவாயிருந்த ரத்தின பிள்ளை (அத்தை மகன்) இறக்க
இவர் மிக்க துயரம் அடைந்தனர்.

1876ஸ்ரீ ஜனவரிமீ 14நீ ஆறுமுக நாவலருடைய
சைவ வினாவிடை இரண்டாம் பாகம் ஒரு புத்தகங்
கிடைக்க அதில் தமக்கு அதிக விருப்பமுள்ள திருப்புகழ்ப்
பாடல்கள் ஆறு இருப்பதைக்கண்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்
தனர். ஏப்ரல்மீ 14உ பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"To-day is Good Friday I have begun to copy the
திருப்புகழ் stanzas of Arunagirinādar. My object is to
collect as many as possible and have them corrected by a
good Tamil scholar May God help me in my under-
taking!"

[இன்று "நல வெள்ளிக்கிழமை" என்னும் பண்டிகைநாள்.
அருணகிரிநாதருடைய திருப்புகழ்ப் பாடல்களை ஒலைப் புத்தகத்தி
ள்ளினதும் பெயராததெழுத ஆன்று ஆரம்பித்தேன். எவ்வளவு
பாடல சேகரிக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு சேகரித்து, நல்ல தமிழ்
வீததுவானால் அவை தமைத் திருத்துதல் என் கருத்து இம்
முயற்சி நிறைவேறக் கூடவோ அருள்புரிய வேண்டும்.]

செப்டம்பர்மீ 24உ மஞ்சகுப்பம் மிஷன் ஸ்கூல்
தமிழ் உபாத்தியாயர் சிவ சிதம்பர முதலியாரவர்களைக்
கொண்டு திருப்புகழ் திருத்த ஏற்பாடு செய்ததாகத்
தெரிகிறது. டிசம்பர்மீ 31உ

"திருப்புகழ்ப் பாட்டுக்களைச் சேகரஞ்செய்துவருகின்றேன்
முருகப் பெருமானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே ஆயிரம் பாட
லாவது திருத்தமாக அகப்பட்டால் அச்சிட்டு விடலாம். ஜனோப
காரமாயும் வெகு புண்ணியமாயிருக்கும்."

என எழுதியுள்ளார வெள்ளைக்கிழமைகளிற் சிவதரிசனஞ் செய்பாது இரவில் உண்ணுவதில்லை எனலும் விரதம் தம்முடைய முப்பத்தோராம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட காகக குறித்துள்ளார

1877ஆண்டு ஜனவரி 1^{ம்} செனனைக்கும் மஞ்ச குப்பத்துக்கும் ரெயில் ஏற்பட்டது திருத்தணி முதலிய இடங்களுக்கு வருவதற்கு மிகக் செளகரியமாயிற்று ஜூலை 1^{ம்} 6^{ம்} செங்கற்பட்டிலுள்ள பிதிராஜித் வீட்டில் தம்முடைய சிறப்பாருடைய கால பாகத்தை விலக்கு வாங்கினா வருகின்ற வருமபடி முன் தாமப்பட்ட கஷ்ட நிலைக்கு எவ்வளவோ மேலாயிருந்தபோதிலும் நிலைமைக்கு ஏற்ற தருமஞ்செய்யவேண்டும் எனலும் அவர் ஒருபாலும் சுற்றத்தினருக்கு உதவவேண்டும் எனலும் எண்ணம் ஒரு பாலுமாகச் சம்பளத்தில் ஒன்றும் பாககி நிற்பதில்லை இவ்வருடம் ஜூலை 27^{ம்} ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது அதன் பெயர் மங்களநாயகி கலவியிலும் அறிவிலும் மிகச்சிறந்து விளங்கின இப்பெண்மணி இளம் பிராயத்திலேயே கொடிய நோயாற் பிடிக்கப்பட்டு 1898 ஆம் மார்ச்சு 12^{ம்} மதுரையில் இறந்து பட்டது இக் குழந்தை அடிக்கடி நோயால் வ்ருந்தினது இவருக்கு மிக மனவேதனைக் கிடமாயிருந்தது 1877ஆம் Civil Higher Grade (முனிசிப்) பரீட்சை தேறினதுமுதல் வழக்கமாயிருந்த கிருத்தினை விரதத்தடன அப்பரீட்சையின் நன்முடிவு தெரிந்ததினம் முக்கோடி ஏகாதசியாதலின் முக்கோடி ஏகாதசி விரதமும் அதுஷ்டிதது வந்தார. இவ் வருஷமுடிவில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளதில் நின்று அவர் மனநிலை விளங்கும்

“ I have completed the tests required for the office of Dt. Munsif and, if by the grace of God, I get a Munsif's place in a சிவஸ்தலம், I shall consider myself the happiest of men and pass my days quietly, discharging my office duties and devoting myself to the study of religious books and to the worship and service of the Almighty and Merciful God.”

[டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிபுக்கு வேண்டிய எல்லாப் பரீட்சைகளிலும் தேறி யாயிற்று. கடவுளருளால் ஒரு சிவ ஸ்தலத்தில் எனக்கு முன்சிப் வேலை கிடைத்ததால் கான் என்னை மூடா சுக புருஷன் என்று கருதுவேன். ஆபீஸ் வேலையைச் சரிவரச்செய்து எல்லாம்வல்ல கருணாநிதியின் புகழ் நூல்களைப் படிப்பதிலும், அவனைத் துதிப்பதிலும், அவனுக்குத் தொண்டு செய்வதிலுமே என் காலமெல்லாம் நிம்மதியாய்க் கழிப்பேன்.]

1878 (ஆ) ஜனவரிய் 19உ இரவு தம்முடைய கணவில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி கோழிக் கொடிவிளங்க மயில் வாகனத்தின்மீது பொன்னிறச் சோதி பொலிய வீற்றிருக்கத் தரிசித்ததாக எழுதிபுள்ளார். ஜூன்ய் 28உ காஞ்சிபுரம் புத்தேறித் தெரு அண்ணாமலை பிள்ளை யென்பவர் 750 பாடல் உள்ள திருப்புகழ் ஒலைப் புத்தகம் தந்து உதவினைதப் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் குறித்துள்ளார். செப்டம்பர்ய் 30உ சிதம்பரத்துக் கடுத்த பின்னத்தூர் சிநிவாசபிள்ளை 400 பாடலுள்ள ஒலைப் புத்தகம் கொடுத்ததாகவும், அதற்கு முன்னரே அவர் கொடுத்த ஒரு புத்தகத்தில் 120 புதுப் பாடல்கள் அகப்பட்டதாகவும் எழுதியிருக்கிறது. இந்தப் புண்ணியவான்களுக்குத் தமிழுலகம் மிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

1879 (ஆ) ஜனவரிய் 21உ இவர் எழுதின பிரமோத் தரகாண்ட வசனம் (முதற் பதிப்பு) அச்சாக வெளிவந்தது.

ஏப்ரில்மீ 1௨ முதல் Head clerk and Nazir (எட் குமஸ்தா) வேலையாப்ச் சம்பளம் தூறு ரூபாய் ஆயிற்று. ஜூலைமீ 28௨எழுதியுள்ள ஒரு குறிப்பாற்காஞ்சிபுரஸ்தல வாசம் இவருக்கு வெகு ஆசையா யிருந்ததென்று தெரி கிறது. செப்டம்பர்மீ 1௨ஜட்ஜ (O. B. Irvine) இரவின் துரை இவருக்கு முன்பு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று (High Court) ஸ்லாகோர்ட்டுக்கு எழுதினார். எழுதியு 'மென்ன? வேலைவந்தால் தானே கிடைக்கும்' இது முதல் எட்டுவருஷம் அதிக பிரயத்தினப்பட்ட பின்பே இறைவன் திருவருளால் அவ்வேலை கிடைத்தது. டிசம்பர்மீ ௧௨ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சிவபதவியடைந்ததைக் கேட்டு இவர் பட்ட துயரஞ் சொல்லொணாது. இதைக் குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“He was a noble champion of the Saiva Religion. The best works of Tamil Literature, viz., கந்தபுராணம். . . have seen the light of the day through the exertion of this great personage. His பெரியபுராணவசனம் is a model of Tamil Prose. There has not been such an excellent prose writer as சூறுமுக நாவலர். [சைவமத ஸதாபன சிங்கம். இம்மஹானுடைய பெரு முயற்சியால் தான் தமிழ் மொழியிற் சிறந்த கந்தபுராண முதலிய நூல்கள் தமிழிலுக்குக் கிடைத்தன. இவர் எழுதிய பெரியபுராண வசனம் நல்ல தமிழ்நடைக்கு இலக கியமாக உள்ளது. இவரைப்போற் சிறந்த வசன நூலாசிரியர் இது வரையும் யாரும் இல்லை.] சைவநெறி சிறிதும் வழாது ட்டந்ததுவந்த மஹாதுபாவராகிய ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சிவபெருமானுடைய பாதாவிந்தங்களைச் சோதனா பேரினப்பவாழ்வையடைந்து நித்தி யாந்தத்தி் விருப்பாரொன்பதற்கு ஐயமில்லை. 9—12—1879.”

1879ஆம் ஜூலை முதல்தேதி முதல் காலணா கார்ட்டு ஏற்பட்டதும், 1880ஆம் ஜனவரி முதல்தேதி மணி ஆர்டா

படிப்பதற்கு வெகு நேரத்தியாயிருக்கின்றன ஜூலைமீ 15இவருடைய மாமனா காலஞ் சென்றனா. செப்டம்பர் 27இ சிவஸ்தல அகராதி ான்று ஒருபுத்தகம் எழுதுவதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேகரிப்பதாகப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

“I am collecting information for சிவஸ்தல அகராதி which I intend publishing next December ”

[அடுத்த டிசம்பரில் வெளியிடும் உத்தேசத்துடன் சிவஸ்தல அகராதி என்னும் 5 லுக்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேகரித்து வருகிறேன்]

இவ்வண்ணம் 23 வருடங்கள் கழித்து நிறைவேற்ற னதைப் பின்னாக கூறுவோம்

1883இல் ஆகஸ்டுமீ 15இ இரண்டாவது புத்திரனாகிய நான் பிறந்தேன் டிசம்பரில் 15இ இவர்தகப்பனா சாமனாறு கூடச் சிவபூஜைசெய்து “ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்” எனலும் பாடலைத் தமது பிள்ளைக்கும், மருமகளுக்கும் தேறுகலாகச் சொல்லித் தமது 85-ஆம் வயதில் சிவபகன் சாரதனா அப்பொழுது தாளை பிரிவாற்றாது நமது சரித்திர காதலா ஆற்றொண்க துயரம் அடைந்தனா.

1884 இல் பிப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் முதல் முதல் கூடலா முனசிப் வேலை பதில் பராதகார

1885 இல் பிப்ரவரியில் 28இ குமபகோண மஹாமக தீர்த்த ஸநாநம் இவருக்குக் கிடைத்தது ஜூன் மாதம் மஞ்சுபுப்பர் தேவஸ்தான கமிட்டிமொம்பராக நியமிக்கப்பட்டா செப்டம்பர் மாதம் மறுமுறை கூடலா முனசிப் வேலை பதில் பராதகார.

1886 (ஆ) மார்ச்சுமீ சிதம்பரம் கோயில் வழக்கில் இவா ஒரு சாக்ஷியாக விசாரிக்கப்பட்டார். அதைக் குறித்து 27-3-1886 தேதியில் இவா எழுதியுள்ளதாவது

"I was examined as a witness in the சிதம்பரம் Temple Case I said that I considered சிதம்பரம் to be the most important of all the Saiva shrines and that any unnecessary interference with the சிதம்பரம் would detract from its sanctity "

[சிதம்பரம் கோயில் வழக்கில் என்னை ஒரு சாக்ஷியாக விசாரித்தார்கள் சிவாலயங்களுக்குள் மகச சிறந்தது சிதம்பரம் என்றும், சிறப்பையை அதியவசியம்ன்றித் தொட்டு வேலை செய்வது உதன் மகிமைக்குக் குறைவுண்டாகும் என்ற ஒரு சொன்னேன்.]

சுமீ கிழப்பரத்கில் முனசிப வேலை பதில் பார்த்தார் அகஸ்டுமீ 13ல் இவருக்கு முன்னாவது புத்திரா ஆறுமுகம் பிள்ளை பிறந்தார். இப்பிள்ளை இப்போது சென்னை ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டில் (Small Cause Court) வேலையிலிருக்கிறார் அகஸ்டு 31ல் முதல் டிசம்பர்மீ 13ல் வரைபடி பின்பு 1887 ஜனவரி 7ல் முதல் மார்ச்சு 6ல் வரையும், கோர்ட்டு சிரஸ்ததார வேலை பதில் பார்த்து வந்தார் 1886 (ஆ) டிசம்பர் 12ல் தனது நார்பத தோராவது வயது ஆரம்பத்திற் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்

"To-day I begin the 41st year of my life 40 years are gone! I have not done anything useful or important except the publication of பிரமோத்தரகாண்டவசனம்."

ஆனது எனது நார்பததோராவது வயது ஆரம்பம் நார்பது வருடங்கள் பாயலிட்டனவே! பிரமோத்தர காண்ட வசனம் வெட்டிவைத்ததால் பப்பாகமான விசேட வேலை ஒன்றும் நான் செய்யவில்லை!

1887ஆண்டு ஆகஸ்டுமீ 26உ முதல் அக்டோபர் 20உ வரையும் ஷோலிங்கரிலும் (சோழலிங்கபுரம்-Sholingur), அக்டோபர் 26உ முதல் **1888**ஆண்டு ஜனவரி 12உ வரையும் திருவள்ளூரிலும், பிப்ரவரி 16உ முதல் ஏப்ரல் 16உ வரையும் விழுப்புரத்திலும் முன்சீப வேலை பதில் பார்த்தார். எவ்வளவோ முறை சென்னைக்குச் சென்று ஹைகோர்ட் (High Court) ரிஜிஸ்ட்ராரையும் ஜட்ஜுகளையும் பார்த்தும மஞ்சுபுரத்திலிருந்த ஜட்ஜுகள் ஒருவருவரும் அதிக சிபார்ஸ் செய்துங் கிடையாத முன்சீப வேலை காயமாயிற்று என்று 1888ஆண்டு ஏப்ரல்மீ 25உ தெரியவந்தது. அன்றையதினம் தமது புத்தகத்திற் பின் வருமாறு எழுதுகிறார்:

“I am glad to learn from the Gazette that I am appointed permanent District Munsif of Namakal in the Salem District. . . . The judge Mr. R. S. Benson said that, although he was sorry I was going away, yet it gave him much satisfaction that I got a promotion and he expressed a wish that by diligence and good work I would rise higher. I thanked him for his kind wishes. Perhaps Mr. Johnson has spoken to Mr. Parker about me when he went to Madras. I am glad that at least after so many disappointments I have been provided with a permanent appointment. I tender my humble and heartfelt thanks to ஸ்ரீதனிகையாண்டவா for His great Mercy towards me. He alone has been my help and I depend upon Him only.”

[சேலம் ஜில்லா காமக்கல்லுக்குக் கார்டம் முனசீபாக உத்திரவு கெஜட்டிற் பார்த்துச் சந்தோஷ முற்றேன. நான் பிரிவது தனக்கு வருத்தமா யிருந்த போதிலும் உயர்ந்த உததியோகத்துக்கு

நான் போவது தனக்கு அதிக சந்தோஷ மென்றும், சரிவர வேலைசெய்து மேனமேலும் உயர்ந்த பதவி நான் அடையவேண்டுமென்றும் ஜட்ஜ் பென்ஸன் துரை சொன்னார். அவருடைய அன்பார்ந்த ஆசீர்வாதத்துக்கு நான் வந்தனவு கூறினேன். ஒருவேளை ஜான்ஸன் துரை சென்னைக்குப் போனபோது என்னைப் பற்றிப் பார்க்கர் துரையிடம் சிபார்ஸ செய்திருப்பார். இத்தனை நாள் பொறுத்தாவது வேலை காயமாயிற்றே என்று சந்தோஷம், எனக்கு என்றும் பெருந்துணையாகவும் எய்ப்பில் னைவப் பாகவும் இருக்கும் ஸ்ரீ தணிகையாண்டவரை என் நெஞ்சவ ருளிர வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன் அவரே எனக்குக் கதி.]

இவர் மஞ்சகுப்பத்தி லிருந்த பதினெட்டு வருஷ காலத்திற் புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் நாற்பது.

(ii) 1888—1891.

நாமக்கல் வாசம்.

நாமக்கல் முன்சிப் வேலையை 1888ஆம் மேய் 29உ செவ்வாய்க்கிழமை மேற்கொண்டனர். நாமக்கல் லிற் சிவன் கோயில் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தது இறைவனது சோதனை போலத் தோன்றி இவர் மனதுக்குத் துயரம் விளைத்தது. மேய் 31உ இதைக் குறித்து இவர் எழுதுவதாவது :

“It is strange and it is much to be regretted that in such a large town as Namakkal there is not a Siva temple or any சைவ temple. There is a பின்னையார் in a shed near the pond ; this is all for the Saivas of the place.”

[பெரிய ஊராகிய இந்த நாமக்கலில் ஒரு சிவன் கோயிலோ சைவக்கோயிலோ இல்லாதிருப்பது ஆச்சரியமாகவும் மெத்த வருத்தத்தைத் தரத்தக்கதாயும் இருக்கிறது. குளக்கரையில் ஒரு பின்னையார் இருக்கிறார், இவரே இவ்வூர்ச் சைவர்களுக்குள்ள மூர்த்தி.]

ஜூன் 1௨ வெள்ளிக்கிழமை பின் வருமாறு

“இன்று சுக்கிரவாரமாதலால் இரவில் குளத்தடியிலிருக்கும் பிள்ளையாரைப்போய்த் தரிசித்துவிட்டுப் பின்பு நாமகிரியம்மனையும் நரசிம்ஹ சுவாமியையும் போய்த் தரிசித்தோம்.”

சிவாலயம் இல்லாததால் நாமக்கல்லில் இருந்தவரையும் வெள்ளிக்கிழமைகளிற் செங்கழுநீர்விநாயகர் என்னுந் திருநாமமுடைய டை பிள்ளையாரைத் தரிசித்துப் பின்பு ஸ்ரீரங்கராதரையும் ரங்க நாயகியையும், சங்கர நாராயணர்யுந் தரிசித்து வந்தார். ஆருத்ரா, சிவராததிரி போன்ற விசேஷ தினங்களில் நாமக்கல்லுக்கு 3 மைல் தூரத்திலுள்ள வல்லிபுரம் என்னும சேஷத்திரத்திற்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துவந்தார். ஜூலை 2௨ இருநாறு ரூபா சம்பளங் கிடைத்தபோது

“I drew my salary Rs 200 to-day for the first time. I tender my heart-felt and humble thanks to ஸ்ரீ தணிகையாண்டவர் for His great mercy to me.”

.. [முதல் முதல் சம்பளம் 200 ரூபா வாங்கப் பெற்றேன். ஸ்ரீ தணிகையாண்டவரின் பெருங் கருணைக்கு அடியேனது மனப்பூர்வ வந்தனம்]

என எழுதியுள்ளார். முன்சீப் வேலை காயமானால் திருவள்ளூருக்கு அடுத்த திருப்பாசூரிலிருக்கும் முருகபிரானுக்கு வேல் செய்து வைப்பதாய்த் தாம் முன்பு சொல்லியிருந்ததால் அவ்வாறே வேலாயுதம் ஒன்று செய்து செப்டம்பர் 1௯ சமர்ப்பித்தார்.

1889ஆம் ஜனவரி 1௨ மஞ்சகுப்பத்தில் தமக் கிருந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு மனை வாங்கினார்.

ஜூன்மீ 10உ தமது மூத்த குமாரத்தி வள்ளிநாயகியம்மாளுக்குமஞ்சகுப்பத்திற் கலியாணம் நடத்துவித்தார். ஆகஸ்டுமீ 16உ தமிழ்ப்பண்டிதர் .சேலம் சாவண பிள்ளையுடைய நட்பு கிடைக்கப் பெற்றார். செப்டம்பர்மீ திருத்திகை விரதம் இருக்க ஞாபக மறதியால் தவற இறைவன் தமது ஒரு பக்கத்திற் பச்சை மயில் ஒன்றை அணைத்துக்கொண்டு இவர் குடியிருந்த வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் இருந்த ஓரையங்கார் கணவில் லங்கோடும் முள் மிதியடியும் விளங்க ஒரு பாதேசிபோலத் தோன்றி “நான் பழநியினின்றும் திருத்தணிகைக்குப் போகின்றேன். உன் வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டிற் சொல்ல வந்தேன். அவ்வீட்டுக் கதவு சாததியிருக்கிறது. நீ அவர்களிடம் போய்த் திருத்தணிகைக்கு அவர்களை வாச்சொல்” எனக் கூறி மறைந்தனர். இக்கட்டளையை யறிந்து அதனைச் சிரமேற்கொண்டு மார்கழிமீ திருத்தணிக்குச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்து அவர் பேருளைச் சிறிதித்து மகிழ்ந்தார். டிசம்பர் 25உ சிதம்பரத்தில் நடராஜ பெருமானைத் தரிசிக்கப் பெற்று,

“தீபாராதனையின்போது நடராஜரைத் தரிசிக்கையில் என் கன்மனமும் கசிகது கண்ணீர் பெருகியது. இது ஆச்சரியம். I count this a very happy day ” [இன்று எனக்குச் சுகநிம்மம்] —என் எழுதியுள்ளார்.

1890ஆண்டு பிப்ரவரிமீ 23உ குறித்ததுள்ளதாவது:—

“ Went and saw the Dt. Judge Mr. Weir this morning. He said he was very much pleased with my work done during the year 1889; also with my finding in the பொம்மல்பாளையம் case which I took great trouble to write. I am glad that he has appreciated my work. He was talking to me very kindly for about 15 minutes.”

[ஆனறு காலே ஜடஜ வியா துரையைப் பாரததேன 1889 லுத்தில னான செயத வேலை வெகு திருபதிகரமா யிருக்கிற தென்று அவா சொன்னா. பொம்மல்பாளையம் வழக்கில னான வெகு பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டெழுதியு தீர்மானங்களை வெகு னன்றயிருந்ததென்றுங் கூறினா எனவேலை நமக்குத் திருபதி என்று அவா சொன்னது எனக்குச் சந்தோஷம் தாத்து எனனுடன் வெகு பரிதியாய் 15 நிமிஷம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்]

மாரச்சுமீர் 1௨ திருப்பாசூர கோயில எதிரில கருங் கல ஸ்தம்பம் நாட்டி விளக்குவைக்க ஏற்பாடு செய்தார் நாமக்கல் செங்கழுநீர் விநாயகருக்குத் திருமஞ்சனத்துக் காக ஒரு குடம் வாங்கிக் கொடுத்தார் மாரச்சுமீர் 2௨ திருப்பாதிரிப்புலியூர் சிதம்பரவாததியார் திருப்புக்ழ பரிசோதிக்க நாமக்கல்லுக்கு வந்தார் இவ்வாததியார் செங்கழுநீர் விநாயகமீது நவரதமாலே என அருமை யான சிறு தூலொன்றியற்றினார். ஒவ்வொரு மாதமுங் கடைச்ச சனிக்கிழமைக்கு முன் சனிக்கிழமை விடுமுறை யாகும் என நவம்பர் மாதம் 11௨ கெஜடபுற பிரசுரஞ் செய்ப்பட்டது இவருக்கு ஸ்தலங்கள் தரிசிப்பதற்கு அதுகூலமாயிற்று

1891 லுப் எப்ரிலமீர் 22௨ இவா வீட்டிற சேலம் பண்டிதர் சரவணபிள்ளை இயற்பகை நாயனார் புராணம் பிரசுங்கித்தார் ஜூனமீர் ௨௨ மஞ்சகுப்பத்திற சிதம்பர வாததியாரைக் கண்டு திருப்புக்ழ வேலைபைப் ஸூத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய தொகையை அவருக்குத் தந்து அவரால் முதற்பாகம் செம்மைப் படுத்தப்பட்டது. ஜூன் 12௨ திருத்தணி கருணீகாமடம் மராமத்துக்காக பணம் அனுப்பினார் தமிழ் வாததியார் கிணைய நாமக் கலவில தங்காததால் திருப்புக்ழ வெளிவருவது தடை

படுகிறதே என வருத்தினார். டிசம்பர் கடைசியிற் குமப கோணத்துக்கு மாற்றப்பட்டார். நாமக்கல்லை விட்டு நீங்கும் பொழுது பசுவின் கன்று ஒன்றை திருச்செங்கோட்டு அர்த்த நாரீசுருக்கென விடுத்தனர்.

நாமக்கல்லில இருந்த காலத்திற் புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் பதினான்கு.

(iii) 1892—1894.

கும்பகோண வாசம்.

1892ஆம் ஜனவரியிற் 2உ குமபகோணம் முன்சீப வேலையை ஒப்புக்கொண்டனர். மார்ச்சு 16உ திருத்தணி மடத்துக்காகப் பின்னும் பணம் அனுப்பினார். மார்ச்சுமீ 20உ ஞாயிற்றுக்கிழமை சிவபுரம் என்னும் ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து எழுதுவதாவது:—

“I am glad that there are so many சிவஸ்தலங்கள் near குமபகோணம் and that I make good use of each Sunday in visiting a temple.”

[கும்பகோணத்துக்கருகில் இவ்வளவு சிவஸ்தலங்கள் இருப்பது எனக்கு ஆநந்தமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் ஒரு ஸ்தலமாவது தரிசித்து என் வாழ்நாள் பலன் படுகிறது.]

மேயிற் 16உ சேலம் தமிழ்ப்புண்டிதர் சரவணபிள்ளை குமபகோணம் வந்திருந்து திருப்புகழ் அச்சிடத் தயாராயிருந்தவைகளை ஒருமுறை பார்வையிட்டுத் திருத்த வேண்டுவனவற்றைத்திருத்திப் பெரிதும் உதவினார். மேயிற் திருத்தணிக்கு வந்து புத்தூரில் வக்கீலாயிருந்த தமது தமக்கை குமாரன் துரைசாமி பிள்ளையின் உதவியால் கருணைகர் மடம் மேலண்டைபாகங் கட்டி முடிந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். பிறகு சென்னைக்குவந்து திருப்புகழ் முதற்பாகம் அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு

செய்தார். கோடைமாத விடுமுறைகள் தோறும் தாம் உத்தியோகத்தி லிருந்தவரையும் ஒவ்வொரு வருஷமும் திருத்தணிக்கு வந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து “என் ஆண்டவரைக் கண்குளிரக் கண்டு பேராஸாதம் அடைந்தேன்” எனத் துதித்துள்ளார். சென்னைக்கு வரும்போதெல்லாம் மிலலாதுரை யவர்களைக் கண்டு தமது நன்றி செலுத்தி வந்தார். கிருத்திகை தினங்களில் திருத்தணிதவிர வேறு கலங்கள தரிசித்தாற் கஷ்டம் நேரிடுவது கற்பகபிள்ளை நாள முதல இக்குடும்பத்துக்குத் தெரிந்தவிஷயம் ஆதலால் குடும்பகோணத்தி லிருந்தவரையும் கிருத்திகை வராத லீவ நாள்களிலெல்லாம் ஏதேனுஞ் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போய் வந்தார். ஜூலைமீ முதல (Third Grade) 250 ரூபா சம்பளம் ஆயிற்று ஒவ்வொரு வருஷமும் கார்த்திகை கிருத்திகை தோறும் “திருவண்ணாமலை தீபதரிசனம் எனக்கென்று கிடைக்குமோ அறியேன்” என ஏங்குவா 1892 (ஸ்ரீ டிசம்பர்) 11உ நந்தனஸ்ரீ கார்த்திகைமீ 28உ இவருடைய 47-ஆவது வயது ஆரம்பம் அன்றுமுதல கந்தாதுழி பாராயணம் வைத்துக் கொண்டதைக் குறித்துப் பின் வருமாறு எழுதுகிறார் :

“From the beginning of my 47th age, I have made it a rule to recite some stanzas of கந்தாதுழி every day and finish the whole on the last day of the week, so that every week the book is finished once. The book consists of 51 stanzas and I have divided them thus, among the 7 days of the week, commencing from Sunday; 12 stanzas for Sunday, 6 for Monday, 6 for Tuesday, 6 for Wednesday, 6 for Thursday, 7 for Friday and 8 for Saturday. I trust in God that this rule will be carried out till the end of my life. 30-12-1892.”

[என்று 47-ஆவது வயதாரம்பமுதற் காதரதபூதி பாராயணம் வைத்துக் கொண்டேன மொத்தம் 51 பாடலில ஞாயிறுமுகிழமை தொடங்கி, ஞாயிறு 12, திங்கள் 6, செவ்வாய் 6, புதன் 6, வியாழன் 6, வெள்ளி 7, சனி 8 பாடல்களாக வாரத்துக் கொருமுறை பாராயணம் முடியும் என ஆயுளநாள் முடியும்வரையும் துவவழக்கம் தடையினறி நடைபெறுமாறு கடவுளை வேண்டுகின்றேன்]

இந்த எண்ணம் வீண்போகவில்லை இவா இறுதி நாளவரை இவ்வழக்கந் தவறாது அநுசரிக்கப்பட்டது

1893 ஸ்ரீ சிவராததிரியன்று இன்னம்பா, புறம்பயம், விஜயமங்கை, வைகாசியா என்னும் நான்கு பாடல்பெற்ற தலங்களைத் தரிசிக்கப்பெற்ற தமது பாககியத்தை நீண்டது ஆநந்தித்தாரா மாசசு 31உ திருவாரூர்த் தேராத் திரு விழாவைத் தரிசித்ததைக் குறித்து எழுதுகிறா

“காலையிற் கமலாலயத்தில் ஸநாநஞ்செய்து தியாகராஜ ருடைய ரதத்தைத் தரிசித்தோம் இரதம் ஓடுவதையும் கண்டோம் அது மிகவும் கெம்பீரமாயிருந்தது திரிநான் ஜனங்கள் கூடியிருந்தார்கள் திருவாரூரில் ரதோற்சவதரிசனம் அவசியம் செய்யவேணும் “ஆழித்தோ வித்தகனை நான்கண்ட தாரூரே” என்று அப்பா சுவாமிகள் திருவாரூர்த் தேரைச் சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கின்றார். ‘திருவாரூர்த் தேரமூர்த்’ என்று பழமொழியும் உண்டு சுவாமியின் இரதம் ஓடுவதைக் கண்டபோது என கண் மனமுங் கசிந்துருகிற்று ஆராமையுண்டாயிற்று என பாககியமே பாககியம்”

தாம் போய்த் தரிசித்த அநேகதலங்களிற் கோயில்கள் கவனிப்பாரின்றிப் பூஜையற்றாக கிடப்பதைக் கண்ணுற்று மிக வருந்தினர் ஏப்ரல் மீ 26உ அரிசிச்சுரைப் புத்தூர் என்னுந் தலத்தைத் தரிசித்து எழுதுவதாவது

“கோயில் மெதத பரிதாபமான ஸ்திதியிலிருக்கிறது. எல்லாம் இடிந்து கிடக்கிறது குருச்சன் சிறிதுங் கவனிக்கிறதாகக் காணும், சண்டேசுர நாயனாருக்குப் பூஜையே கிடையாது. அப்படிப் போட்டு வைப்பது அநிபாதகமென்றும் இது முதல் பூஜை செய்துவரும்படிக்குவ குருக்களிடத்திற் சொன்னேன். கோயிலுக்கு றி வேலி நிலம் இருக்கிறதாம் தாம் கர்த்தாவும் இருக்கிறாராம். தருமகர்த்தா இப்படியும் சிரததையற்றிருப்பாரா! ஐயோ பாபம்!”

ஜூலைமீ 2௨—

“Saw Mr. Ramaswami Ayyangar Sub-Judge of Negapatam. He expressed great satisfaction at the soundness of my judgments.”

[நாகபட்டினம் சப் ஜட்ஜ் ராமசாமி ஐயங்காரைப் பாரததேன். என் தீர்மானங்களின் நியாயப் பொருத்தத்தைக் குறித்து அவர் மிக மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.]

—என எழுதியுள்ளார்.

குமபகோணம் முன்சீப் வேலை எவ்வளவு உபத்திரவமாயிருக்கும் என்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். இந்த உபத்திரவத்துடன் 1893-ஆம் வருஷம் இவர் 23 பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களை முதல் முறையும் 13 பாடல் இலாத தலங்களையுந் தரிசித்தார்.

1894 நவம்பர் மீ 24௨ சிவ சிதம்பர முதலியார் சிவகதி யடைந்ததைக் கேட்டுத் திருப்புகழ் அச்சாகி வரும் வரை அவர் இல்லையே என வருந்தினர். இவ்வருஷம் அடிக்கடி கட்டி முதலிய நோயால் வருந்தினர். திருத்தணிகைத் திருக்குளத்தில் மூலையில் அதுஷ்டானஞ் செய்து குளக்கரையி லிருந்தபடியே சுவாமி கோயிலை நோக்கித் தொழுவது இவருக்கு எப்பொழுதும் பேராநாதத்தை விளைவித்தது. ஜூன்மீ 2௨—

“சாயரகைத் திருக்குளத்தில் அதுஷ்டானம் முடித்துக் கொண்டு அங்கிருந்த படியே சுவாமி கோயிலை நோக்கித் தொழு தேன இப்படிச் செய்வது எனக்கு அதிக பிரிடமாயிருக்கிறது”
—என எழுதியுள்ளார்

குமபகோணத்திலிருந்த காலத்தில் இவா புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் நார்பத்தாறு

(iv) 1894—1897

திருத்தருபபூண்டி வாசம்

குமபகோணத்தி லிருந்து திருத்தருபபூண்டிக்கு மாற்றப்பட்டு 1894-ஆம் ஜூன்மீ 19-ல் அங்கு வேலையை ஒப்புக்கொண்டார் அவ்வூரில் ஒரு சிறு பள்ளிக்கூடமே இருந்தமையால் என்னையும் என தமையனாரையும் திரு வாருருக்குப் படிக்க அனுப்பினார் நவம்பர் 3-ல்—

“குராமஹார் உற்சவம் நடந்தது. கந்தபுரீணம் வாசித்து வருகையில் இன்று சரியாய் குரன் வதைப்படலம் படித்து முடிக்க நோந்தது. இது ஆச்சரியம்”

—என எழுதியுள்ளார்.

1895-ஆம் ஏப்ரல்மீ 9-ல் திருப்புகழ் முதற்பாகம் பயிண்டாகிச் சென்னையிலிருந்து பிரதிகள் திருத்தருப் பூண்டிக்கு வந்தன.

“24-வருஷத்துக்குமுன் ஜாம்பித்த வேலை முடிய இந்தக் காலஞ் சென்றது. இப்போதும் பாதிதானே ஆயிற்று”

—என வருநதி எழுதியுள்ளார். தேவஸ்தானத்தார் விருப் பத்தின்படி திருத்தருப்பூண்டி மான்மியம் என்னும் புத்தகம் எழுதிவந்தார். ஏப்ரல்மீ 15-ல் அதைக் குறித் துப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

"I am writing in easy Tamil prose the ஸதலபுராணம் of திருத்தருப்பூண்டி which is called விலவாரணிய கேததிரம். It consists of 40 chapters * I have finished 10 chapters. After the whole is finished, the work is to be printed at the cost of the temple "

[விலவாரணிய கேததிரம் எனப்படும் திருத்தருப்பூண்டி ஸதல மானமியத்தை எவிய வசன நடையில் எழுதி வருகின்றேன். நாற்பது அதிகியாயங்களுள்ளன. பத்து அதிகியாயம் எழுதி முடிந்தது. முழுதும் முடிந்ததும் கோயிற செவலிற புஸதகம் அச்சிடப்படும்.]

ஏப்ரில் 22உ சேலம் தமிழ்ப்பண்டிதர் சரவணபிள்ளை திருத்தருப்பூண்டிக்கு வர அவரால் திருப்புகழ் ஏனைய பாடல்களையும் இவா பரிசோதிப்பித்தாரா. இவாதுவேண்டு கோளால் திருவாரூப் புராணம் அச்சிடப்பட்டது. மேயீர் 12உ—

"Saw வடபாதிமங்கலம்—சோமசுந்தர முதலியார and presented him with a copy of the திருப்புகழ். He gave me 2 copies of திருவாரூப் புராணம் which he has published at my suggestion "

[வடபாதிமங்கலம் சோமசுந்தர முதலியாரைப் பார்த்துத் திருப்புகழ்ப் பிரதி ஒன்று தந்தேன் என வேண்டுகோட்கிணங்கி அவா அச்சிட்ட திருவாரூப் புராணம் இரண்டு பிரதிகள் அவா எனக்குத் தந்தாரா].

—என எழுதியுள்ளார். ஆகஸ்ட்டுமீர் 16உ "கற்பூரம் பலம் 1½ அணு சொல்லுகிறார்கள். அந்த விலைக்கும அகப் பட வில்லை. இது என்ன ஆசசரியம்" என்றெழுதி யிருக்கிறார்கள். இப்போது பலம் ஒரு ரூபாயுளு சொல்லுகிறார்களே. இதை என்ன என்று சொல்லுவது !

1896 (ஸ்ரீ ஜனவரிய் 6உ முதல் 300 ரூபா சம்பளத்தில்) இரண்டாவது கிரேட முனசிபாகப் பதில் பாரதது வந்தார் ஏப்ரல் 20உ திங்கட்கிழமை புதிதாகக் கட்டி முடிந்த கட்டடத்திற் கோர்டுவேலை ஆரம்பித்தார் அம்மாதம் அவரு வந்த பண்டிதர் சரவணபிள்ளையுடன் சென்று எடபுகுடி சிதரா பெளணமி உற்சவநதரிசித்தார் ஜூனிய் 4உ திருத்தணி கோயில் பஸ்பீடத் தருகில் தளவரிசைசெய்வதற்குக் கருணீகமடத்துக் கிணறறைப் பழுதுபார்ப்பதற்குப் பணம் அனுப்பினார் அக்டோபரிய் 29உ குமபகோணம் நாகேசுரஸ்வாமிகோயில் அம்மனுக்கு வெள்ளி ஒட்டியாணஞ் செய்து சமாபித்தார்

1897 (ஸ்ரீ பிப்ரவரிய் 21உ வேதாரணியத்திற் பண்டாரசநிதி யவர்களைப் பாரதது அவ்வூர் ஸ்தலபுராணம் அச்சிடுமபடி செயலித்தார் வேதாரணியத்தைத்

“ திவ்விய தரிசனம், மனதுக்கு மிகவும் ஆநந்தமாயிருந்தது. மூக்கியமாய் வேதாரணியேசுர ஸ்வாமி சநிதி மிக மகிமையுள்ளதாய் விளங்குகிறது. எதிர் பாராமலிருந்தபோது வேதாரணியேசுரர் என்னைத் தம்மிடம் வலுவிலிழுத்து அவருடைய அருமையான தரிசனத்தைத் தந்தது அவருடைய பெருங்கருணைத் தக்க காட்டு

—என மகிழ்ந்து எழுதியுள்ளார். ஏப்ரல் 21உ

“ இந்த ஊர் (திருத்தருப் பூண்டி) ஸ்தலபுராணம் வசனமாக நான் எழுதியது அச்சாய் வந்துவிட்டது. இந்தச் சிறு நன்மையாவது நான் செய்யும்படி நேர்ந்தது சந்தோஷமாயிருக்கிறது. The book was printed at the cost of the temple. The temple people gave me 15 copies for my use and for

distribution to my people.” [கோயிலா செலவில் அச்சிடப்
பட்டது கோயிலா எனக்கு 15 காபிகள் கொடுத்தார்கள்].

எனக்குறித்ததுள்ளா மேயர் 12 திருமங்கலம் முனசி
பாக மதுரைக்கு மாற்றப்பட்டதை கேட்டு எழுதுகிறா

‘I received intimation to-day that I am transferred
to திருமங்கலம், Madura District, with effect from the 5th
July 1897 The திருமங்கலம் court is held at மதுரை only
The place is far off but I am glad that I am sent to a very
important சிவஸ்தலம் where I can worship God to my
heart’s content and see his grand festivals to my eyes’
content [மதுரையில் உள்ள திருமங்கலம் முனசிபாக மாற்றி
யிருப்பதாக உத்தரவு கிடைக்கப்பெற்றேன மதுரை நூரமாயிருந்த
போதிலும் மஹா சிவகேத்திர மாதவின எனக்கு அவருப்போவது
சுதோஷம் எம்பெருமானையும் அவர் விசேஷ உற்சவங்களையும்
என மனமுங் கண்ணுங் குளிர்ந்த தரிசிக்கும்படியான பாகவியமும்
எனக்குக் கிடைக்கிறதே’] எல்லாம் சிவபெருமானுடைய
திருவருளே”

இவா முனசிபாயிருந்த ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருந்த
ஜனங்கள் இவா மாற்றப்பட்டு வேறு ஊருக்கு வரும்
சமயத்தில் மிகக் வருத்தினார்கள் மதுரைக்கு மாற்றப்
பட்டபொழுது திருத்தருப்பூண்டி வக்கீல்கள்கூடி இவா
கோட்டில் இருப்பதுபோல ஒரு படம் பிடித்தார்கள்
ஊரில் உள்ள நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமாரர்கள் கூடிக்
கோயிலில் எல்லா சுவாமிகளுக்கும் அபிஷேகஞ் செய்வித்
தார்கள். சிலர் சிவபுராண பிரசங்கங்கள் வைத்தார்கள்
ஒருவர் ருகமணி கலியாணம் பாகவதஸாக கொண்டு
பிரஸங்கஞ் செய்வித்தார் புறப்பட்டு சமயத்தில் திருத்
தருப்பூண்டி, ரெயிலவே ஸ்டேஷனில் இவருக்கு மாலை

யிட்பு பிடித்த படமே இப்புத்தகத்தின் முதலிற
சோக்கப் பட்டிருப்பது

திருத்தருபபூணடியி லிருந்த காலகதிற புதிதாகத்
தரிசித்த தேவாரம்பெற்ற ஸ்தலங்கள் ஐம்பத்தைந்து

(v) 1897—1898.

மதுரை வாசம்

1897 ஐஸ் ஜூன் 2௨ மதுரை வந்து சோந்தார
இவரு அதியற்புதமான ராகத்துடன் திருப்புகழ் பாடுந்
திறமைவாய்ந்த பேறையூர் ஜமீன்தார நாகைபசாமி
துமயிச்சி நாயகரவர்களுடைய நட்பு நவம்பர் 19௨
இவருக்குக் கிடைத்தது டிசம்பர் 1௨ இரண்டாவது
கரோட காயமாயிற்று

1898 ஐஸ் ஜனவரியி 9௨ ஜடஜ (T M Horsfall)
ஆரம்பால் துரையைப் பாரதகார அப்போது இவர
எழுதியுள்ளதாவது

“He told me that in reading the notes of evidence
in an appeal case he recognised my hand-writing which
was quite legible He said that my writing was very good.”

[ஒரு அப்பீல் கேஸ் தன்னிடம் வந்ததில் நான் எழுதின
வாக்கு மூலக் குறிப்புகளைக்கண்டு என கை யெழுத்தைத்
தெரிந்து கொண்டதாகவும் என கையெழுத்து வெகு தெளிவாக
வம் எனருகவும் ஒருக்கிறதென்றும் ஜடஜ சொன்னார்]

தமிழ்ப் பண்டிதர் சிவசுந்தரம் முதலியாரியற்றிய
“நாமக்கல் செங்குழி லிநாயகர் நவரத்நமாலை” என்னும்
தூல பிப்ரவரியி மதுரையில் இவரால் அச்சிடப்பட்டது.
அபிஷேகத்துக்குப் பால், தயிர் வைப்பதற்காக ஐந்து
வெண்கல் கிணணங்கள் செயலித்தது திருவேடகன்

கோயிலுக்கு மார்ச்சுயிர் 4௨ அனுப்பினார். இந்த அற்ப தருமமாவது செய்யும்படி சுவாமி அருள் செய்ததற்காகச் சந்தோஷப்படுகிறேன் என்றழுதுகிறாருக்கிறார். மார்ச்சுயிர் 12௨ சனிக்கிழமை இவருடைய குமாரத்தி மங்களநாயகியம்மா மதுரையிற் சிவபதமடைந்தனர். அப்பொழுது இவர் வருந்தி எழுதியதாவது :

“ ‘நமச்சிவாய வாழ்க’ என்னும் திருவாசகம் படித்துச் ‘செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து’ என்று முடிக்கும்போது அவன் பிராணன் போய்விட்டது. சுவாமியிடத்தில் அவளுக்கு உறுதியான பத்தி, மெத்த நெறியானவன், அவன் சுவாமியினுடைய திருவடியைச் சேர்ந்தான் என்பதற் சந்தேகமில்லை. அவன் சுகப்பட்டு விட்டான். We are plunged in grief. Our sorrow is inexpressible. [நாங்கள் துக்க சாகரத்தில் முழுகினோம். எங்கள் துயரஞ் சொல்ல ஒண்ணது.] என் செய்வேன்! விதியை விலக்க வல்லார் யார்”

இறந்த நாள் ஞாபகக் குறிப்புக்காகப் பின்வரும் வெண்பா இவர் இயற்றியுள்ளார்.

‘ஏவினம்பி மாசி யிறுதிமூப்ப தாந்தேதி
பாவுசனி வாரமிருட் பஞ்சமியில்—மேவு
விசாகமதில் மங்களமா மெல்லி தணிகை
விசாக னடிமே விஞன்.’

இந்தத் துக்கத்தினாலும் விதிப்பயனாலும் மே-ஜூலை மாதங்களில் இவருக்கு உடம்பு மெகத பலவீனப்பட்டு வந்தது. ஜூன் 18௨ எழுதுகிறார்.—

“Penultimate Saturday (மூன்றாஞ் சனிக்கிழமை). அமாவாசை. இன்றும் நாளையும் கோர்ட்டில்லை; வேலையுமில்லை. இருந்தும் வெளியே போகக்கூடாத ஸ்திதியி லிருக்கிறேன். தேகம் அவ்வளவு துர்ப்பலமாயிருக்கிறது. இது என்ன பாயம்.

காலம் வீணுக்கழிகிறது. உடம்பு நல்ல ஸ்திதியிலிருந்தால் திருப்புவணத்துக்கும் திருவாதவூருக்கும் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து வருவேன்.”

பின்பு நோய் அதிகரித்து உணவு குறைந்து கொண்டே வந்தது. ஜூன்மீ 29உ—

“ The pain in the leg has increased a good deal and my suffering is inexpressible [கால்நோய் மிக அதிகரித்து வலி அசாதாரணமாக யிருக்கிறது]. நடக்கவே முடியவில்லை. என் வேதனை என்று தீரும்! சுவாமி! பட முடியவில்லையே ”

—எனத் துக்கித்துள்ளார். ஜூலை 21உ முதல் மூன்று மாதம் லீவ் வாங்கிக் கொண்டார். உத்தியோகத்துக்கு வந்தது முதல் இதுவரையும் (Casual leave தவிர வேறு) லீவே வாங்கினதில்லை. நோய்க்குக் காரணம் வயிற்றில் வலது பக்கத்திற் சீ கட்டிக்கொண்டிருப்பதென்று முனிசிபல் ஆஸ்பத்திரி வைத்தியர் சாமிநாதபிள்ளையவர்கள் கண்டுபிடித்து அதற்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்து ஜூலை 31உ மயக்கங் கொடுத்து கட்டியைக்கீண்டு சீயை வெளிப்படுத்தி நோயை நீக்கிச் சொக்கியப்படுத்தினார். இந்தப் புண்ணியவானுக்கு எங்கள் குடும்பம் மிகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அக்டோபர்மீ 21உ லீவ் முடிய கோர்ட் வேலைபை ஒப்புக்கொண்டார். டிசம்பர் 8உ இவருடைய தமையனார் சிதம்பரபிள்ளை இறந்துவிட்டதாகத் தந்திவந்து ஆறுத்துயரம் அடைந்தனர். டிசம்பர் கடைசியில் மதுரையிலிருந்து மாணுமதுரைக்கு மாற்றப்பட்டதாக உத்தரவு வந்தது.

மதுரையிலிருந்த காலத்தில் இவர் புதிதாய்த் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் நான்கு.

இவர் அடிநாள் முதல் எழுதிவந்த தின நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு என்னும் புத்தகங்களில் (Diaries) ஒவ்வொரு வருஷமுடிவிலும் அவ்வருஷத்திய நிகழ்ச்சிகளின் சுருக்கம் ஒன்று எழுதியுள்ளார். அவை “General (பொது விஷயம்),” Official (உத்தியோக விஷயம்), New Shrines visited (புதிதாய்ப் பார்த்த பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள், பாடலில்லாத ஸ்தலங்கள்), Shrines revisited (மறுமுறை பார்த்த, ஸ்தலங்கள்), Births in the year (பிறப்புக் குறிப்பு), Deaths (இறப்புக் குறிப்பு), Marriages (கலியாணங்கள்), Family affairs (குடும்ப விஷயங்கள்), Conclusion (முடிவுரை-தெய்வ வணக்கம்) என்னும் பகுப்புக்களின் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்பகுப்புக்களுள் “முடிவுரை-தெய்வவணக்கம்” என்னும் பகுப்பின் கீழ்த் தாம் அபாயகரமான நோயினின்றும் கடவுளினால் காக்கப் பட்ட 1898-ஆம் வருட முடிவுரை இவர் எழுதியதை அன்பர்கள் காணக் கீழ் எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்த மெனத் துணிந்தேன்.

“CONCLUSION: I conclude this summary with offering my humble and heartfelt thanks to my Lord ஸ்ரீ தணிகை யாண்டவர் for saving me from the jaws of Death. I take shelter under His Holy Feet. I hope that next year will be a better year and that by His Grace I shall be able to visit more சிவஸ்தலங்கள், although this year I was able to visit only one (திருப்புவணம்) and that at the end of the year. [இயமன் வாயினின்றும் என்னை மீட்டதற்காக எனது கடவுள் ஸ்ரீதணிகை யாண்டவருக்கு என் வணக்கமும் நன்றியும் கூறி இவ்வருட நிகழ்ச்சிச் சுருக்கத்தை முடிக்கின்றேன். அவர் பொன்னார் திருவடியே எனக்குச் சரணம். அடுத்த வருஷம் கல்ல வருஷமாயிருந்து அவருனால் அதிக சிவஸ்தலங்களைத்

“தரிசிக்கும் பாக்கியங் கிடைக்க வேண்டுகின்றேன். இவ்வருஷம், ஆறுதலும் வருஷமுடிவில், ஒரே ஒரு ஸதஸக்தான் (திருப்புவணம்) தரிசித்தேன்.” திருத்தணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்.”

(VI) 1899—1901.

மாணமதுரை வாசம்.

மதுரைபை விட்டு 1898 ஐஸ்ரீ டிசம்பராய் கடைசியில் சீங்கி, 31௨ திருப்புவணத்தை தரிசித்து, 1899 ஐஸ்ரீ ஜனவரிய் 2௨ மாணமதுரை வந்து சேருகார். 1899 ஐஸ்ரீ பிப்ரவரிய் தமது முதத குமாரன ஷண்முகம்பிள்ளை மதுரையில் F.A பரீட்சை தேறினதும் சென்னையில் தாம வாசித்திருந்த மில்லா கலாசாலையிலேயே ஆவரையும் படிக்கும்படி அனுப்பினார் மில்லா துரையும் தம் மாணககனுடைய குமாரன தங் கீழ்ப்பாடிகக வந்ததற்கு நிரம்ப சந்தோஷப்பட்டார் நானும் என் தம்பியும் மதுரையிலேயே [Native College-ல்] படித்து வந்தோம். ஏபரில்ய் திருச்சுழியல் எனனும ஸ்தல தரிசனத்துக்காகப் போயிருந்தபொழுது திருப்புகழ ஸ்லைப்புகத்தகதுக்காக வழக்கம்போல விசாரித்ததில் திருவுத்தரகோசமங்கை மங்களேசுரி பிள்ளைத்தமிழ் எனனும நூல் கிடைக்கப் பெற்று,—

“In making enquiries for திருப்புகழ் cadjan books I was able to get மங்கலேசுவரி பிள்ளைத்தமிழ். மங்கலேசுவரி is the name of the Goddess at திருவுத்தரகோசமங்கை [திருப்புக முக்காக விசாரித்ததில் மங்கலேசுவரி பிள்ளைத்தமிழ் கிடைத்தது. ‘மங்கலேசுவரி’ திருவுத்தரகோசமங்கைத் தேவியார் திருநாமம்.] வாகரு நன்றா யிருக்கிறது. I must go through it and see if I can print it. It is a good acquisition. [பார்த்தது அச்சிடலாமா என யோசிக்கிறேன். இது கிடைத்தது பாக்கியமே.]”

—என எழுதியுள்ளார். என்னைக்குறித்து எந்தையார் எழுதியுள்ள ஒரு விஷயத்தை, அவருக்கு என்மீதிருந்த அன்பின் அளவைக் காட்டுதற் பொருட்டு, இங்கு எழுத விரும்புகிறேன்.

“11—8—1899. The Dt. Collector Mr. Partridge has presented a watch to செங்கல்வராயன் for writing the best essay on the advantages of foreign travel. I am very, happy to hear this news. Chengalvarayan is very hard-working and God helps him.” [“வெளி நாட்டுப் பிரயாணங்களின் ஈன்மை” எனனும் விஷயத்தைக் குறித்து நல்ல வியாசம் எழுதினதற்காக டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர் பாட்ரிட்ஜ் துரை செங்கல்வராயனுக்கு ஒரு கடிகாரம் இனம் தந்தனர். இவ்விஷயங்கேட்டக எனக்கு வெகு ஸந்தோஷமா யிருக்கிறது. செங்கல்வராயன் மிக்க கஷ்டப்பட்டுழைக்கின்றான். அவனுக்குத் தெய்வ துணை செய்கின்றது.]

டிசம்பர் 13௨ சேலம் பண்டிதர் சாவணபிள்ளை வந்திருந்த திருப்புகழ் இரண்டாம் பாகத்துக்கு வேண்டிய பாடல்களைப் பரிசோதித்து 30௨ சேலம் சென்றார். அப்போது அவர் பாடின சிறப்புப்பாயிரம் மிக அருமையானது. படிக்க மிக இனிமையாயிருக்கும். அநுபந்தம் IV—காண்க. டிசம்பர்மீ 18௨ மாணமுதலையில் ஆருத்ரா தரிசனஞ் செய்து பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

“இன்று ஆருத்ரா தரிசனம். கோயிலுக்குச் சென்று ஈடாஜாரையும் சிவகாமியம்மையையும் தரிசித்தோம். அடியார்கூட்டம் அதிகமாயிருந்தது. கொடும்பாவியாகிய எனக்கும்தூதப் புண்ணியதினத்திலே இப்படிப்பட்ட திவ்யதரிசனம் கிடைத்ததே என்று என் கல்மனமும் உருகிக் கண்ணீரும் பெருகிறது எல்லாம் சிவன் செயலே. சிவாநுக்கிரகமே.”

தாவ கேட்டுக்கொண்டபடி மதுரைகோயில் கீழைக் கோபுரத்தில் 1900ஆம் பிப்ரவரியில் 16ஆம்முதல் தீபம் ஏற்றுவருகிறார்களென்றும் மறறைக் கோபுரங்களிலும் சீக்கிரத்தில் தீபம் ஏற்றப்படும் என்றும் பெரும்கிழ்ச்சியுடன் பிப்ரவரியில் 19ஆம் எழுதி யிருக்கின்றா ஏப்ரலில் 21ஆம் கிருப்புக்கு இரண்டாம் பாகத்துப் பாடல்கள் சென்னைக்கு அச்சிட அனுப்பினார் மேல் 20ஆம் மதுரைக்கு வந்தபோது நாலுகோபுரங்களிலும் தீபம் வைத்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தார் குருசாமி சாஸ்திரியார் என்பவரை வைத்துக்கொண்டு வடமொழியிலிருந்து திருப்புனவாயில் ஸ்தல புராணத்தைப் படித்து முடித்ததாக செப்டம்பரில் 2ஆம் எழுதி யிருக்கிறார் அதை வசன ரூபமாக இவர எழுதி வைத்ததிற சிலபாக்கள் இன்னும் இருக்கின்றன என்கேயாவது சிவலிங்கமோ பிள்ளையாரோ கவனிப்பாரின்றி வெயிலில் இருந்தால் அம் மூர்த்திக்கு ஒரு கொட்டகையாவது போடும்படி செய்விப்பது இவர வழக்கம் மாறாமதுரை சிவன்கோயில் கோபுரத்திலும் விளக்கு வைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார் அதற்காகக் கோபுரத்துத் திண்ணையிலிருந்து முதல் நிலைக்கு ஏறுவதற்குப் பலமான மர ஏணி ஒன்று செய்வித்தார் டிஸம்பரிக் ஐதஜுக்கு எழுதி விராயக சதுரத்திக்கு வீவ விடுமபடி செய்தார்

1901ஆம் ஜனவரியில் உத்தரகோசமங்கைக்குப் போயிருந்தபொழுது உத்தரகோசமங்கை பிள்ளைத்தமிழ் ஒலைப்புத்தகம் பிறிகொரு பிரதி கிடைத்தது. டிசம்பர் 11ஆம் முதல் பெனஷன் என்று பிப்ரவரியில் 18ஆம் உத்தரவு வந்தது அப்போது இவர எழுதினது கவனிக்கற்பாலது

'18 February 1901 Received intimation that I should retire from 11th December next, as I would then complete my 55th year I am glad that I shall soon be relieved of all official cares and that I can, with God's blessing, devote my time to Him and His Works." [ஐம்பததைந்தாவது வயது முடிகின்ற அடுத்த டிசம்பர் 11-முதல் பெனஷன் என்ற உத்தரவு இன்று வந்தது ஆபீஸ் வேலைகள் நீங்கிக் கடவுளருளால் என முழுப்பொழுதையும் அவருக்கும் அவர் திருப்பணிகளுக்கு செலவிடக்கூடுமெனக் களிக்கின்றேன்]

இவ்வருட ஆரம்பத்தில் நானும் என தம்பியும் செனனைக்கு வந்த மில்லா ஸ்கூலிற் சேர்ந்தோம் பிப்ரவரி 24-ல் மாணுமதுரைக்குச் சமீபத்திலுள்ள இளையானகுடி மாறநாயனார் ஸ்தலமாகிப் இளையானகுடியைத் தரிசித்ததாகவும், நாயனார் நெல்வாரிவந்தது சுவாமிகு அழகனித்த புலம் சாகுபடியில்லாமல் இரண்டு வெற்றிலைத் தோட்டங்களின் நடுவில் இருக்கிறதாகவும், கால காணிகளுக்குறைவான சிறுபுலம் எனவும், குருக்களுக்குச் சொந்தம் எனவும், அதற்கு "முனைவாரி அழகனித்த நாரற்கால்" எனப்பது பெயர் எனவுங் குறித்துள்ளார் மேலும் 27-ல் திருவுத்தரகோசமங்கை மங்களேசுரி பிள்ளைத்தமிழ் அச்சாகி வெளிவந்தது இம்மாதம் சென்னையில் விங்கசெட்டிக் தெரு 292-ஆம் நம்பர் வீட்டை வாங்கினார். ஜூனில் மாணுமதுரை ஸ்தலபுராணம் இவரால் வசனரூபமாக எழுதி முடிந்தது அம்மாதந்தான் இராமேசுவர தரிசனம் இவருக்குக் கிடைத்தது செப்டம்பரில் 15-ல் மாணுமதுரை சோமநாத சுவாமி கோயிலில் அநேக காலமாக பிரதிஷ்டை யில்லாமலிருந்த நடேசமுர்த்தி சிவகாமி யம்மை வீக்கிரகங்கா (சிலை) இவருடைய முயற்சியாற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. டிசம்பரில் 11-ல் பெனஷன்

வாங்கிக்கொண்டாரா அச்சமயத்தில் இவா எழுதிய
வானாமதுரை ஸ்தலபுராண வசனம் அச்சாகி வந்தது அப
புத்தகத்தை அநேகருக்கு இனா கொடுத்தது, அவ்வூரா
ரெல்லாம் இனி இத்தகைய புண்ணியவாணிக காண்ப
தென்றோ என இரங்க, அத்தலத்து வீற்றிருக்கும்
ஸ்ரீ ஆநந்தவல்லியையும் சோமநாதரையும் வணங்கி விடை
பெற்றுக்கொண்டு, ஊர்வினாறும் 12௨ நீங்கி, வழியில்
திருப்பூவணநாதரையும், மதுரை மீனாக்கிசுநதரேசுரரை
யுந் தரிசித்து, திருப்பாதிரிப்புலியூவந்தது ஸ்ரீ பாடலீசுர
ருக்கும் பெரியநாயகி யமமைக்கும் அபிஷேகஞ் செய
வித்துச், சென்னையில் தமது சொந்த வீட்டுக்கு 29௨வந்தது
சோந்தாரா

மானாமதுரையி் விருந்தகாலத்தில் இவா புத்தகத்
தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் எட்டு

சிவஸ்தலத்தில் உத்தியோகங் கிடைக்காதா என
விரும்பின இவருக்குக் கடவுள் சிவன கோயில் இல்லாத
நாமக்கல்லில் முதலில் வேலை கொடுத்தாரா.

“மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெல்லாம் எளிதின முற்றற்க
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன மலரடி பணிந்து போற்றுவாம் ’

எனனும் ஆன்றோ வாகு பொய்யாகா வண்ணம்
புது-வருஷம் நாமக்கல் செங்கழுநீர் விராயகரைத் தரிசித்து
வணங்கினதின பலனால அன்றா பின்னாச சோழநாட்டி
லும் பாண்டிநாட்டிலும் வேலை கிடைக்கப்பெற்று அநேக
சிவஸ்தலங்களையும் திருவிழாக்களையும் கண்ணுறும்படி
யான பாகியம் இவருக்குக் கிடைத்தது ’

III. கடைநாட் பருவம்.

1902—1909.

இளைப்பாறவேண்டிய தமது ஈற்றுக் காலத்தில் நோய் எனும் பகைவன் கொண்டொழிந்த நாள்கள் போக ஏனைய காலமெல்லாம் இறைவன் திருப்பணிகளே இவர் எண்ணியவாறே செலவழித்தனா. இவர் பென்ஷன் வாங்கின பிறகு புதிதாகத் தரிசித்த பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள் 3; பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள் 274 க்கு இவர் 176 ஸ்தலங்கள் பார்த்திருப்பதாக ஏற்படுகிறது. இங்கு இவருடைய ஒழுக்க விசேஷத்தைக் குறித்து எழுதுவது மிகப் பொருத்தமாம். அதிகாலையில் எழுந்து வெளியில் உலவி வந்து திருநீறிட்டுக் கந்தாறுபூதி பாராயணஞ் செய்து தேவாரப் பதிகம் படித்துப் பின்பு ஏதேனும் சிவபுராணம் படிப்பார். 8 மணி முதல் 10 மணிவரை உத்தியோகத்தி லிருந்தபொழுது கோர்ட்டு வேலையும் பென்ஷன் வாங்கின பிறகு சிவ ஞாலராய்ச்சியுஞ் செய்து வந்தார். ஸ்ரீராமஞ் செய்து அதுஷ்டானம் விராயகபூஜை முடித்துத் திருத் தணிகேசர் படத்துக்குத் தீபாராதனை செய்து கந்த புராணம் படித்துப் பிறகு சாப்பிட்டு 11 மணிக்குக்கோர்ட்டுக்குப் போவார். பென்ஷன் வாங்கின பிறகு திருப் புகழோ சிவஸ்தலமஞ்சரியோ இவைகளுக்கு வேண்டியதை ஆராய்ந்து வந்தார். மாலைில் அதுஷ்டானம் செய்து தேவாரம் முதலிய படித்துச் சிவாயலத்துக்குச் சென்று இரவு 8 மணிக்குப் போஜனம் முடித்துக் கொண்டு நித்திரைக்குப் போவதன் முன் “சிவகவசம்” சொல்லிவிட்டு உறங்குவர். அடிநாள்முதல் கடைநாள் வரை தினநிகழ்ச்சிக் குறிப்பும் (Diary) வருவாய் செலவுக் கணக்கும் (Account Book) செம்மையாய் எழுதி

வைத்துள்ளார். பொடிபோடுதல் முதலிய வழக்கங்கள் இவரிடம் கிடையா. எவருடனும் மெதுவான குரலில் திருத்தமான தமிழிற் பேசுவார். பொறுமை, வாய்மை முதலிய சகல நற்குணங்களும் நிரம்பி யாவராலும் நடைச் சிறப்புக்கும் பததிப் பெருக்குக்கும் பெரிதும் மதிக்கப் பட்டார்.

1902ஆ ஐனவரியீர். திருப்புகழ் இரண்டாம்பாகம் வெளிவந்தது. காஞ்சிபுரத்தில் தமது மிகுதிக்காலத்தைக் கழிக்க இவருக்கு அதிவிருப்பம். தருநத வீடு கிடைக்காததாலும், அடிக்கடி சுவாமி தரிசனஞ்செய்யத் திருநதணிக்கும், பிள்ளைகளைப் பார்க்கச் சென்னைக்கும் வர வேண்டி யிருக்குமென்பதாலும், பென்ஷன் வாங்குதலை மாத்திரம் காஞ்சிபுரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பன்னாள் திருநதணியிலும் சின்னாள் சென்னையிலும் பென்ஷன் வாங்குந் தினங்களிற் காஞ்சியிலுமாகக் காலங்கழித்து வந்தார். ஐனவரி 17உ சித்தூர்ஜில்லா புத்தூர் சிவன் கோயிலுக்கு ஒரு வெண்கல விபூதி மடல் வாங்கிக் கொடுத்தார். ஐனவரியீர் முதல் திருத்தணியிலேயே தங்கிப் பலநாள் முயற்சி செய்துவந்த கருணிக மடங் கட்டு வித்தலைத் தொடங்கி முடித்தனர். மார்ச்சியீர் 28உ சென்னைக்கு வந்தபோது டாக்டர் மில்லர் துரையும், இவரும், பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் மூவரும், ஆகிய ஐவருடைய படம் (Photograph) எடுக்கப்பட்டது. டாக்டர் மில்லர் துரையுடைய அன்பு என்றும் பாராட்டற் பாலது. டிசம்பரியீர் இவருடைய தமக்கையார் சிவகாமியம்மாள் காலஞ்சென்றார்.

1903ஆ பிப்ரவரியீர் 9உ இவருடைய மூத்த குமாரர் ஜண்முகம்பிள்ளையின் கலியாணம் புத்தூரில்

நடந்தது. பிப்ரவரி 27உ 780 பாடலுள்ள திருப்புகழ் ஒலைப் புத்தகம் ஒன்று திருமாகறல் என்னும் ஊரிலிருந்து கிடைக்க அதில் ஒரே ஒரு புதுப்பாடல் கிடைத்தது. மார்ச்சு 22உ ஸ்ரீகாளத்தி நாதருக்குப் பெரிய தாளங்கள் இரண்டு செய்தனுப்பினார். ஜூன் 29உ என் தமையனார் ஷண்முகமயிள்ளையின் மனைவி சிவபதம் அடைய இவர் துக்கத்துக்காளானார். ஜூலை 28உ கீழைத்திருத்தணி ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குப் பெரிய மணி ஒன்று செய் வித்தாக கோயிலிற் கட்டிவைத்தனர். டிசம்பர் 11உ இவர் எழுதியுள்ள குறிப்பாவது—

“சோபகிருதுஸ் கார்த்திகை” 26உ சுக்கிரவாரம் இரவு 9 மணிக்கு திருத்தணி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி சந்நிதானத்தில் எரிசிற தூங்கா வீளக்கு ஐந்தில் ஒன்றை ரூபா 350 கொடுத்து வாங்கி என்னுடையதாக்கி ஏற்றுவித்தேன். இனி சரியாய் எரிந்து வரும். ஆபத் சகாய விநாயக மூர்த்தி, சுவாமி, தெய்வயானை, வள்ளியமமை யீவர்களுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்தது தீபம் ஏற்றப் பட்டது. தீபம் எப்போதும் எரிந்துவரவேண்டும். ஷே ரூபா 350-க்கும் நிலம் வாங்கி சுவாமிபேரால் தஸ்தவேச ஏற்படுத்தி, அந்த வருமபடியிலிருந்து தீபம் ஏற்றுவிக்கப்படும். நெடுநாளாக எனக்கிருந்த இவ்வெண்ணத்தை என் 58ஆம் வயது ஆரம்பமாகும் இன்று நிறைவேற்றுவித்ததற்காக ஸ்ரீ தணிகையாண்டவருக்கு என் மனதார அநேக வந்தனங்கள் அன்புடன் அளிக்கின்றேன்.”

1904ஸ்ரீ என் தாயார் அடிக்கடி நோயாய்ப் படுத்துக்கொண்டது இவருக்கு மணதுக்கு மெத்த கவலைக் கிடமாயிருந்தது. ஆகஸ்டுமீ 5உ ஆடிகிருத்திகை யன்று தணிகையெம் பெருமானது தரிசனங் கிடைக்கப்பெற்று,

“சுவாமியைக் கண்ணூரக் கண்டேன். பேரானந்தங் கொண்டேன். அர்ச்சனை செய்துகொண்டு திரும்பினேன். என் அதிர்ஷ்ட

வசத்தால் இன்றம சுவாமி தரிசனங் கிடைத்தது என பாக்கியமே பாக்கியம்”

—என எழுதியுள்ளாரா. ஆகஸ்டுமீ 15உ

“குரோதிஸ் ஆடிமீ 32உ. இன்று காலை திருக்குளத்துக்கு வடவண்ணடை, கரையிலிருக்கும் அரசமரத்தடியில் நாகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தோம் சுமார் 30 வருஷத்துக்கு முன் செய்த பிரார்த்தனை இப்போது இந்த கேஷத்திரத்தில் நிறைவேறியது.”

—எனக் குறித்துள்ளாரா இந்த மாதம் “சுந்தர விலாசம்” என்றொரு ஒலைப்புத்தக்கங் கிடைக்க அதைக் காபி செய்து வைத்தாரா இது கூடிய ரீக்கிரத்தில் அச்சிடப்படும். செப்டம்பரமீ திருத்தணி சுவாமி பள்ளியறைக்கு படுகை, மெத்தை, தலையணைகள் முதலியன செயலித்துத் தந்தார். இவா விருப்பத்துக் கிணங்கி மஹாமஹோபாத்தியாயா சாமிநாதையரவர்கள் அச்சிட்ட திருப்புவணநாத ரூலா டிசம்பரமீ வெளிவந்தது

1905ஆம் பிப்ரவரியீ நான் எம். ஏ. பரீக்ஷையில் தேயினதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். மார்ச்சு, ஏப்ரல் மாதங்களில் பல வருஷங்களுக்கு முன் தாம் எழுதிவந்த சிவஸ்தல அகராதி என்னும் நூலைத் தயார்செய்து வந்தனா. இந் நூலுக்கு என்ன பெயர் சூட்டலாம் என யோசித்திருந்தாரா. அப்பொழுது மஹாமஹோபாத்தியாயா சாமிநாதையா அவர்களைக் காண நேரிட “சிவதலமஞ்சரி” எனப் பெயரிடலாம் என்று அவர் சொல்ல, “சிவஸ்தலமஞ்சரி” என்று சொல்லலாமா என இவர்கேட்க, அவர் சிவஸ்தல மஞ்சரி என்னும் பெயரே நன்கு பொருந்தும் என அவ்வாறே நூலுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது ஜூலைமீ 16உ இவருடைய முதத குமாரர் ஷண்முகம்பிள்ளைக்கு சென்னையில் (இரண்டாவது தாரம்) விவாகம் நடந்தது.

இந்த மாதம் சிவஸ்தலமஞ்சரி (முதற்பதிப்பு) அச்சாகி வெளிவந்தது. காஞ்சிபுரத்துக் கடுத்த முட்டவாக்கம் என்னுங் கிராமத்தில் 2 ஏக்கர் நிலம் வாங்கினார். ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய பழமுதிர்சோலை கள்ளழகர் கோயிலில் மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு இவர் மிகுந்த பிரயாசை எடுத்து, “நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்” [அதுபநதம் III.] என ஒரு பத்திரிகை அச்சிட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பினார். டிசம்பர் 10உ திருவண்ணாமலைக்குக் கார்த்திகை தீபதரிசனஞ் செய்யச் சென்றார். மலைமேல் தீபந தெரிந்த பொழுது எல்லாரும் ஹரஹர என்று ஆரவாரித்தார்களாம். அப்பொழுது இவர் தமது கண்ணெஞ்சம் உருக்கிக்கொடுத்தென்று எழுதியிருக்கிறார். டிசம்பர்மீ 13உ (விசுவா வசுவஸ் கார்த்திகை 28உ) தமது அறுபதாவது வயது ஆரம்பத்தில் திருக்கோவலூர் என்னும் ஸ்தல தரிசனங் கிடைக்கப்பெற்று,

“சுவாமி தயவினில் 60-ஆம் வயது ஆரம்பமாகிற இன்று பாடல் பெற்ற ஸ்தலத்தில் இருக்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றேனே!”

என்று சந்தோஷப்பட்டார். கிருத்திகை தினத்தில் திருத்தணி தவிர வேறு தலத்துத் தரிசனம் எங்கள் குடும்பத்துக் காகாது என்றிருந்தும் திருவண்ணாமலை பேரவாவினுடன் தரிசித்த காரணத்தாலோ வேறு என்ன காரணத்தினாலோ அங்கிருந்து வந்தது முதல் 1906ஆம் முற்பகுதியிற் சென்னையில் நோயா யிருந்த மதுரையில் இருந்தபோது வந்த கட்டிபோல வயிற்றிற் கட்டி கண்டு டாக்டர் எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் ஏப்ரில்மீ அதைக் கிணர்ச் சிபை வெளிப்படுத்திச் சிகிச்சைசெய்ய

ஸ்ரீதணிகேசன் அருளாற் செளக்கியமடைந்தார். டாக்டர் அவர்கள் பேருதவி என்றும் பாராட்டற்பாலது. ஜூலைமீ திருப்புகழ் மூன்றாம் பாகததுக்கிருந்த என்பது பாடல்கள் பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ அனந்தராமைவர் அவர்களைக் கொண்டு திருத்தப்பட்டன. செப்டம்பர்மீ 7வ் வெள்ளிக் கிழமை வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டுத் தங்க கில்ட் கொடுக்கப்பட்ட புதிய வேலாயுதத்தைத் தணிகை யெம்பெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்தார். அக்டோபர்மீ மறுபடியும் வயிற்றிற் கட்டி புறப்பட்டுத் தானே உடைந்து சீக்கிரத்தில் லகுவாயிற்று. டிசம்பர் 11உ—

"I'll complete my 60th year on the 13th inst. (28th கார்த்திகை). It is my desire to go to திருத்தணி, make அபிஷேகம் to my God and Saviour and offer my humble and heartfelt thanks to Him for having preserved me for the long period of 60 years"

[எனது அறுபதாம் வயது 13உ முடிகின்றது; அன்று திருத் தணிக்குப் போய் நீண்ட காலமாகிய அறுபது வருஷம் என்னைக் காததளித்த பெருங்கருணையைப் பாராட்டி, என்வணக்கத்தையும் நன்றியையுங் கூறி என் குலதெய்வமான் தணிகைநாதருடைய சரணங்களில வீழ்ந்து அவருக்கு ஒரு அபிஷேகஞ் செய்ய நான் விரும்புகின்றேன்]

—என்று எழுதி யிருக்கிறார். அவ்வாறே சென்று சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்யும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றார். சஷ்டி பூர்த்தி அங்ஙனம் நிறைவேறிற்று.

1907ஆல் ஜனவரிமீ பிரமோத்தாகாண்ட வசனம் (இரண்டாம் பதிப்பு) அச்சிடப்பட்டு ஏப்ரில்மீ வெளி வந்தது. இவ்வருடம் எந்தமையனார் B. L. பரீக்ஷை தேற்றினதைக் கேட்டு மிக்க சந்தோஷமுற்றார். ஏப்ரில்மீ

முட்டவாக்கத்துக் கடுதத அகரத்தில் 2௩-காணி நிலப
ஒத்திக்கு வாங்கினார். ஜூனியீ 27௭ தணிகையெய
பெருமானுக்குப் பால் காவடி எடுத்து அபிஷேக அலங்கார
திபாராதனைசெய்து அவர் சநிதியில் எனக்கு மணஞ்
செய்வித்தார். நவம்பரீ 21௭ என் தமையனாருக்கு
ஆண் குழந்தை (மயிலேறுமபெருமாள்) பிறந்தது.
பேரன் பிறந்தபொழுது இவர் அளவிலா ஆநந்தம் உற்றார்.

1908 ஞா மார்ச்சுயீ 23௭ திருப்புகழ் முதற்பாகம்
இரண்டாம் பதிப்பு அச்சுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்
வருடம் திருத்தணியிலிருந்தபொழுது கடுமையான சுரம
ஒரு முறை வந்தது. அப்போது இவர் வெகுநேரம் மிகப்
பலத்த குரலுடன் அநேகந தேவாரப் பாக்களைப் பாடிச்

..“ ஆகம்பத் தரவணையான் அயனறிதற் கரியானேப்
பாகம்பெ னுண்பாக மாய்கின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோதும் இறையானே மதிச்சகி
யேகம்ப மேயானே யென்மனததே வைத்தேனே.”

என்னும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தை
முடித்து, இவர் நோய் எவ்வாறு முடியுமோ, இது ஜன்
னியோ, என அஞ்சிநின்ற எங்களை நோக்கித் தமக்குத்
தற்காலம் சாலில்லை யென்றும், தாம் என்கே இறந்த
போதிலும் தமது எலும்புகளில் ஒன்றையேனுந் திருத்
தணிகைக்கு கொண்டுவந்து அதை சுவாமியின் கோபுரத்
துக்கு நேரே புதைக்க வேண்டும் என்றுஞ் சொல்லி அவ்
வாறே செய்கின்றோம் என எங்களிடம் வாக்குறுதியும்
பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் இறைவனருளால் உடம்பு
சரிப்பட்டது.

மேய் திருத்தணி மடத்துக கிணறு பழுதுபாக்கப்
பட்டது ஜூனிய் திருநீலோத தலபுராணத்தை அச்சிட்டு
உலகுக்கு உகவினா ஜூலைய் 12உ இவருடைய மூன்றா
வது குமாரனுக்கு (ஆறுமுகம் பிள்ளைக்கு)ச சேயூரிற்
கலியாணம் நடந்தது ஆகஸ்டுமீ 1உ இவருடைய
மாயியாரா சாஞ்சியிற் காலஞ் சென்றனா செப்டம்பராய்
திருத்தணி திருப்புத்த தனியாய அச்சிடப்பட்டது
டிசம்பராய் பழநிகுக்கு சென்று இவ்வளவு காலஞ்
சென்றேனும் பழநியாண்டவரைத் தரிசிக்கமுடியாந்
பெருமபாக்கி மபெற்றேனே எனப் பேராநந்தம் உற்றா

தள்ளாமை மேற்பாட்டு அடிக்கடி ஆலைவது சஷ்ட
மாயவிட லெனஷன் வாங்குவதை காஞ்சிபுரத்தினின்று
சென்னைக்கு 1909 நு ஜனவரிய் மாற்றிக்கொண்டனா
1909(நு) மார்ச்சுமீ 24உ சென்னையிலிருந்து கடைசி
பாகத் திருத்தணிகைக்குச் சென்றா அங்கு ஏப்ரல் 11உ
கடைசிபாக மடக்குச் சென்று திருத்தணிகேசனைத் தரி
சித்து ஒரு சந்நாமம் அருச்சுனபுஞ் செயலித்தாரா
தமிழ் வரு - (செளமிய) பிறப்புக்குத் தம் மக்களுடன்
இருக்கக் கருதி ஏப்ரலமீ 12உ சென்னைக்குத் தஞ் சொந்த
வீட்டுக்கு (292, விங்கசெட்டித் தெரு) வந்து சோந்தாரா
ஏப்ரல் 16உ வெள்ளிக்கிழமை இரவு படுக்கைக்குப் போவ
தற்கு முன் என்னக் கூப்பிட்டுப் பீரவைத் திறக்கச்சொல்லி
திருப்புத்த முகற்பாகம் (இரண்டாம் பதிப்பு) அச்சாந்
வாது அடுக்கி வைத்திருந்ததைக் கண்ணுற்று மிகவும்
சுதோஷத்துடன் வீட்டு மாடிபிலுள்ள ஹாலில் கட்டி
வினமேல் மெத்தைமீது வழக்கம்போலச் சிவகவசம்
சொல்லிவிட்டு ஒரு கோயுமின்றிப் படுத்தறங்கினா
இரவு 12 மணிகு எங்களை எழுப்பித் தமக்கு அகிகமாக

வியர்ப்பதாகச் சொன்னார். ஜன்னல்களைத் திறந்து அவர் உடம்பைத் துடைத்தோம். பின்னர் மார் வலிப்பதாகச் சொன்னார். மான் கொம்பிழைத்துப் பூசினோம். கட்டிற் சட்டங்கள் ஒருவேளை உடம்பை உறுததுமென்று மெத்தைபைக் கட்டிலுக்குச் சமீபத்திற் கீழே விரித்தோம். 'நீங்கள் நல்லவேலை செய்தீர்கள்; எனக்கு மார்வலி நின்றுவிட்டது; நீங்கள் தூங்குங்கள்' எனச் சொல்லி அவர் படுத்துக்கொள்ள எல்லோரும் படுத்தறங்கினோம். சனிக்கிழமை (ஏப்ரில் 17உ) காலை யில் அவர் எழுந்த தமது படுக்கையில் உட்கார்ந்தபடியே "இப்போது மணியென்ன" என்று கேட்டார். ஆறு மணி என்று சொன்னோம். சொல்லி முடியுமுன் உட்கார்ந்திருந்தவர் அப்படியே எங்கள் கைகளிற் சாய்ந்து அறுமுகப்பெருமான் திருவடி நீழலைச் சார்ந்தனர். அறுமுகப்பெருமானைக் கண்டு தரிசித்துச் சஹஸ்ரநாம அருச்சனை செய்வித்த தினதனுக்கு ஆறாம் நாள் அவரது திருவடி சேர்ந்தனர். அப்போது எங்கள் துக்கத்தை என்னென்றெடுத்துரைப்பது? அன்று மாலை 6½-மணிக்கு எல்லோருக்கும் முடிவிடமாம் சுடலை "மூலகொத்தளத்துக்கு" இவரது உடலம் எடுபட்டுத் தகன கைங்கரியம் நடந்தது. காளமேகப்புவலருடைய உடலம் சுடலையில் எரிவதைக்கண்டு "வேகின்றதையையோ மண்டின்ற பாணமென்ற வாய்" என இரட்டைப் புலவர்கள் புலம்பினார்களாம். அதுபோல நாங்களும்,

நூற்றிக் கணக்கா துதற்கண்ணன் ஆலயங்கள்

போற்றிப் பணிந்த புரித உடலம் எரி

யேற்றித் தொலைகிறதே! ஈசா! ஐயோ! எனறே

சாற்றிப் புலம்பித் தளர்ந்துருகி மினறோமே.

பின்னர், ஞாயிறு காலி (184-1909) “பால்தெளி” நடந்த
வுடன் அவர் எங்களுக்கு முன்பிட்ட கட்டளைப்படி அவர்
எலும்புகளை ஒரு மட்பாண்டத்திற் சேர்த்துத் திருத்தணி
கைக்குக் கொண்டுபோய் அங்குச சைவர்களைச் சமரதி
வைக்கும் இடம் திருத்தணிகேசன் கோபுரத்துக்கு நேரா
யிருப்பதால் அங்கே அஸ்திகளை அடக்கஞ்செய்து, அவ்
விடத்திற் சிறு கட்டிடங் கட்டி, நகதி சிவலிங்கம்
பிரதிஷ்டை செய்து, ஒரு சிலையிற் பின்வருமாறு குறித்து
வைத்தோம்.

சிவமயம்.

திருத்தணி—சீர்குணிகர் மடோத்தாரணத் செய்து

வடக் குப்பட்டு-த-சுப்பிரமணிய பிள்ளை

திருப்புகழ் பதிப்பாசிரியர்

பராபவஞ் சாததிகைமீ 28௨ செங்கற்பட்டிற் பிறந்தார்.
டிஸ்மிடிக்ட்டு முனிசிபாகவிரூது உபகாரச் சம்பளம் பெற்று
சென்னப்பட்டணம் லிங்க செட்டித்தெரு, 292-ம் தமது
சொந்த கிருஹத்திற் செனமியஞ் சித்திரைமீ 5௨ காலி
6 மணிகு மரஞ் சுவஸ்தை யின்றித் தமது வழிபடுகடவுளாகிய
கேசன் திருவடி யடைந்தார்.

VADAKKUPPATTU TANIKACHALAM SUBRAMANYA PILLAI

EDITOR OF TIRUPPUGAL.

Born, 11th Dec. 1846, Joined Govt. Service, 1st Feb. 1870.

District Munsif, 1888—1901.

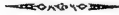
Died peacefully at 292, Linga Chettu Street, Madras,

17th April 1909.

திருத்தணிகைக்குச் செல்லும் அன்பாகள் இதை இன்றுவ காணலாகும் இவா காயமாகிய வெற்றுடம்பு மாய்ந்த முடிவு இது; எனினும், மலரவன்செய் வெற்றுடம்பு மார்வதுபோல மாயாத இவர் புகழ் உடம்பு இப்பூவுல குள்ளளவும் நிலவுமன்றோ' இவா அசசிட்டு உதவிய திருப்புகழ் சிவனடியார்களுக்கு எஞ்ஞான்றும் புதைபல் போன்ற பெருந்தனமாய விளங்குமன்றோ'

கந்த றுரீபுகழ் கா நீநீநீபுகழ்
எந்தை நீயிவ் வுடதுக் கிடாறத்
தந்து செய்த உதவி தாணியில்
எந்த எளும் இனிது நீவுமே

திருத்தணிகேசன துணை.

கீதநாட குறிப்பு.

சுதிதிரையுந் காணினதறிற் சோசெள மியவாணடிந்
சுததகிருஷ்ண பக்த துவாதசியில்—ஒத்தசனி
வாரம்பு ரட்டாதி மறநெகதை யீசனடி
சேருநா னாமே தெளி

முடிவுரை.

மன்றுள் கடிக்கும் பெருமானா மைந்தா பாத நீழலிலே
நின்று களிகமும் பெரியோனே! நியம நெறியைக காட்டுவித
[தோய!]

உன்றன் மகவா யானுதித ஒன்றை வினைந்தே யாநந்தம்
என்றும் எங்கும் எனக்குநதால இனியான் வேண்டேன் பிற
[பெருமை.]

அதுபந்தம் I.

ஈப்பிரமணிய பிள்ளை தரிசித்த முக்கிய ஸ்தலங்கள்

[உடுக்குறியிட்டன ஒருமுறைக்குமேற் றரிசிக்கப்பட்டன].

[எண்ணிடப்பட்டன தேவாரம் பெற்றவை].

(வடு)	உயர்	(வடு)
1865		[1870 (தொடர்ச்சி.)]
27-5. *மயிலாப்பூ (1)	1-6. *சிதம்பரம் (9)	
1866	12-6. மயிலம்	
	... *திருமாற்பேறு (10)	
28-9. *திருத்தணிகை	1871	
1867	30-6. *கச்சி அனேக	
22-5. வள்ளிமலை	தங்கா பதம் (11)	
1868	28-12. *சீகாழி (12)	
	29-12. *வைத்தீசரன்	
*கச்சியேகம்பம் (2)	கோயில் (13)	
4-6. *கச்சி வரதர் கோயில்	” திருப்புன்கூர் (14)	
” *கச்சிமயானம்	30-12. *மாயூரம் (15)	
*கச்சிமேற்றளி (3)	1873	
24 } -12 *திருப்பாரூர் (4)	11-5. திருவிற்கோலம் (16)	
31 } *திருவூறல் (5)	12-5. இலம்பையங்	
*திருவாலங்காடு } (6)	கோட்டூர் (17)	
பழையனூர் }	30-5. சீகாளத்தி (18)	
1870	1875	
26-1. *அச்சிறுபாக்கம் (7)	6-3. திருமாணிகுழி (19)	
”-2. *திருப்பாதிரிப்புலியூர் (8)	13-6. *திருச்சோபுரம் (20)	

உ ம்

[1885]

1877

25-3. *திருவதிகை (21)

1878

5-5. திருக்கண்டேசரம்

16-5. குன்றத்தூர்

20-5. *திருக்கழககுன்றம்(22)

29-5. திருவிடைச்சரம் (23)

11-6. திருவெண்பாக்கம் (24)

1879

13-4. *திருவாமாததூர் (25)

14-4. *புறவார் பனங்

காட்டு (26)

1880

28-3. திருத்தினைநகர (27)

10-5. விரிஞ்சிபுரம்

1881

2-1. கச்சிநெறிகாரைக்காடு(28)

17-4. திருநெல்வாயில் (29)

திருக்கழிப்பாலை (30)

வேட்கனம் (31)

12-6. நல்லூர்ப்பெருமணம்(32)

13-7. திருப்பதி

17-7. *கச்சிக் காரோணம்

1883

29-6. திருப்பனங்காடு (33)

3-7. திருவானியூர் (34)

1885

31-5. குரங்கணன்முட்டம்(35)

[1885 (தொடர்ச்சி.)]

5-6. வடதிருமல்லவாயில் (36)

6-6. திருவல்லம் (37)

16-10. திருவழிந்திரபுரம்

1886

21-2. துறையூர் (38)

23-4. *திருமுதுகுன்றம் (39)

,, வடலூர்

25-4. எருக்கத்தம்புலியூர் (40)

,, பெண்ணாகடம் (41)

1887

29-1. திருவக்கரை (42)

8-4. திருநாவலூர் (43)

12-5. *ஒண்காரத்தன்தளி (44)

13-5. திருமாகறல் (45)

,, கடம்பர்கோயில்

25-5. திருச்சாணூர்

26-8. } *சோளங்கடர்— }
 } ஸ்ரீ நரசிம்ஹசாமி }

11

1888

26-2. *திருவெண்ணைய்
 நல்லூர் (46)

26-5. சீரங்கம்

,, திருவானைக்கா (47)

27-5. *துரிசிராப்பள்ளி (48)

1-6. *நாமக்கல் ஸ்ரீ

நாமகிரியம்மை

13-7. சேலம் சுகவனேசுரர்

19-8. *திருச்செங்கோடு (49)

19-10. *வல்லிபுரம்

உ மீ

ஸ்ரீ

1889

- 22-4. பாண்டிக் கொடுமுடி (50)
 " கருவூர் (51)
 23-12. *கும்பகோணம் (52)
 " *குடந்தைக்
 காரோணம் (53)
 " *குடந்தைக் கீழ்க்
 கோட்டம் (54)
 24-12. *சுவாமியலை
 " *திருவிடைமருதூர் (55)

1890

- 25-12. திருநாண (பவானி) (56)
 26-12. பேரூர்
 27-12. அவிநாசி (57)
 " திருமுருகன்பூண்டி (58)

1891

- 19-5. திருவேந்தூர் (59)
 25-5. திருப்போரூர்
 26-5. மஹாபலிபுரம்
 29-5. *திருவண்ணாமலை (60)

1892

- 21-2. *தஞ்சை (தஞ்சாவூர்)
 28-2. திருவலஞ்சுழி (61)
 6-3. கொட்டையூர் (62)
 13-3. *கலையசல்லூர் (63)
 20-3. சிவபுரம் (64)
 15-4. பட்டச்சுரம் (65)
 " முழைபூர்
 " சத்திமுத்தம் (66)
 " பழையாறை
 வடநளி (67)

உ மீ

ஸ்ரீ

[1892 (தொடர்ச்சி).]

- 10-5. *திருவையாறு (68)
 11-5. திருப்பழனம் (69)
 " திருச்சோற்றத்துறை (70)
 " திருவேதிருடி (71)
 " கண்டியூர் (72)
 " நயத்தானம் (73)
 12-5. *திருப்பூத்துறத்தி (74)
 17-7. தாரேசுரம்
 20-8. திருநாகேசசுரம் (75)
 " உப்பிலியப்பா கோயில்
 " தேப்பெருமான் எல்லூர்
 4-9. கருக்குடி (76)
 18-9. திரிபுவனம்

1893

- 13-1. *திருவாவடுதுறை (77)
 " கோடிகா (78)
 14-2. இன்னம்பா (79)
 " புறம்பயம் (80)
 " விஜயமங்கை (81)
 " திருவைகாஜா (82)
 31-3. *திருவாரூர் (83)
 " *திருவாரூர் }
 அரநெறி } (84)
 " *திருவாரூர் பரவை
 யுண்மண்டளி (85)
 2-4. வினமா (86)
 26-4. அரிசிநகரைப்புத்தூர் (87)
 " நறைபூர் (88)
 " நாச்சியா கோயில்
 " பேணுபெருந்துறை (89)
 5-5. வினாகர் (90)
 " ஆக்கூர் (91)

உயர்

GV

100

⑤

[1893 (தொடர்ச்சி.)]

6-5.	திருக்கடலூர்	(92)
"	திருக்கடலூர் } மயானம்	(93)
8-5.	திருக்கோலங்கா	(94)
18-6.	சேயநலூர்	(95)
"	திருவாரப்பாடி	(96)
"	திருப்பனந்தான்	(97)
27-8.	திருவியலூர்	(98)
"	திருத்திசேவன்குடி	(99)

1894

13-5. கருகாழர் (100)
 ,, திருப்பாவைத் தொறை (101)
 ,, நற்றெட்டு விவாலயம்
 14-5. நல்லூர் (102)
 17-6. திருமங்கலக்குடி (103)
 ,, கஞ்சனூர் (104)
 ,, சென்னுராகாடு தொறை (105)
 ,, திருநாக்க தொறை
 9-6. திருமுண்டச் }
 சரம் } (106)
 8-7. தண்டலை }
 நீனெறி } (107)
 5-8 கைச்சினம் (108)
 12-8. *சிந்தேறம் (109)
 28-9. *திருமறைக்காடு (110)
 29-9. கோடிகுழுமார் (111)
 ,, அகத்தியான் பள்ளி (112)
 30-9. ஆதி ராகம்
 11-10. திருக்காரையில் (113)
 ,, *ராட்டியத்தான்குடி (114)
 19-10. முதத்தலை (பன்னதகு)
 20-10. திருவுசாததானம் (115)
 21-10. திலலைவினாகம்

[1894 (தொடர்ச்சி.)]

21-10. *இடம்பாவனம் (116)
 „ *கடிக்குளம் (117)
 31-12. திருமழபாடி (118)
 „ பெரும்புலியூர் (119)

1895

1-1.	திருவாலம் பொழில்	(120)
4-1.	நானைக்காரோணம்	(121)
5-1.	திருக்கனாறு	(122)
"	தக்கநாறு	
"	தருமபுரம்	(123)
"	தெளிச்சேரி	(124)
8-2.	தலைக்காடு	
24-2.	திருக்கனா	(125)
"	*கோட்டோ	(126)
25-2.	கீழ்க்கோட்டோ மணி	
	யமபலம்	
3-3.	திருநெல்லிக்கா	(127)
"	திருத்தெங்குடா	(128)
"	கொன்றிக்காடு	(129)
30-4.	*கோளிலி	(130)
"	எட்டிருடி	
"	திருவாயுடா	(131)
1-5.	குண்டையூர்	
"	கன்றப்பூர்	(132)
"	வலிவனம்	(133)
"	சாட்டியக்குடி	
13-5.	திருச்செங்காட்டங்குடி	(134)
"	இராமனதிச்சரம்	(135)
"	திருக்கண்ணபுரம்	
14-5.	திருமருகல	(136)

உ. மீ

ஸ்ரீ

[1895 (தொடர்ச்சி)]

- 14-5. திருப்புகலூர் (137)
 „ திருப்புகலூர் வாத்த
 மானீச்சுரம் (138)
 19-5. திருவொற்றியூர் (139)
 20-5. மன்னார்குடி
 20-7. திருவீழிமிழலை (140)
 „ திருவன்னியூர் (141)
 22-12. திருவெண்ணறை (142)
 23-12. பாதாளேச்சுரம் (143)

1898

- 1-1. திருப்பெருந்துறை
 4-4. அம்பர் (144)
 „ அம்பர் மாகாணம் (145)
 „ திலதைப்பதி (146)
 5-4. பாம்புரம் (147)
 „ சிறகுடி (148)
 „ மீயச்சூர் (149)
 „ „ இளங்கோயில் (150)
 6-4. வழுஞ்சூர்
 7-4. கயாகரை
 „ பள்ளியின் முக்கூடல (151)
 2-8. குறுககை (திருத
 தருப்பூண்டிக்குச்
 சமீபம்)
 31-8. பேரையில் (152)
 22-12. திருக்கொண்டிச்
 சுரம் (153)
 „ நன்னிலம் (154)
 „ திருவாஞ்சியம் (155)
 23-12. திருப்பனையூர் (156)
 24-12. தேவூர் (157)
 „ கீழ்வேளூர் (158)
 „ சிக்கல் (159)

உ. மீ

ஸ்ரீ

1897

- 21-8. வெண்ணி (160)
 16-5. வெள்ளிகரம்
 17-5. கொடியம்
 4-6. திருக்கச்சூர் (161)
 21-6. காமேசுரம்
 2-7. *மதுரை (162)
 25-7. திருவேடசம் (163)
 8-8. ஆப்பனூர் (164)
 24-8. *திருப்பரங்குன்றம் (165)
 26-12. கள்ளழகர் கோயில்
 „ மதுரை வட ஆலவாய்

1898

- 30-12. திருப்பூவணம் (166)

1899

- 2-4. திருச்சுழியல் (167)
 19-5. திருக்காணப்போ (168)
 21-5. திருவாடானை (169)
 23-5. திருப்புனவாயில் (170)
 25-5. கோயிலூர்
 26-5. குன்றக்குடி
 27-5. வயிரவன்பட்டி
 „ * திருப்புத்தூர் (171)
 28-5. கொடுங்குன்றம் (172)
 29-5. திருக்கோட்டியூர்

1901

- 3-1. திருவுத்தரகோசமங்கை
 24-2. இளையானகுடி
 7-4. திருவாதவூர்
 16-6. தேவிபட்டினம்
 17-6. இராமேசுரம் (173)

உ. மீ. (ஸ்)

சுருக்கம்.

[1901 (தொடர்ச்சி)]

18-6. ததுஷ்சோடி

24-6. தி(

1905

2-5 திருவலிதாயம் (174)

12-12. அறையணிநல்லூர் (175)

13-12. திருக்கோவலூர் (176)

1908

12-7. சேலூர்

27-12. பழநி

நாடு	தேவாரம் பெற்றவை	இவர் தரிசித்தவை
நீழ நாடு	..	9
மலை நாடு		
வட நாடு		
துளுவ நாடு		
தொண்டை நாடு	32	28
நடு நாடு	..	22
சோழ நாடு	..	190
கொங்கு நாடு	...	7
பாண்டி நாடு	...	14
	274	176

அநுபந்தம் II.

இவர் தரிசித்த முக்கிய உற்சவங்கள் முதலிய.

[உடுக்குறி யிட்டன ஒருமுறைக்குமேற் றரிசிக்கப்பட்டன.]

உ. மீ. (ஸ்)

1868

25-3 மயிலை அநுபந்த மூவர்

1870

28-6. திருவள்ளூர் ஆனி
அமாவாசை தெப்பம்

1871

27-12. *சிதம்பரம் ஆருதரா

உ. மீ. (ஸ்)

1874

1-6. நாராயணவனம்
கருடசேவை

1876

5-6. *காஞ்சி கருடசேவை,
* ,, வரதர் ரதோதஸவம்

1879

14-4. புறவார் பனங்காட்டு
சூரிய பூஜை

உ மீ

(ஸ்)

1880

24-4. கச்சி நடபாவி உற்சவம்

1881

12-6. ஆச்சாபுரம் சம்பந்தா
திருமணம்
20-7. *திருத்தணி ஆடித்
தெப்பம்

1882

25-8. காஞ்சிபுரம் ஆருத்ரா

1885

1-1. *திருப்பாதிரிப்புலியூர்
ஆருத்ரா
28-2. கும்பகோணம் மஹாமகம்
30-5. *காஞ்சி வகாம்பரேசுவர்
சாவதீர்த்த தெப்பம்

1886

12-5. *திருப்பாதிரிப்புலியூர்
ரிஷபவாகனம்
சிதம்பரம் ஆனித்திரு
மஞ்சனம்

1887

30-12. *திருவாலங்காடு
ஆருத்ரா

1888

12-1. திருவள்ளூர்கருடசேவை
10-2. விருததாசலம்சிவராததிரி
13-4. *புறவார் பனங்காட்டுர்
நிரைமணி சேவை

உ மீ

(ஸ்)

1890

26-12. பேரூர் ஆருத்ரா

1892

22-4. *குடநதைக கீழ்க்
கோட்டம் சூரிய பூஜை }
5-5. கும்பகோணம் கருட
சேவை

11-5. திருவையாறு சப்த
ஸ்தானம்
31-7. கும்பகோணம்—ஆடிப்
பதினெட்டாம்பெருக்கு,
-9. ,, நவராத்திரிவேடிககை
13-11. ,, ஐப்பசி கடைமுழுக்கு

1893

29-1. திருவிடைமருதூர் ரதம்
14-2. வைகாசி சிவராத்திரி
31-3. *திருவாரூர் ரதம்
,, ,, தியாகராஜர் பாத
தரிசனம்.
1-4. நடன பந்தாக்
காகிதி.

2-5. கும்பகோணம் சப்த
ஸ்தானம்,
3-5. ,, சாரங்கபாணி ரதம்

1894

21-1. திருவிடைமருதூர்
தைப்பூசம்.
26-2. *கும்பேசுவர் தெப்பம்
5-3. கும்பகோணம் சிவராத்திரி
28-9. வேதாரணியம் மாணாய }
அமாவாசை கடல் ஸ்தநம் }

மீ	வெ	வ. மீ	வெ
1896	1899		
1-1. திருப்பெருந்துறை ஆருத்ரா.	20-5. காளையார் கோயில் நிஷ்பவாகனம்		
27-4. எட்டிக்குடி சித்ரா பெண்ணாமி.	23-5. திருவாடானை ரதம் ,, திருப்பினவாயில் ரதம்		
21-12. திருவாரூர் ஆருத்ரா	1900		
1897			
13-3. ஆரூர் நிஷ்பவாகனம்	4-2. காளையார் கோயில் குமபாபிஷேகம்		
5-9. மதுரை குதிரை கயிறு மாறுதல்.	1901		
6-9. ,, பிட்டுத் திருநாள்	4-1. உத்தரகோசமங்கை நிஷ்பவாகனம்		
1898			
6-1. மதுரை ஆருத்ரா	1902		
12-1. ,, கல்லானைக்குக் கரும்பளித்தல்.	8-3. திருத்தணி சிவராத்திரி		
30-1. ,, சமணரைக்கழு வேற்றல்.	1904		
5-2. ,, தெப்பல்	3-1. திருத்தணி ஆருத்ரா		
19-2. ,, சிவராத்திரி	1-4. ,, ஆற்றுத்திருநாள்		
3-4. ருப்பரங்குன்றம் தெய்வயானையம்மை திருக்கலியாணம்	31-7. புத்தூர் நெருப்புத திருவிழா		
2-5. மதுரை மீனாகுதியம்மை திருக்கலியாணம்	1905		
3-5. ,, ரதோதஸவம்	5-12. திருவண்ணாமலை நிஷ்ப வாகனம்.		
3-5. ,, அழகர் உற்சவம்	10-12. ,, கார்த்திகை தீபம்		
3-6. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ரதம்	1906		
	1-3. காஞ்சிபுரம் சிவராத்திரி.		

அதுபந்தம் III.

நாட்கேக்கோட்டை செட்டிமார்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்.

(பழநிச்சோலை)

நான் இதனடியிலெழுதும் சங்கதிகளைக் கவனித்துப் படித்துச் செய்ய வேண்டியதை அவசியஞ் செய்து, அதனால் பெரும் புண்ணியத்தையும் அழியாப் புகழையும் அடைவதோடு மற்றச் சைவர்களையும் பெரும்பேறு அடையும்படிச் செய்வீர்களென்று முழுமையும் நம்பியிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அருமை நாடாகிய பரதகண்டத்திலே எத்தனையோ சிவாலயங்களும், சுப்பிரமணிய ஆலயங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கட்ட எவ்வளவோ பணம் பிடித்திருக்கும். கட்டி அதிக் நாளாய் விட்டமையால் அவைகளில் அநேகம் பழுதாய்ப் போயின. அப்படிப் போனவற்றிற் பலவற்றை எவ்வளவோ பணம் செலவுசெய்து ஜீரணோத்தரணஞ்செய்து, முன்னிருந்த சீலையைப்பார்க்கிலும், மேலான ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவந்தீர்கள். அவைகளில் ஒன்றைப் புதுப்பித்தல் என்றாலும் ஏனையோரால் இப்போது முடியுமா? மிகவும் மேலான புண்ணியத்தினால் உங்களுக் குண்டான அரும்புகழுகு ஓர் அளவும் உண்டோ?

கலியுக வரதாசிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு ஆறு படை வீடுகள் உண்டென்று சைவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவைகள் திருப்பாற்குன்றம், திரு ஆவின்குடி அல்லது பழநி, திருச்செந்தூர், திருவேசகம் அல்லது சுவாமிமலை, குன்று தோறாடல், பழநிச்சோலை என்பனவாம். குன்று தோறாடலில் திருத்தணி, வீராலிமலை, கொடுங்குன்றம், குன்றகருடி முதலிய சேர்த்துள்ளன. பழநிச்சோலை நீங்கலாக ஏனைய ஐந்து படைவீடுகளும் கூடியவரையில் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கின்றன.

ஆறுவதாகிய பழமுதிர்சோலையோ, அந்தோ! இப்போது இல்லாமற் போயிறதே! அதற்குப் பக்கத்தில் “கன்ன அழகர் கோயில்” எனனும் விஷ்ணு கோத்திரம் இருக்கிறது. இது மதுரைக்கு வட கிழக்கு 12 மைல் தூரம். நான் மதுரையில் முன்சீபாக இருந்த போது இதைப்போடப்பார்த்தேன். அங்கே ஊர் ஒன்றுங் காணோம். பழமுதிர்சோலை காட்டிலிருந்தபடியாலும், அக்காலத்தில் வைணவர்களுக்குச் செல்வாகிருந்தபடியாலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஆலயத்தை அவர்கள் இடித்து நிர்வீவிட்டார்கள். விக்கிரகங்களை என் செய்தார்களோ தெரியவில்லை. பெருமான் கோயில் மட்டும்தான் இப்போதிருக்கிறது. இது என்ன அநியாயம்! முருகக் கடவுளுடைய ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று போயவிட்டதே! பரிதாபம்! பரிதாபம்! இதுபோய் இப்போது சுமார் 400 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. இவ்வரும்பதிக்கு ஸ்ரீ நக்கீர தேவருடைய திருமுருகாற்றுப்படையும், அருணகிரி நாதருடைய திருப்புகழ் முதலானதும் இருக்கின்றன. இதுவரையில் இக்கோயில் மறுபடி கட்ட முயன்றாரில்லை. அதைக்கட்ட வேண்டுமென்றிற சிரத்தை கூட ஒருவருக்குக் கிடையாது.

இதை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பிரபுக்களாகிய உலகளுக்கு அறிவித்தால் நீங்கள் இதைக்கட்ட முயலுவீர்களென்று நம்பி உலகளுக்கே இவ்விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளத் துணிந்தேன். வேறெவரால் இது முடியும்? ஆதலால், கனவான்களே! உங்களால் தான் இப்பெரும் புண்ணியம் நிறைவேறவேண்டும். திருக்குளம் ஒன்று அங்கே யிருக்கிறது. அது சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடையது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பழுது பார்த்து, அதன் பக்கத்தில் கோயில் ஒன்று கட்டி, ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய திருவுருவமும், தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை திருவுருவங்களும் அமைப்பித்து பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டுவது தான். விநாயகர் உருவமட்டும் அழகர் கோயிலிலிருக்கிறது. அவர் வலம்புரி விநாயகர்: நான் பார்த்திருக்கிறேன். வைணவர்களைக் கேட்டு வாங்கி அவரையும் பிரதிஷ்டை செய்துவிடலாம். இவைகளைவலாம் செய்ய ஒரு லக்ஷ

ரூபாய்க்கு மேலே பிடிக்காது செட்டிமாகளுக்கு இது லக்ஷியமா? இப்பெரும் புண்ணியத்தைக் கைவிடார்களே உங்களில் யாரே னும் ஒருவர் இந்த தருமத்தை யெடுக்கதாகொண்டு செய்து விடலாமே இதைச் செய்துமுடித்தால் ஆறுபடை வீடுகளும் சரியாயிருக்காமே பழமுதிர சோலை என்னும் பழம்பதியைப் போய்த் தரிசித்து ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமியை வணங்கலாமே! பழமுதிர சோலைக்குள்ளு திருப்புகழ் முதலிய பாடல்களைச் சொல்லி அவரைத் துதிக்கலாமே! இந்தப் புண்ணியங்கள் எல்லாம் இக் கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் புண்ணியவாண்ககலவோ கிடைக்கும்

இனிக் காலதாமதஞ் செய்யாமல் இப்பெரும் புண்ணியத்தை ஆரம்பித்துச் செய்து முடித்து சிவனடியார்களை அனைவருக்கும் ஆளவல்லா மகிழ்ச்சியை யுண்டிடுபண்ணி, நீங்கள் பேராசனத்தை யும் பெரும் புகழையும் அடையும்படி முருகக்கடவுள் திருவருள் புரிவாரா என்று அவருடைய ஸ்ரீ பாதாரவிரதங்களை மிகவும் தாமதம் பாயப் பணிசினேறேன

ஐ வ த் சுப்

அநுபந்தம் IV

சிறப்புப்பாயிரம் முதலியன.

(1)

மஹா மஹோபாத்தியாயா பிரமஸ்ரீ

உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியவை. [14-10-1920]

விநந்தம்

பூவரு மமல னயிற்கரச் செவ்வேள் பொன்னடி யேநினைத் தருகித் தாவரு மருண கிரிப்பெருங் கவிஞன் சாற்றிய திருப்புகழ் பலவும் மேவரு நிலையை யுணர்ந்தவ னருளே மெய்த்துணை யாக்கொடுதேடி யாவரும் பெறச்செய் சுப்பிரமணிய வேந்தல்கீ ரியம்புறற்பாற்றே.

நககசோ நீதி பதியெனத் தானசோ தலநதொறு முனசிவா லயததின
மிககசோ ததமிழ்நூலபலவெளிவரசசெய மேதகை யானடிநினைதே
நெககசீ ருனத்த நவனடி யவாபா னேயமிக குடையவ னெங்குந
தொககசோ மிருத்த சூப்பிர மணிய சுருணவேன போலபவா யாரோ?

(2)

சேலம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சாவணபிள்ளை
அவர்கள்

(1) திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரம்

வேதமுதற் பொருளியல்பைப் பரமனிரு செவிமடுப்ப வினம்புஞ்
[செவ்வேன்
மேதகுமெய்ப் புகழுயர்ச்சி திருப்புகழென் றொருபெயரால்
[வினங்கக் காட்டிப்
பூதலத்தி லருணகிரி நாதர்திரு வாய்மலர்ந்த புனிதப் பாடல்
ஏதமறு பதினாறு யிரமென்பா ரதனபெருமை யியம்பற் பாற்றே,
அன்னவற்றி லொருசிலவே அச்சவா கனததுலவ அவற்றை நானா
மன்னியவன் பாலோதி யுளமுருகிப் பாராட்டி வருககா லின்னும்
பன்னுபல பாடலுள வெணும்பான்மை தெரிந்தவையும பயில
[வேண்டும்
இந்நிலத்தி லெணுங்காதல் முகிர்தரலா லியன்றமுயற் றிழைப்பா
[மென்றே, (உ)

ழுவாரு ளியவாக்கிற் சிலகேட்டுக் கனிந்துருகி முழுதுங் காணற்
காவல்பெரு கியவனஉர் கோன்முயன்ற திறநிகர்ப்ப அரிய பாடல்
•மேவுதிருப் புகழ்முறைக ளிருக்குமிட கனிவினவி விருப்பாற்றேடித்
தாலிலா திருந்தபல பிரதிவா நோக்கியின்பச் சலதி மூழ்கி. (ஈ)

ஆங்கவற்றி லடங்கியாற் பனுவலன வீரமுது ருக வுணை
 ஏகியே யேனையவை எகத்திபுக கனவோவென றினைது ஞானத
 தோகருமு முகப்பரமன திருவருளபோன திடுவெனத்த னுள்ள
 [தேறிப

பாங்குபெற வையெவரும் பயின்றின்ப பிகவினாகரும பானமை
 [நாடி (ச)

ரேலலேறிப பலவகைய வமுடப பொதிந்து சிதைந்துமுறிந்
 [தகவை நீண்ட

புலலேட்டைத் தக்காரைக் கொடுத்திருத்தி யுறத்திருத்திப்
 [பூம்பா வைப்போ

லிலலேறு மதிமுகத்தான பொடியினின்று மேலெழுந்த வியபு
 [தென்ன

மலலேறு * நீடுபுகு[17 தேம்பாவை யச்சியற்றி வழங்கி னான்

மன்னுசிவ புண்ணியமா ம்பபணியைக் கடப்பாடாய மதித்துச்
 [செய்த

நன்னபெரு தகையாரென விடாபுகலவேத் தொண்டைநாட்
 [டகத்தது மேலிக

கன்னியுமை யறமவளாகருத் கச்சிக்கா மேலபாலுக் கவினவன
 [ஞெண்டாக

கன்னமறி யாப்பரம னன்ன பிரந் தாட்டுகசுரு துதிழி பாலும் (ச)

விடக்குப்பட டொளிரவேலான குமுதலைப் பொருதழித்த வீர
 [மாறக்

கடக்குப்பட டணிந்ததெனக் திகழமுலையா ரிருவரொடுங் களிப்பு
 [நடித்த

தடக்குப்பட டொழுப்புத் தவறுது கடுதிருத் தணிபாம வெற்பு
 வடக்குப்பட டிடவுகின்ற *வடக்குப்பட டெனுமபதியும் வந்த

[துயோன (எ)

பரவுபுகழ் பெருகியசீரே கருணை மரபுதித்தோன பாரி லாசை
 விரவுதராக் கெனதமனா கோததிரகதான முரணிருவா மேலுங்
 [கீழும
 தருவியுநா டருமருணைப பரமனடிப புகழ்நாளுந் தய வனபோ
 டிரைசெய்தணி காசலப்போச சுருண்ணுஞ் சிறந்தவதி னுருவாளு
 சிலன (அ)

இலககணமுற நிடைகமலை முனமனிதத மாரணு விழந்தோ னுகி
 அலககணுறற திறநோககி யவனிலுமிக ருயாசேயை யாய
 கோனபால
 கலககவன் த தென்ககணவன மொழிகடவா விருந்தோமபு
 [நலஞ்சால சோகதி
 இலக்துமியாம பெண்ணரசி ப்னறெடுத்த கனிப்பால் னீனனுந்
 ன (க)

நலமருவு வாய்மைமுதற பலருணமு நிறைந்ததுகிவ ஞானம் பத்தி
 இலருறப்பூண் டகங்கார மறவிடுத்துத் துலாக்கோலி னியல்
 [தென்ன
 நிலமிசையோர் புகழ்த்துரைபப நீதிபதி யதிகார நிகழ்த்து சீரான்
 வலமருவு தணிசேச னடிபணிசுப் பிரமணிய மகிபன் றுனே. (க0)

(ii) திருந்தருப்பூண்டி மாணியசி சிறப்புப்பாயிரம்.

மறைமுடியிற் பொருளான வில்வவனப் பெருமான்றன் மாண்ம
 [யத்தைத்
 தறையிலுன்னா ரெளிதுணாக கததியரு பத்தாற்செந் தமிழிற்
 [செய்தான்
 நிறைமதியன் மெய்ப்புகழ்சோ நீதிபதி யதிகார நிகழ்த்து மேலோன்
 நறையொழுரு கடம்பணிவே னடிபணிசுப் பிரமணிய நயவான்
 [மன்னே.

(3)

திருப்பாதிபுலியூர் இயற்றமிழாசிரியர்
க ரா சிவசித்மபர முதலியார் இயற்றியது

பிரமோத்தர காண்ட வசனச் சிறப்புப்பாயிரம்

உலகிற சானளேரு ருடைத்தெனுஞ்சொல லோங்குரு தொண்டை
[நனளுடைய
புப்பில் காஞ்சிப பதிககணிதநர் யுறுங்செங்கு கறபட டெனுமூரில்
இலகும் புந்ழசோக கருணை மரபிற றணிகா சலவேசுதற
கினிய சுதனாச கப்பிரம ணியப்போ பெறுசுற குணசீலன
நிலவுந தனிககோல வரதுங்க ராம நிபுணன நிகழ்த்துசிவ
நெறியார் பிரமோத் தாகாண்ட நிறைந்த பொருளை நெடியகடல
சுவவும் புலியோ ரொளிதுணரத் துகடா வசனத் தம்மு டையாற
சுருகக் எழுதி யசசியற்றித் தநதா னுலகந் துதித்திடவே

(4)

சிவஸ்தல மஞ்சரியைக் குறித்த அபிப்பிராயங்கள்.

(1) மதுராமஜோபாத்தியாயர் - உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் :-

“இப்புத்தகத்திற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்காரின் பல விசேடங்களைப் படிப்பவர்கள் எளிதிலுண்டாகும்படி வகைப் படுத்தித், திருத்தமாகத் தாங்களே செய்நிருக்கும் அமைப்புக்கள் மிகப் பாராட்டற்பாலன. தேவாரம் முதலிய தனக் ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஸ்தல விசேடங்களைச் சுருக்கமாக அங்கங்கே வெளிப் படுத்தி யிருத்தல் பெரிதும் ஆநாதத்தை விளைவிக்கின்றது. பலவருடங்களாக மிக முயன்று யாததிரைசெய்து விசாரித்துத் தாங்கள் வினங்க அறிந்த அரியபெரிய விஷயங்களைச் சிவநேசச் செல்வர்கள் யாதொரு வருத்தமுமின்றி அறிந்த யாததிரை செய்து உய்யும்வண்ணம் இப்புத்தக மூலமாக வெளிப்படுத்திய மகோபகாரவிஷயத்தில் இத்தமிழ்நாடு மிகவும் நன்றி பாராட்டற் குரியது” [1905ஆம்]

(ii) ஸ்ரீமான் - பொ பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் —

“நான்கு வருஷத்துள்ள இருநூலு, சிவஸ்தலங்களின் அருமை பெருமைகளையும் அவற்றின் வரலாறுகளையும் சுருங்க வினங்க வரைப்பதோடு, தலயாத்திரையுரியும் அடியார்கட்குச் சிறந்ததொரு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது இத்தகையநூல், சைவராய னார ஒவ்வொருவா கையிலுந் தவறா இருத்தற்குரியது என்பதில் ஐயமில்லை.” [1905இ]

(5)

TESTIMONIALS &c., OF V. T. SUBRAMANYA PILLAI

The bearer of this, V. T. SUBRAMANYA PILLAI, has been a scholar of the Free Church Mission School in Chingleput for about 5 years, and a teacher in the same for about 2 years. The undersigned has superintended him for the last 5 months, and been satisfied with his good behaviour, regularity, and diligence.

CHINGLEPUT, } (Signed) **G. J. METZGER,**
January 30th, '65. } *Missionary.*

FREE CHURCH MISSION HOUSE,
21st February 1867.

V. T. SUBRAMANYAN has been for many years a pupil in our schools, and was for a short time also a teacher. He has just passed the F. A. Examination (first class). I have a very high opinion of his character and abilities.

(Signed) **WILLIAM MILLER**

CHURCH OF SCOTLAND MISSIONARY
INSTITUTION.

MADRAS, *September 26th*, 1867

Subramanya Pillai was a Teacher in the Church of Scotland Mission School for a period of six months. I found him quite a trustworthy man and a good useful Teacher. He was punctual and unfailing in his attendance. He often supplied the place of others less regular than himself, but his own place was never vacant. He has solid qualifications and he did his work painstakingly. I was sorry when he saw fit to leave our school.

(Signed) **GEORGE ANDERSON**

Missionary

FREE CHURCH MISSION HOUSE, .
MADRAS, *August 11th*, 1869.

I have known V. T. Subramanyan for nearly five years, and have pleasure in bearing testimony to his intelligence and good character. He was a student in the Free Church Mission Institution when I first knew him, and from the first I formed a favourable opinion of him, which I have through close acquaintance with him since only got confirmed. As a teacher he discharged his duties faithfully and efficiently and when I wanted a trustworthy clerk, I appointed him to the office. In it he has conducted himself to my entire satisfaction, and has always proved himself a faithful and conscientious servant.

(Signed) **WILLIAM STEVENSON M.A.,**

Missionary of the Free Church of Scotland.

I appointed this officer who was a Clerk in the Free Church Mission School (Madras) as 2nd Writer and then promoted him to his present post of Head Clerk. He is methodical and does his work very efficiently.

(Signed) **W HODGSON**

14th February 1872

Civil Judge

V. T. Subramanya Pillai has been Head Writer of the District Court during the time I have been Judge (February 1872—April 1874). He is a man of unpretending manners, but an excellent public servant: regular and very accurate, very few errors in a draft escape him, though of comparatively recent employment in a Court, he has acquired a discriminating knowledge of all its departmental procedure. * * *

(Signed) **R. SWINTON**

24th April 1874.

Dt. & Session Judge.

V. T. Subramanya Pillai has been Head Writer during the entire five years that I have been Judge of this Court. His diligence, talents, and rectitude entitle him to a far better position in the Judicial Service than he at present holds, and I am satisfied he would make an excellent Munsif.

(Signed) **O. B IRVINE**

30th August 1879.

Dt. & Session Judge.

*Extract from a letter to the High Court dated the
1st September 1879, No 29*

I wish to bring the names of the following gentlemen prominently to the notice of the High Court with a view to their being appointed District Munsifs as occasions offer

V F Subramanya Pillai has been the Head Clerk of the Court throughout the five years that I have presided in it and for some years previously. He has qualified for the office of District Munsif, and his long service in the Judicial branch of the service has gained for him experience which would eminently fit him for the Munsif's office. Subramanya Pillai is a very hard working man, has excellent business habits, and is also well spoken of for his strict integrity.

I earnestly trust that in due course all my nominees may be provided for by the High Court

(Signed) **O B IRVINE**

Dt Judge

*Extract from a letter to the High Court dated
11th January 1882, No 1*

*

γ

*

γ

His service in the Judicial Department extends over a space of 12 years, during the last 10 years of which he has been Head Clerk and performed the duties of his post to the satisfaction of successive Judges, including myself. I think well of the applicant's capacity and character, and accordingly I have the honour to request that the

High Court will be pleased to consider his claims when a District Munsif's place falls vacant

* * * *

(Signed) **J H NELSON**

Dt Judge

Endorsement on an application to the District Judge of North Tanjore for the post of Sheristadar in that Court.

I consider the applicant perfectly qualified in every way for the post sought and hope he may get it.

(Signed) **J H NELSON**

8th June 1882.

Dt. Judge.

Subramanya Pillai has behaved uniformly well up to the date of my giving over charge. I have nothing to add to my previous certificates in his behalf.

(Signed) **J H. NELSON**

Cuddalore, }
17th December 1882. }

Judge, Chingleput.

Extract from a letter to the High Court dated the 10th September 1883, No. 54.

* * * *

I have the honour to express a hope that, should the office of District Munsiff of Vriddha-chalam fall vacant, the appointment may be conferred upon one or other of the three candidates marginally noted, all of whom I consider fully competent for the discharge of the duties of the office.

1. **V. T Subramanya Pillai**, Head Clerk, Dt. Court
2. " " "
3. " " "

(Signed) **J. HOPE,**

Dt. Judge.

*Extract from a letter to the High Court dated
the 10th May 1886, No 49.*

As the District Munsiff of Viluppuram retires from the public service from the 1st July 1886, I request that the High Court will be good enough to take early steps towards filling the vacancy

My Head Clerk **V T Subramanya Pillai** has acted as District Munsif of Cuddalore on 3 occasions during the last two or three years and acquitted himself to my entire satisfaction in the discharge of the work. He has held the post of Head Clerk in this Court with great credit to himself for no less a period than 14 years, and is entitled to promotion

* * * * *

Since I joined this District (now $\frac{1}{2}$ years ago) no District Munsif has been permanently appointed on my recommendation, and I therefore trust that on this occasion my nominee **V T Subramanya Pillai** may be appointed.

(Signed) **J HOPE,**
District Judge.

Letter to High Court dated the 30th October 1886, No 87.

As the time is approaching when the District Munsif of Chidambaram **N Appavaiyar** will retire from service, I have the honor to draw the attention of the High Court to the claims of my Head Clerk **V T Subramanya Pillai** to succeed him, or at least to be appointed a permanent District Munsif in the arrangement that will be made. He has on four occasions acted as District Munsif for

short periods during the last few years in this District, and acquitted himself entirely to my satisfaction

(Signed) **J HOPE,**
District Judge.

Extract from the Administration Report of the District Court for 1886, dated Cuddalore, 13th April 1887

* * * *

40. The number of suits disposed of by District Munsifs in the District during 1886 was as follows —

ORIGINAL SUITS	Pending at the beginning of 1886.	For disposal in 1886	Disposed of in 1886.	Pending at the end of 1886.
1. Cuddalore.	130	1022	899	123
2. Chidambaram.	198	1036	787	249
3. Villuppuram.	345	1353	1100	253
4. Vriddhachalam.	176	873	667	211
5. Tirukkovalur	240	975	787	188
TOTAL.	1089	5259	4235	1024

SMALL CAUSES.

1. Cuddalore	39	1758	1627	131
2. Chidambaram	34	442	408	34
3. Villuppuram	140	903	818	55
4. Vriddhachalam	50	514	426	88
5. Tirukkovalur.	56	590	548	42
TOTAL	319	4207	3857	350

41 The foregoing tables show that of the 5 Courts in the District the Villuppuram Court had the largest file during the year. It had the largest number of pending cases at the beginning of the year, (Original Suits 345 and

Small Causes 140), the largest number of cases for disposal during the year, (Original Suits 1353 and Small Causes 903) and it showed the largest number of disposals at the end of the year, (Original Suits 1100 and Small Causes 848), still leaving the largest number of Original Suits (253) pending at the end of the year.

12 During the year under review this Court was presided over by three District Munsifs, and the returns show that the disposals during the 1st and 2nd Quarters were less than the disposals during the 3rd and 4th Quarters the largest number of disposals viz., 396 Original Suits (including 29 suits which had been pending for more than one year) and 294 Small Causes being during the 3rd Quarter, and the greater part of these disposals including the 29 older suits being during the 1st and 2nd months of that Quarter when the Court was presided over by the Acting District Munsif **V T Subramanya Pillai**.

*

*

(Signed) **J HOPE**

District Judge

I continue to have the same high opinion of **V T Subramanya Pillai**. This has been well tested during the past year, for the greater portion of which he has acted as Court Sheristadar as well as District Munsif (for 2 months). I hope he will soon be appointed permanently as District Munsif, a post for which I consider him well qualified.

(Signed) **J HOPE**

18 4 87

District Judge

Proceedings of the High Court of Judicature at
Madras, 24th February 1890.

* * * *

The High Court observes with satisfaction that the work done by the *District Munsif, Namahal*, is creditable in quality as well in the number of cases disposed of, no less than 74 *per cent*, of his decisions having been confirmed on appeal.

* * *

(True Extract)

(Signed) **H W FOSTER,**

Offg. Registrar, A S

Extract from History of Services of Gazetted Officers.

Vadakapat Tanikachalam Subramaniam Pillai.

Joined the Service, 1st Feb. 1870, Born, 11th Dec. 1846

<i>Station.</i>	<i>Substantive appointment</i>	<i>Date</i>	<i>Officiating appointment</i>	<i>Date</i>
Cuddalore	.. 2nd Engl Writer, Civil and Sessions Ct.	1st Feb 1870..		
Do.	..Head Writer	1st Dec. 1871..		
Do.	..Head Clerk and Nazir. }	1st April 1879.		
Do.	.. Do ..	—	Dist. Munsif ..	4th Feb. 1884
Do	.. Do	..12th Mar. 1884.		
Do	. Do ..	-	Dist. Munsif ..	2nd Mar 1885
Do.	.. Do,	..23rd Mar, 1885.		
Do.	.. Do,	.. —	Dist. Munsif ..	17th Sept. 1885-
Do.	.. Do	..14th Oct. 1885.		

Viluppuram	Head Clerk and Nazir	—	Dt Munsif 4th Grade	} 10th July 1886
Cuddalore	Do	—	Sheristadar Dist Court	
Do	Do	14th Dec 1886		
Do	Do	—	Sheristadar	} 31st Aug 1886
Do	Do	7th Mar 1887		
Sholingar	Do	—	Dt Munsif, 4th Gr (sub pro tem)	} 26th Aug, 1887
Tuvallur	Do	—	Dt Munsif, 4th Grade	
South Arcot	Do S Arcot	19th Jan 1888		
Viluppuram	Do	—	Dt Munsif 4th Grade	} 16th Feb 1888
South Arcot	Do	17th Apr 1888		
Namakkal	Dt Munsif 4th Grade	} 29th May 1888		
Kumbakonam	Do	31st Jan 1890		
Do	Do Dist Cr	1st July 1892		
Thiruturaipundi	Do	24th June 1894		
Tirumangalam	Do	5th July 1897		
Do	Do Dist Cr	29th Sep 1897		
Manamadurai	Do	2nd Jan 1899		

Retired from Service 11th December 1901

PROCEEDINGS OF THE MADRAS GOVERNMENT.

Order No. 163, 18th March 1902.

Under articles 509 and 518 (b) of the Civil Service Regulations (3rd edition), His Excellency the Governor in Council is pleased to grant to M R Ry., Vadakapat Tanikachalam Subramania Pillai Avergal, late District Munsif of Manamadurai, a retiring pension of Rupees (145-15-11) one hundred and forty five, annas fifteen, and pies eleven *per mensem* payable at Conjeevaram from the 11th December 1901 in consideration of his

qualifying superior service of 31 years, 10 months and 10 days.

(True Extract)

(Signed) A. T. PRINGLE,

Assistant Secretary to Government.

[Certificate and report from the Accountant General, No. A. D J /544, dated 13th March 1902. Letters from the District Judge, Madura, No 1848, dated 5th March 1902 and No. 2472, dated 26th March 1902.]

—

அருபத்தம் V

சமகவி.

அறுகீரடி வீருத்தம்.

திருத்தணிகைப் பெருமானே விண்ணப்பம் , நன்றுண்டு
செப்பு கின்றேன்
அருத்தியினோ டெனவளாததே , தரிசுத எந்தையித
[அவனி விட்டே
திருத்தமதாம் முததியதாம் வின்சரணகு ரோ , தனரோ
[செப்ப வேண்டும்
பொருத்தமதாம் ஒருதுணிவு தோனரு து திருத்ததேவகிப்
[புலமபு கின்றேன். (1)

மையாருங் கண்டததா மைததா , திருத்தன கை மலையில் வாழும்
ஐயாநின் திருப்புகழை அன்புடனே அச்சிவிட்டே அவனி புள்ளோ
பொய்யான நெறிநீங்கி மெய்ப்பான வழிபறப ம போக்கைத தந்த
மெய்யான ரொத்ததை எவகுற்றர் எவகுற்றா விளம்பல் வேண்டும்.

இந்தேரம் ஆயிற்று ஆபீஸி வீருத்துவர என ரு கேட்கும்
அந்நேயச் சொற்கள் பல இனியெனறு கேட்போனான அந்நோ
[அந்நோ
தன்னேயத் தாயிழைத கனரெனவே தனியேயுற தளரா கின்றேன்
உன்னேயத் திருப்புகழெவ குளதோ என னுசாவதற்கோ உமபர்ச
[செனறய. (3)

நெஞ்செல்லாம புண்ணுறோம் கண்ணெல்லாம நீராறோம்
[நீன்கருந் தோறும்
எஞ்செவ்வா எவருறைய னெறமுலோம் எனசெய்தும்
[இனியாம் எனறோ
அஞ்சொல்லாய உன்ககாண்ப தென்றிரட்டு னைகினறேம்
[ஆத லாலநீ
செஞ்சொல்லா லுறுதிங்லை ஒனம்றமருத தோருணரச
[செப்பாய செப்பாய (4)

புச்சறம்புப் பேச்சறப் பீங்கிட த கிடககைப்பாம முன்னுந் தோறும்
ஆச்சறற் தெமவளமெல லாமனறே மெனக்கவனமும் அத்தன
[சோதகிப
பாச்சொற்ற திருப்புகழே எந்நாளுந் 61 சீனசெய பண்ப னின்றன
வச்சறற் துமொழியைக கேட்பெனறே 62 னக்கவனமும் ஏவரு
[கினறேம் (5)

துடிதுடித்தோம் பதைபதைத்தோம் செயலழித்தோம் நெஞ்சமது
[துணங்கி ஏங்கிக
கடித்தடிப்பக கருதாழித்தோம் கண்ணென அண்ணா¹ மின காணு
[முன்னம்
இடியிடித்த செயலெனவே ப்பப்பாது மணியெனன என்று கேட்டு
கொடிபடுமுன நீமறைத்த மாடமதை யு பண்ணி மனம் கொடுத்து
[கொந்தே (6)

வன்று நினதுடலம் ஸ்ரீராதககண ஸடயோளஞ் செவ்வா
[என்றேம்
கலவென்று கதறியழு தலமந்தே ஆதுநனலோ கனவோ என்றேம்
இவ்வென்ற இதுமாய எனபோநீ யிவவுலகம் இரதாய என்றேம்
அவ்வென்ற மணிமிடற்றோன் அருளபுதலயன் அருளிதுவோ
[அந்தோ என்றேம். (7)

அப்பாநின் னருளிதுவோ ஒருவாததை யுரையாடா தகனறு
[மெனறேம

இப்பாரில உணமைநெறி கிற்பாருள உணைப்போலவார யாரே
[எனறேம

மெயப்போத நெறிகாட்டுந திருபுகழை யசலிட்ட மேலோய
[எனறேம

எப்பாடு மிலலாது சுசமுடிவு கண்டவரே எனறேம எனறேம ()

பறமுள்ள அடியாநிதம பயிலுதற்குந திருபுகழிற பரவா நிகரு
மறமுள்ள பாடலெலாம யாண்டுனதென றமுருகனபால வழியே
[கேடடும

உறமுள்ள துண்படி மறுபிறப்பே னுமமெடுத்தே உலகுக கீவேன
கறமுள்ள அனபாகனே இதுணுணமை காண்பிரெனக கடநதாய
[கொல்லோ! (9)

கன்னேரு மென்னெஞ்சந கரை துருகந சேவாரங் கனிவி
[லோதும்

மன்னேநின் பதநியெனுங் கடலினுககோ கரையுண்டோ மாசில
[லாதோய

பொன்னேநின் மொழிக்கெல்லாம புநழேநின் திருவுடலம் பூதி
[சானதேய

என்னேநின் னருடபெருமை என்னேநின் குணசிலம் என்னே
[என்னே! (10)

காறமுள்ள போதேநீ ஏறநிககொள எனுமுரைபைக கருதி வேலை
யாறநிவரும் காள் லரஜாக காலமெலாம சிவசலங்கன அனபிற
[செனறே

போறநிமதி சூழதல விாககதூல வெர்யிட்ட பூபா உனறன
ஆறறலதை என்னெனறே எடுத்தாரைததுப புகழுவெனநான அப்பா
[அப்பா! (11)

கடலினாக கலித்துறை

நப்பான மாராகரு செலெனெந தணிகைத தயாபரனு
கொப்பான தெயவமொன நிலலை யதரு லுவுனபுகழை
எப்பாடு படடும பெருகருவ னெனறே யவனுதித்த
அப்பா உணவிட டிருப்பதெவ யாரே அருளுதியே (12)

அறுகீரடி விருத்தம்

இதுவோ தேடித தேடிவெளி யிடடு மகிழாத கிருப்புக்கழ்தூல
இதுவோ அனபோ டெழுதிவெளி யிட்ட பிரமோத் தாகாண்டம்
இதுவோ நீபச சேற்றிவெளி யிட்ட நீடுரீப் புராணமது
வோ சன தலவிளக்கம் யிதுவோ புண்டி மான்மியதூல ()

வோ அவ்வா னாமது நா யென்னுந் தான மான்மியதூல
வோ நீவேண டியவண்ணம் எழுந்த நுநீப் புராணதூல
வோ உனசொல வழிவந்த எந்தை புவண் ணத்தநூல
இதுவோ ஆரல னானதோறும இவரு நீசெய தனிப்பாடல் (14)

நவரு புரமோய உனசொலவழித் தணிகை யமக அந்தாதி
இவரு வாக திதுவேயோ இதுவோ தணிகைத் கிருப்புக்கழ்தூல
சககை யறநீ பதிப்பிததுத சகத திருவுந் தரகோச
மங்கை மங்க ளேகரியின மகிதத பிள்ளைத் தமிழிதுவோ ! (15)

அறுபததம VI

சுபபிரமணியபிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

தனிப பாடல்கள்.

—o—o—o—

விநாயகா

[மஞ்சதூபம் கடைத்தேருவி லிருக்கும்
விக்கினைகாரீமேற் பாடியது.]

வெண்பா.

சேலவக கணபதியே சீரளிக்குத் தெய்வமே
கல்வித் குறுதுணையே கற்பகமே—கல்லவர்வரீழ்
மஞ்சதூபந் தன்னில்வனா மாமணியே யென்றுமெங்கள்
நெஞ்சகததி லேயுறைவாய் தீ. (1)

செஞ்சாணை தகைஞ் சிறியேந் தமையாண்டும்
 எஞ்சலிலாப் பேரின்பம் என்றஞள்வாய—மநீதைவார
 கோவே அடியா ருறைகன தவிர்த்தருளும்
 தேவே அருஞ்செவ மே (2)

மூலமாய் நின்றருளு மூர்த்தியே முக்கணனும்
 ஆலமார் கண்ட னருளவோனே—சீலமார்
 போதத்தாய் என்றமனைபா போற்றிப் பண்பும்பொற
 பாதத்தாய நீகடைக்கண பார. (3)

பாரமீதி வென்போற் பரிதவித்து நிற்போர்கள்
 யாராதா னிருக்கின்றார் எவகோவே—சீர்தானம
 இல்லா எனக்கும் இபமுததென தாயிரங்கிச்
 சொல்லாயோ உயயு அறை. (4)

அறுசீரடி விநுத்தம்.

யாதியற்றும் போதுமுதற் றொழப்படும் மிறையவனை
 எழிலா பாதப்
 போதகத்து மறவாமற் பததியுடன் பூசனைகள்
 புரியுந் தொண்டர்
 தீதகற்றும் பெருமானைச் சிவபெருமான் சிவகாமிச
 செல்வன் தன்னைத்
 தாதுக்கும் பொழிற்றணிகைச் சண்முகற்கு மூததவனைச்
 சார்ந்து வாழ்வாம். (5)

எழுசீரடி விநுத்தம்.

எந்தகா ரியதனை எவர்களே எனினும்
 எடுப்பரேவ் ஐனிகதை முடிக்க
 மூந்தவுன செந்தா மரைப்பதம் பணிகதே
 முபலக என்றா னார்தாம்
 சிந்தையில் மகிழ்ந்து செப்பின தால்நின்
 'சேவடி யென்றும்'ான் மறவேன்
 வெந்துப் தீர்த்து வீடுபே றருளசெய்
 வேழமா முகப்பெரு மானே. (6)

கலிவிர்த்தம்.

வித்தம் அத்தம் விரும்பிய யாவையும்
சித்தி பாகவம் சிருடன வாழவும்
முத்தி பெண்ணுன் மோக மனையவும்
அத்தி மாமுகத தண்ணிலே யேத்துவாம். (7)

ஆன் ஸூபம் அனைத்துமுண் டாகுமால்
நூன மும்பல நன்மையு நன்கெய்தும்
வான ராடா சானவம் வந்திடும்
யானை மாமுகனைப்பணிந தேததவே. (8)

இரங்கு தேவாக கிரங்கியோர் மாணியாய்
அரக்கா கோனிடம் எய்தி அவன்செயல்
தரிக்கொ னாவணஞ் செய்த தயாளனைங்
கரங்க விரிற்றினைக காப்புக்கொள வாமரோ. (9)

சிவபெருமான்.

கோயில்.

ஏக னாயுல ருடைய மாமொரி னைவு னாயிம வான்மகன்
பாக னாயப்பாடு சோதி யாய்ப்பசும பாலவெண் ணீறு விளங்கிய
தேக னாயச்சிவ லோக னாயெகத தேவர் கட்டுமொ தேவனாய்
மோக னாய்மன்று மாடு வான்னவன் முதலவ னாகிய மூர்த்தியே. (1)

நிருப்பாதர்.

வெள்ளை தங்கிய செஞ்சடையானே
விரும்பி வந்தருள செய்யும வேறியனை
களாக் தங்கிய செஞ்சடை யார்கண்
கனவிலுஞ் சற்றுங் காண்பாரி யானே
உன்னு தங்கிய அனபினே இருகி
யோது முத்தமர் தமைப்புரப் பாணப்
பன்னத் தங்கிய நீருடைப் பாதரீப்
பரம யோகியைப் பணிந்துயயென் மனனே. (2)

நீருப்பழனம்

வேட னுகியே விலலெடுத தானே
 வேங்கை யினனத ளரையுடுத தானே
 மூட னாநககன மகங்கெடுத தானே
 முன்னம பனறிகு முலெகொடுத தானே
 கூடு சுநதரா மணநதடுத தானேக
 கூறு சேரனபால கலிவிடுத தானேப
 பாட னாடியம ஓயநதிடாப பழனப்
 பாம யோகிபைப பணிநதுயமென மனனே ()

காம னைக்கண்ணி னாலெரித தானேக்
 கரியி னைக்கரத் தாலுரித் தானேச்
 சோம னைத்திரு முடிதரித் தானேச்
 சூயனைப பற்கன் தாம்நெரித தானே
 ஏம னைக்கழ லாற்சரித தானே
 , இடர்செய் கங்கைக்குச் சடைவிரித் தானே
 பூம னைச்சிரம ஓனறறுத தானேப்
 புகலியிற சென்று போற்றிடய மனனே. (1)

நீருவாலங்காடு.

சோதி யாகிய நல்லுரு வானைத
 தொல்லை யெல்லையில் தூய்மையி னானே
 நீதி யாகிய செந்நெறி யானே
 நித்தனை நிரை வளையணி மடநதை
 பாதி யாகிய பரமனை யன்பர்
 பத்தி யாம்வலை யிற்படு வானே
 ஆதி யாகிய அம்மையப் பனைத்தென்
 னுலங் காடுசென் றடைந்துயயென் மனனே. (5)

இடும்பாவனம்.

கோடும்பா தகமே புரியுங் கொடியேன்
 படும்பா டுகனோ பகர்தற் கரிதால்

விடும்பான் மையிதென் தறியேன் வெறியேன்
இடும்பா வனம்வா ழிறையே அருளே. [20-11-1896] (6)

கடிக்குளம்.

படிக்குளென் போலொரு பாவியிலை
இடுக்கண் தவிர்த்தெனை யேன்றருளாய்
பொடிக்கொளு மேனியெம புண்ணியனை
கடிக்குள மேவிய கற்பகமே. [20-11-1896] (7)

தண்டலைநீனெறி.

அண்டர் பிரானரி வாட்டாயன்
தொண்டை யுவநருள் தொல்பதியாம்
தண்டலை நீனெறி சாந்திடநம்
பண்டை வினைகள் பறந்திடமே. [22-11-1896] (8)

நீருவசாத்தானம்.

கருவினிற் பலதாங் கட்டுண்டு கவங்கித்
திருடனைப் போலத் தியங்குமென் றெஞ்சே
ஒருவிசைப் பணியினும உயர்க்கி கொடுக்குந்
நீருவசாத் தானமே சென்றடைந் துயயே. [4-12-1896] (9)

நீருக்கேதாரம்.

வேதாமுத லானோர், தாதார் மலர்தூவுங்
கேதா மெனீசே, ஆதாம தாமே. [—4-97] (10)

நீருவாநர்.

நீருவாநர் வாழுஞ் சிவனெனின் தானை
மருவாநர் மாளவைத்த மன்னு—கருவாநர்
வீழாமற் குன்றன் விரைமலரை நாயேற்குத்
தாழாமற் றத்தருள்வாய் தான். (11)

பெது

தீவலைக கரசே திருவால வாயி லமாகத செங்கருமபே
வல்லத தொளிர்செய மாமணியே மாறபே றுறையு மணிகண்டா
தொலலைப் பிறவித தீமையெனுந் தொடக்க லாதோ துறைகாணு
அவ்லற கடலி லையுண்ணும அடியேற ருனசே வடியருளே (12)

அருவே சரணம் அடியாகட கமுதே சரணம் அறியொண்ணு
உருவே சரணம் உததமாக ளுவப்பே சரணம் உயாநாலவா
ருருவே சரணம் வானவாகன கோவே சரணங் குறைவிலலாத
திருவே சரணம் யாவாகருத தேவே சரணஞ் சரணமே (13)

வாழவு வந்து மன்னவாகன போல வாழுகதே யிருந்தாலும்
தாழவு வந்து தரித்திரராயச சலயப் படடே யுழன்றாலும்
தாழநத் சடையான ஒருவனிரு தானே சதமாஞ் செல்வமென
ஆழநத் அறிவோ டவறபணியும் அடியாக கடியே னடியேனே ()

ஐய னடியை யடைந்தவாக ளஞ்சாகன
வெய்ய கொடுங்காலன் வெம்பி வரும்போது
செய்ய கமலச சிவனடியைச் சேராதா
ஐயோ அவாக னடையுங் கதியாதோ ! (15)

எனனை யாளுடை யீசனை யெம்பெரு மானை
தனைனை யேனிகா சங்கர மாமணி தனைனை
பொனைனை யேயொத்த மேனியெம் புண்ணியன் புதிதன்
தனைனை யேசரண அடைவது தக்கவா கடனே [18-10-1897]()

மாணிக்க வாசகரை வாழவித்த வல்லவரை
பேணிப் பணிநுதலல் பேறுபெறல் என்காலம் ! (17)

பிறவாமை யும்பிறந்தால் பெமமான சிவனை
மறவாமை யும்பெற்று வாழுவதும் என்காலம் ! (18)

நாதா அடியார்கள் நாளும் பணிந்தேத்தும்
வேதாதிவ் வேழை விரும்பெய்தல் எக்காலம் ! (19)

சேன்றதெல்லாஞ் செல்லச் சிலகால மாறாறும்
உன்றன் கழலிணையை உன்னுவதும் எக்காலம் ! (20)

காலமெலாம் வீணை கழித்துவிட்டேன் ஐயாவே
சீலமுடன் உன்னையினிச் சிந்திப்ப தெக்காலம் ! (21)

அல்லும் பகலும் அலைச்சல்லலால் வேறிலையென்
தொல்லையெலாம் நீங்கிச் சுகித்திருப்ப தெக்காலம் ! (22)

எண்ணிற்ற தன்மைகளை என்றனைகருச் செய்தவுன்றன்
தண்ணளியைப் பாடிச் சதாமகிழ்வ தெக்காலம் ! (23)

சஞ்சலமெல் லாமொழியச் சம்புவே உன்றனிடந்
தஞ்சமென யான்வந்து சாருவது மெக்காலம் ! (24)

கண்டதைச்சொல விச்செய்து காலங் கழிப்பேனுன்
தொண்டரூய நின்று துதிசெய்வ தெக்காலோ ! (25)

அல்லற் படுமில் வடியேனை ஐயாநீ
கல்ல நிலைதனிலே நாட்டுவது மெக்காலோ ! (26)

எண்ணற் கருந்துயரால் வறகுமெனைக் கைவிடுதல்
புண்ணியமோ ஓர்சொல் புகலாய் பராபரமே ! (27)

நீரறியா தொன்றும் நிகழாதிந் நீணிலத்தில்
ஆரறிவா ரும்மகிமை ஐயா பராபரமே ! (28)

என்னஇடர் வந்தாலும் ஏக்கமிக வற்றாலும்
உன்னையும்பி நானிருப்ப துண்மை பராபரமே ! (29)

உன்பாத மேதுணையென் றுன்னை யடைந்தேன்கான்
என்பாவந தீர்ப்பாய் இறைவா பராபரமே ! (30)

அண்ணை பிண்ணான் ஆண்டவன்நீ கானடியேன்
என்னையீ டேற்றாத தென்னோ பராபரமே! (31)

என்னசெய்கு வேனென் திரங்கிநிற்கும் என்றனக்குத்
தன்னேநிக ரில்லாத் தயாபரநீ ஆதரவு! (32)

—o—o—o—

முத்திக் கொருவித்தே முன்னுக்கெல் லாம்முன்னே
பத்திக் கிலக்கே பசுபதியே—எத்திக்கும்
ஆயவனே உன்னை அடைந்தோர்க்குப் பெற்றஅருந்
தாயவனே நீயே சரண், (33)

உமாதேவியார்.

நாயே திரிபுர சுந்தரி யேநின்றன் தாளிணைக்கன்
பாயே உருகி அலர் தூவி அஞ்சலி செய்தெனக்கு
நீயே கதிமற்றி யாருண்டு நின்மலை யேயிரகதிப்
பாயே எனஅரு ளாயே பரம்பரை யேபரித்தே, (1)

சிவசாம் பவியே சரணஞ் சரணம்
தீரிபுராந் தகியே சரணஞ் சரணம்
பவநா சகியே சரணஞ் சரணம்
பரமேஸ் வரியே சரணஞ் சரணம்
தவமார் பயனே சரணஞ் சரணம்
ஜகதம் பிகையே சரணஞ் சரணம்
அவமா யுழுவேன் தனையாண் டருள்வாய்
அமுதாம் பிகையே சரணஞ் சரணம்,

[23-11-1896] (2)

முருகர்

பாடிய

தோத்திரப் பாடல்கள்]

வேண்பா

*அபபா உணையனறி ஆத ரவுவேறே
இப்பாரில் யாருண டெளியேறஞ்ச—செப்பாய
அருந்ணிகை மாமலைவாழ ஆறுமுகத் தேவே
வருநுமெனை யாதரிக்க வா

[பிரஜோதபததி ஸ்ரீ ஆனி 30உ புதன்கிழமை, மஞ்சுருபபம்
12 ஜூலை 1871] (1)

†துன்பு தனையொழித்துத் தொலபிறவி வேரறுத்தே
இன்பம் பெறலாமென நெண்ணியே—வமபுதுன
தானையினை யா றிறஞ் தாசன தனையிரங்கி
யானையினை யாயதனிகை யா

[பிரஜோதபததி ஸ்ரீ ஆடி மீ 26உ புதன்கிழமை, மஞ்சுருபபம்,
9 ஆகஸ்டு 1871] (2)

வேறு தரவண்டோ மேதினியி லென்றனக்குக
கூறிய தனிகைவரைக கொற்றவா—நீருநான
போமுன்னே யென்றனக்குப் போதிப்பாய 'நின்பத்ததைத்
தாமுன்னே' யென்றிறைஞ்சத் தான (3)

எத்தகான என்றனை இடாயாவுந் தீருநான
எத்தகான இன்பமவந் தெய்துநான—எத்தகான
உன்ற னடிபாவி உயயுநான தென்றணிகைக்
குன்றுறையு மெனதுரையே கூறு (4)

பாவி யிவனமுகத்தைப் பாரமவுமொண னுதெனவே
நீவிடுவ துத்தருமோ நீதியோ—தேவனே
இக்குவல் யத்தனிலே ஏறகுணையல் லாலவேறு
திக்குனதோ தென்றணிகைச் சேய் (5)

இறப்புதருஞ் செனமம் எதனையெ டுப்பேன
 சிறப்புதருந் தெனநணிகைத் தேவா—வெறுப்புதரும்
 இச்செனமம் யாவுமொழித் தெனறுமினபுற தேய்ருககும்
 அச்செனமம் ஏறகருனா யா (6)

என்னதான செயதாலும் ஏழைக் குணையனறிப
 பின்னையா தெனநணிகைப் பெமமானே—நின்னையே
 நமபி யிருக்கின்ற நாயேனே ஐயவுன்றன
 செம்பொற்றா ளுக்காளாச செய (7)

நீயே துணையல்லால் நீணிலத்தி லேயிர்தப
 பேயேனாக காதணிகைப் பெமமானே—நாயேனமுன
 செயத் பவமெல்லாந் தீரும் படிக்குமினபம்
 எய்தும் படிக்குமரு ளே (8)

பன்னிபன்னி பெனகுறையைப் பலலா யிரக் கரமநான
 சொன்னாலுந் தெனநணிகைத் தோன்றலே—இன்னவைப்
 போக்கவிலை யென்னையுன பொன்னா திருவடிகா
 ளாககவிலை பீதநியா யம் (9)

தண்டா மரையாலுந் தண்டுளவத் தாராலும்
 கொண்டாடுந் தெனநணிகைக் கோமானே—பண்டாய
 வெவலினையா லேழைபடும வேதனைநோ யெல்லாமிங்
 கெவலிதமாத் தீரும் இயம்பு (10)

இயம்ப முடியாத இன்னலெனக் கிடடாய
 சுயம்புவே தெனநணிகைக் கோதி—தியங்கித்
 திரிகின்ற ஏறகுன திருவா ருணைப்
 புரிகின்ற தெநாள் புகல (11)

எனனா தரவே எனதரணை எந்தையே
 அன்னாய் திருத்தணிகை அண்ணலே—எந்நாளோ
 ஏகுமென தின்னலெல்லாம் இன்பமெனப் தெநாளுந்
 டாகு மதைநீ அறை (12)

விநாடிக் கொருகோடி வெந்துயருண் டென்று
சொனாலுந் தருந் தணிகைத் தோன்றல—எனலிவகுப்
பட்டு முடியவில்லை பாழும் அவததைகளேக
கொட்டுதற்குக் காட்டோர குழி (13)

அனற்கூர ரைக்கொண் றமரா வதிகாதத்
வென்றிமயி லூர்த்தணிகை வேலவா—என்றென்றம்
அனனாயன னுயென றமுதமுது ின்றமென்றன
இன்ன ஒழித்திலையி தெனீ ! (14)

முருகா குமரா முதலவா முருகதன
மருகா திருத்தணிகை வன்னால—ஒருகால
முருகா எனவோதி முதலிநெறி கூடக்
தருவாய வரமெனக்குத் தான (15)

இனபமவரும் கெஞ்சதனில் எண்ணியவை கைகூடும்
துனபமக் லுந்நண்கைத் தோன்றலே—நின்பதமே
கூடு மடியார குறையினறி யேவாழ்நது
வீடும் பெறுவரிது மெய (16)

எந்நேர நிமையையே எண்ணுமென்றன பாழுகெஞ்சே
எந்நேரம் நனமையையே ஏனெனனாய—முன்னே
கனியிருக்க நீயேனோ காயவேண்டு கின்றாய
முனியுணைப்பி டித்திருக்கு மோ (17)

ஐய னருளிருந்தால் ஆகாத தொன்றிலைமற
றையனரு ளினறியொன்று மாகாது—மெயயிதுவே
ஐயனடி பற்றுவதே சுவலலெலாக தீருமா
றுயயுமா மும்மதுவா கும (18)

வாணனை யெல்லாம் வகைதெரி யாததோ
வீணை செலவழித்து விட்டேனே—காணாத
திரவியமே கென்தணிகைத் தேவகினைப் போற்றும்
வரமருளாய் தெக மகிழ்நது (19)

மக்களுயர் வாகவெணு மாகலங்க னொன்றுமிலேன்
எக்கணமும் யான்படுவ தின்னலே—இக்கணமே
வாராய் கிருபையுடன் வந்தென பழவினைகள்
தீராய் திருத்தணிகைச் சேய், (20)

ஐயா வுனையன்றி ஆதரவு வேறுண்டோ
மெய்யா திருத்தணிகை வேலவா—நையா
திருக்கும் படியெனக்குன் இன்னருளதா னென்று
சுரக்கும் படியிருக்குஞ் சொல், (21)

நேரார் புரமெரித்த ழித்தன் திருப்புதல்வா
சீரார் திருத்தணிகைத் தேசிகா—வீரான்
வாராய் மயிலேறி வந்தேயென் வல்வினையைத்
தீராயின் சித்தமகிழ்க் தே, (22)

ழுவா முதல்வனே மொயம்புடைய வேலமுருகா
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—ஓவாத
முன்போ டுனைவணங்க ஆண்டவனே நீயருளில்
என்போற் பயனபெற்றார் யாரா ? (23)

வாளுட ரும்புவியில் வாழ்வார்க ளும்பணியுந்
தேனார் பொழிற்றணிகைத் தேசிகா—மாரூர்
விழியால மதிமயங்கி வெய்யதுயர்க் காளாய்க்
கழியா தெனையிரங்கிக் கா, (24)

பத்தியுட னேபணியும் பத்தர்க்கு முததியெனுஞ்
சித்திதருந் தென்தணிகைத் தேசிகா—பத்திரிலை
இன்னதென்று மேயறியா ஏழையே னைக்காக்க
உன்னதுள மென்றுருகு மோ ? (25)

நாவார நின்புகழை நானுஞ் சொலித்துதிப்பேன
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—மூவா
உனையே மிககம்பி உன்றா னடையும்
எனையென்று கொள்ளா யினி, (26)

நன்னெறிகாட டென்னனை நாடும் அடியவரைச
செகெறிசோக ருத்தணிகைத தேசிகா—அரகெறியில
ஆத் னெழுருவதற் காசைப படுகின்றேன
கோத னெனையுவுநதாட கொன, (27)

கீருளு சிறப்புமுயா தெயவீக முத்திருவும்
சேருந் திருத்தணிகைத தேசிகா—பாாமுமுதுங்
கொன்னா தடியேன ருறைக ளவைதீர்த்துத
தன்னா தருளபுரிவாய தான் (28)

நாடும் பொருளகலலார நமமதவல வென்றறிந்தோ
தேடுந் திருத்தணிகைத தேசிகா—வாடுங்
கொடிபோல வேதுயரால குன்றினே னாதோ
அடியேனை யாதரியா யா (29)

ஆதார மிலலா தலேவேனை ஆதரித்தல
தீதா திருத்தணிகைத தேசிகா—கடநாள
கடடியிணைத தாலுமீ கைமுவு வேவிட டே
எட்டஇருந் தாலுமீ யே (30)

பேயேன பெரிதும் பிழைகளே செய்கின்றேன
தீயேன திருத்தணிகைத தேசிகா—நாயேனும்
புனமையெலாந தீர்துனதன் பொன்னடிக்கா னாயிருக்கும்
நனமைபெறல் எந்நாள நவில (31)

மாறிவரி னுமமுலகம் வல வினீயெல் லாமெனமேல்
சீறிவரி னுத்தணிகைத தேசிகா—தேறமவழி
கண்டே னதுகின் கழலசிக கெனப்பிடித்துக்
கொண்டே உயுமநற் குணம் (32)

எப்பொழுதும் இன்னலால் எழை படுமபாடு
செப்பரிது தென்தணிகைத தேசிகா—இப்பரிசே
கண்டே னடியேனிக காகினியி லேபிறந்தே
உண்டோ சுகமவே றுரை (33)

நையாம லேயிருக்க நாயேற் கிரங்கியருள்
செய்யாய் திருத்தணிகைத் தேசிகா—ஐயாவே
புண்ணியமு மாமித்தப் பூவுலகி லேபுனக்குக்
கண்ணியமு மாமிதனைக் காண். (34)

பூவாருந் தேனே பொருளேயெம் புண்ணியமே
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—நாவாரப்
பாடேனோ நிற்புகழைப் பத்தியோ டேவல்செயக்
கூடேனா தொண்டர் குழாம். (35)

கூட்டனைக் கலித்துறை.

*பெருவாழ்வு மககளும் பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பின்னுமுள்ள
திருவா மெவையும் ஸ்திரமென்று நம்பித் திகைக்குமித்தக்
சுருவாழ்வு தனனிலே வீழாம லுன்றன் கழலினையே
தருவா யருள்புரி வாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதாத்ரு மார்கழி 22உ, திங்கட்கிழமை, மஞ்சருப்பம்,
2 January 1871. திருத்தணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்,
வ. த சுப்பிரமணியன்.] (36)

†நீரே துணையன்றி வேறே துணையிந்த நீணிலத்திற்
பாரே னெருவரை அத்தோ எனகருப் பரிபவரும்
ஆரே இனியா கிலுமரு ளீரழ கார்கடப்பா
தாரே புனையுந் தணிகா சலமுறை சற்குருவே.

[பிரமோதாத்ரு தைப் 19உ திங்கட்கிழமை, மஞ்சருப்பம்
30 January 1871.] (37)

*மண்ணுசை மென்கின்ற மாயையில் வீழ்த்து மதிமயங்கி
எண்ணு துணைமறத் தேயிருந் தேனினி யாகிலுமென்
அண்ணுவன் தன்பொன் னடிக்கம லம்வந் தடையும்வண்ணந்
தண்ணு ரருள்புரி யாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதாத்ரு மாசி 16உ; ஞாயிற்றுக்கிழமை, மஞ்சருப்பம்,
26 February 1871] (38)

*வாராத வல்வினை அந்தோ என்திடம் வந்துமிகப்
போராடு கின்றது போகேனென் கின்றது புண்ணியனே
தீராத இவ்வினை தீர்த்துய்யு மாறன் திருவடியைத்
தாரா யருள்புரி யாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதபத்திரஸ் பங்குனிமீ 13உ சனிவாரம். மஞ்சருப்பம்.

25 March 1871.] (39)

*நோயால் முழுது நிறைந்த சரீரமும் துன்றிருத்தான்
தோயாத நெஞ்சமும் கொண்டுழல் வேணித்தத் தொல்லுலகில்
மாயா முனமுன் றனைவந தடையுநன் மார்க்கமதைத்
தாயா யருள்புரி வாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரஜோதபத்திரஸ் சித்திரைமீ 10உ வெள்ளிக்கிழமை;

21 April 1871, சிதம்பரம்.] (40)

*மனையானை மககளை மாநிதி தன்னை மதித்துநின்றான்
நினையாமல் என்சிறு வாழ்நாளே வீணில் நிகநகழிப்பேன்
தினையா மளவன்பும் இல்லே னென்னினுந் திருவருள்கொண்
டெனையான நீநினை யாய்தணி காசல ாசரனே.

[பிரஜோதபத்திரஸ் வைகாசிமீ 7உ வெள்ளிக்கிழமை;

—திருத்தணிகை. 19 May 1871.] (41)

*வாவா முருக மயிலமீதி லேயேறி வந்தென்றனைக்
காவா யுனது கழலினைக் காட்கொன்றா வாயென்றநான்
ஒவா துரைத்துமே உன்நெஞ் சுருகிலை உன்கருணைக்
காவா இதுவு மழகோ திருந்தணி ஆண்டவனே

[பிரஜோதபத்திரஸ் ஆனிமீ 3உ வியாழக்கிழமை,

கருக்கம்பட்டு குளக்கரை. 15 June 1871.] (42)

*ஆதார மிந்த அகிலந தனிலெனக் குன்றனம்பொற்
பாதார விந்தம தல்லாமல் வேறில்லை பத்தர்நெஞ்சு
மேதான மாக்கொண்டு வீற்றிருப் பாயவினை யாலவினாநத
தீதா னதையொழித் தான்வாய் திருந்தணித் தேசிகனே.

[பிரஜோதபத்திரஸ் ஆவணிமீ 22உ செவ்வாய்க்கிழமை;

மஞ்சருப்பம். 5 September 1871.] (43)

*பல்லா யிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாவம் பலபுரிந்து
சொல்லா ளளவு படாத்துய ரத்திற் சுழலுமிந்த
பொல்லாத பாவியு முன்றாட் கடிமை புஞ்ஞதுய்வனே
எல்லாஞ் செயவல்ல வாதணி கேச எனதரசே
[பிரஜோத்பத்திஸ்ர மாசிஸ் 6௨ வெவ்ளிக்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]
(44)

*திருமுரு கா' அடி யேன்துயர் தீரத் திருவருளைப்
புரிமுரு கா! நின பொன்னடிக் கன்புடையோர்க்கிரங்கி
வருமுரு கா! வந திடர்தீர்த தவர்க்கு வரம்பிலின்பந்
தருமுரு கா! கும ரா! சண் முகா! நுனி காசலனே,
[பிரஜோத்பத்திஸ்ர பனருனி 3௨ வியாழக்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]
(45)

*வாதா நினைது மலர்த்தா ளிணையை மதியிலிமேல்
வாதா உனக்குமோ நின்மகி மைக்கிது சற்றுமுத
வாதா கொடுமைய தாகுமன் றோமற் றெவர்க்குமிறை
வாதா னவர்காவ னேதணி காசல வானவனே,
(46)

(இதன் பொருள்.)

எல்லோருக்கும் இறைவனே! அவுணர்களுக்கு ஸ்ரீயமனே!
தணிகாசலக்கடவுளே! (நீ) வநது (அடியேனுக்கு) உன்னுடைய
மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையுந் தந்து (ரக்ஷிக்கவேண்டும்),
மதியிலியாகிய ஏழைமீது உனக்குக் கூடவா வாது? வாது செய
தல் உன் பெருமைக்குச் சற்றும் உதவாது. ஆ! அது கொடுமை
யல்லவோ, மற்று அசை, திருததணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்.
[பிரஜோத்பத்திஸ்ர பங்குனிஸ் 30௨ புதன்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]

பண்ணிலும் பார்க்க இனிதா மெனுமொழிப் பாவையர்தங்
கண்ணிலுந் கூந்தலி லும்மவர் காமக் கலவியிலும்
எண்ணில்பல் நான் தொலைத் திட்டா யினியா யினுமெனஞ்சே
தண்ணரு ளான்தணி காசலன் பாதஞ் சரணடையே,
(47)

மண்ணு சையில்மக்கன் மாநிதி ஆசையில் வாங்கரிய
பெண்ணுசை யென்கின்ற பேயா சையில்லே பெருமகிழ்ச்சி
உண்ணின் றேன்மெய் யுணர்வெய்தி யேயுய்யு மாறுனதோ
அண்ணு அருள்புரி யாய்துணி காசல ஆரமுதே. (48)

சாமி குமா முருக சரவண சண்முக னன்
நேமிய மால்மரு காநுணி காசல நின்மலனே
ஆயிது திய தகற்றென்று சொல்லும் அறிவிருந்துவ்
காம விகாரத்தை நீக்கிக் லேனென்ன காமிதே ! (49)

தல்லா யுனைநம்பு மெல்லாக்கு நன்மைக ண்ல்குமுனை
யல்லால் துணைசிறி தில்லாத யானென தல்லலெல்லாம்
பல்லா யிரத்தாரு சொல்லியுஞ் சற்றும் பரிந்திலை
கல்லா வுனதகஞ் சொல்லாய நீருந்தணித் தாவலனே. (50)

காதாசற் றுமநீ யுகத்தா யிலைநின் கருணைகொண்டென்
சுந்தா குலநனைசு, சுந்தாய் நினது திருவடியைத்
தந்தாண் டியார்த்த ப,தந்தா துணிகை முருகவென்றி
ரந்தாலு மந்த வுரந்தா னளித்திலை ராவுத்தனே. (51)

* துதா ரயிலா அடியேன் நிதமுன்
பாதாம் புயமே பணியக் ருபைசெய்
நீதா னதொழித திடுதே சித்தனே
வேதா துணிகா சலவே லவனே.

[பிரஜோத்பததிஸ்ர புரட்டாசி 18௨ திவகட்மீழமை
மஞ்சகுப்பம். 2nd October 1871.] (52)

எனதா தாவே எனதா ருயிரே
மனதார் புவிமா யைகன்மா யும்வணம்
இனிதா வருஞ்செய யெழில்வே லவவுன்
றனதான் மறவேன் துணிகா சலனே. (53)

ஏழா மூலகுங் கொளுமோ எளியேன்
பாழான மனம் படுதி மைகன்தாம்
வாழா யெனநீ யினியே னும்வரந்
தாழா தருள்வாய் தணிகா சலனே. (54)

மனமா கியவோர் மறுப்பூ மியிலே
சினமா தியவாம் பலதிச் செடிகன்
வனமா வளரா மலளித் தடியேன்
தனையாண் டருள்வாய் தணிகா சலனே. (55)

பேரா தபெருந் துயரால் மனமும்
நீரா யுருகுந் ததுநின் மலனே
வாரா யினியா கிலும்வந் துவரந்
தாராய் முருகா தணிகா சலனே. (56)

நானே துதுயர் ஈலியப் படினும்
ஏனோ எனநீ யுமிருப் பதெனெங்
கோனே குருவே குலதெய் வமேநீ
தானே துணைந் தணிகா சலனே. (57)

ஏதுக் குமேநீ தனரே லெனவுன்
பாதத் தையேபற் றெனவே யருள்வாய்
ஒதற் காரிதாம் உபதே சமதைத்
தாதைக் கருளுந் தணிகா சலனே. (58)

உன்னைப் பணியா தபடிக் குலகிற்
பொன்னைப் புவிபூ வையரைப் பொருளா
என்னைக் கருதச் செய்யும் மருளுழ்
தன்னைத் தவிராய் தணிகா சலனே. (59)

கலங்கும் மெளரியேன் கனிவெய் திடவே
இலங்குன் னடியென் றருள்வா யிறைவா
நலங்கன் பலவற் றையுந்நல் கியேசஞ்
சலங்கன் ஒழிக்குந் தணிகா சலனே. (60)

ஒருவா மகமனைத் துருகும் மவாமுன்
 குருவாய வருவாய குறைநீர்த தருனவாய
 பெருவாழ வருளும் பிறவா நிலை
 தருவாய எணையான தணிகா கலனே. (61)

பொல்லா தகொடும் பவமே புரிதற
 கல்லா தெனகம் அறநன னெறியிற
 செவலா திதனுக் கெனசெய குவனயான
 சொல்லாய தணிகா கலனத் தாமே (62)

கோலா நினதன பாகனமே வுமது
 கடலா உமையான பெறுகுளு சரமே
 பாலா மொழிமங் கையாபங் கமகா
 சீலா தணிகா கலதே சிகனே (63)

ஒருவே லையுமின நியுமுன நிமையான
 இருவே லையுமென னுகெனே அபயந்
 தருவே லையுநத் தணிகைப் பதியைக்
 கருவே லைபெவன றுகனித் திடவே. (64)

இதன்போநுள்

வாளா திரிதரும் அடியேன (வேலுத்தறசரிய) பிறவிகடலை
 வென்று, ஃபரினப் வாழ்வெய்துமபடிக்கு 'அஞ்சேல்' என்று
 அபயமளிகரும் வேலாயுதக் கடவுளரணவா வீற்றிருக்குந் திருந்
 தணிகாசலத்தைக் காண்பு மாண்புந் தியானிக்கேனே! வேல=
 வேலாயுதம், ஐ=கடவுள்

வேறு.

உனனை யன்றிமற நேதுனை யொன்றிலா
 எனனை யிவ்வன இடருநச் செயதையே
 அனனை யேயினி யாரா அடைகுவன
 கன்னல குமுதணி காசலக் காத்தனே. (65)

கரும நோயவை யாவுங் கருகச்செய
திருமு ருகனைத் தென்தணி கேசனை
அரிம ருகனை அப்பனை ஐயனை
ஒரும னத்தாடன உனனிரான உயவனே (66)

அந்த மிலலியை ஆதியைச் சோதியை
எந்தை யைத்தணி கேசனை யிபுவிப
பந்த மற்றுப் பாகதி யெய்திடச்
சிறதை செயருவன சினனஞ் சிறியனே (67)

ஐய னேதணி காசலத் தப்பனே
மெய்ய னேயிந்த மேதினி தனனிலே
செய்யொ னுப்பெருந் தீமைகன செயதிலு
வெய்ய னேனையும் உயலிக்க வேண்டாமே, (68)

எனனை வாட்டிமுனை னுவைப் பிறருகஞ்ச
சொன்ன தாலொர சுகிதமுங் கண்டிலேன
உனனை யேதுனை யென்னநான உனனினேன
எனனை யஞ்சுவென பாய்தணி கேசனே, (69)

நாத னைத்தணிகாசலம் நண்ணுமெய்ப
போத னைப்பொரு னைப்பெரும புணையனை
வேத னைத்தணி காசல மேவுபொற
பாத னைத்தொழிப் பாறுமநம் பாவமே (70)

அறபன நானுன னடியடை கினறிலேன
கிறபன நானெனம நீச நிலையிலே
தறபரா நந தணிகை யெனுமஉயா
வெறப நானெவ னெயதுவன வீட்டையே (71)

பாவ மான பாவையை நீந்தியான
ஆவ லாயுன னடியடைந் துவவனே
தேவா போற்றுக திருந்தணி மாமலை
மேலி வீற்றிருக ருமவெற்றி வேலனே (72)

ஐய வோளன் றமுதே யறுதினம்
 னைய வோளனை ஞாலந் தனில்வைத்தாய்?
 மெய்ய வோளன்றன் வெவலினை திரளன்
 செய்ய வோசெப்பு தென்தணி கேசனே (73)

அத்த னேதணி காசலத் தையனே
 முத்த னேமுரு காளன் றுருகிடும்
 பத்தர் கட்கருள் செய்திடு பிண்பனே
 கர்த்த னேகடை யேனையுங் காத்திடே. (74)

தேவ தேவனாத தென்றணி கேசனைப்
 பாவ நாசனைப் பத்தர்கள் கேசனை
 ஆவி போன்றான் ஐயனை அன்பிலாப்
 பாவி யேன்பணி யேனென்ன பாவமே. (75)

நெறு.

பொய்த்தாரணிப் போகாதனிற் புநதிமிக அழுந்தி
 வய்ததேனுனறன் மெய்ததாளுககா னென்றாவனே அறியேன்
 அத்தாகரு தடியாரிடர் அகற்றும் அருட் கடலே
 சத்தாகிய பொருளேதருத் தணிகாசல அமுதே. (76)

வஞ்சிவிருத்தம்.

பிணிபா வமெலாம்-நணுகா தருன்செய்
 தணிகா சலனைப்-பணிவாய் மனனே. (77)

கோச்சககீ கலிப்பா.

சஞ்சலங்க ளெண்ணிறத்த தாலே இடர்ப்பட்டு
 நஞ்சு மெலிந்திந்த நீணிலத்தில் கிற்றியான்
 தஞ்சமொன்றுக காணாதுன் தாமரைத்தான் வந்தடைந்தேன்
 அஞ்சலென்பாய் தென்தணிகை யப்பா அடைச்சலமே. (78)

பண்ணுத பாவமெலாம் பண்ணினேன் பாழ்கெஞ்சில்
எண்ணு தனவெல்லாம் எண்ணினே னே அந்தோ !
அண்ணாநான் உன்பொன் னடியை யடைவேனோ
தண்ணூர் பொழில்சூழ் துணிகைமலை வேலவனே ! (79)

காமாந்த காரக் கடலில் விழுந்தடியேன்
ஏமாந்தே அந்தோவுன் இணையடி களைம்மறந்தேன்
நாமார்ந்த என்மனதுன் நல்லடிபெற் றய்யுவதற்
காமா றருள் துணிகை யம்பதிவாழ் அறுமுகனே, (80)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி பூசரிய விருத்தம்,
எந்தையே இமையேயார் கோவே இறைவனே கறையார் கண்டன்
மைத்தனே மயில்மீ தேறி வந்தருள் புரியா நின்ற
கந்தனே கடவு ளேயென் கவலைதீர்ந் திடநின் பாதம்
தந்தருள் புரிய வேண்டுந் துணிகைமா மலையு ளானே, (81)

அண்ணலே அமரா கோவே ஆறுமா முகப்பி ரானே
பண்ணிலேன் அருந்த வங்கன் பணிகிலேன் நினது பாதம்
எண்ணிலேன் உய்ய மாற்றை ஏனையேற் கிரங்கி நீதான்
தண்ணருள் புரிய வேண்டுந் துணிகைமா மலையு ளானே, (82)

கருணைவா ரிதியே யுன்றன் கழலினை பணியும் அன்பர்
அரணமே! அல்லல் தீர்க்கும் அப்பனே ஒப்பி லானே!
மாணமே வருமுன் நின்தா மரைப்பதந் தந்து காக்க
தருணமீ தருள வேண்டுந் துணிகைமா மலையு ளானே, (83)

கஞ்சனைச் சிறையிற் போட்டாய் கடவுளர் சிறையை மீட்டாய்
செஞ்சுடர் வேலி னாலே தீயருர் முதலைச் செற்றாய்
அஞ்சலென் பாணாக் காணு தல்லலில் உழல்வே னுக்குத்
தஞ்சமீ யருள வேண்டுந் துணிகைமா மலையு ளானே, (84)

பூசனை செய்யும் போதுன் பொன்னடி நினைந்தி டாமல்
யோசனை மேலும் மேலும் ஒய்வின்றிச் செயவன் அந்தோ !
நாசன மடைவ தன்றி நற்கதி யெய்து வேனோ!
நாசர்கள் வணங்கி யேத்துந் துணிகைமா மலையு ளானே, (85)

வள்ளிதெய வாளை யென்னு மங்கையர் மருவு நேசா!
 புள்ளிமா மயிலின் மீதே வந்தருள் புண்ய மூர்த்தி!
 கள்ளன்நா னென்று முன்றன் கழலினை பணியே னென்றுந்
 தள்ளிச் விடலென் செய்வேன் தணிகைமா மலையு ளானே! (86)

இருக்குநா னாவும் பாரில் இன்பமே பருகி மெத்தப்
 பெருக்கவே வேண்டு மென்னும் பேய்பிடித் தாட்ட அந்தச்
 செருக்கிலே அலைநது கெட்டேன் சீர்ப்பட அருள்செய யாயோ
 தருக்களும் புனலுஞ் சூழுக தணிகைமா மலையு ளானே. (87)

ஶூற்றொணாத தியாகொண் டேழை அலைகிறேன் அவளி தன்னில்
 தேற்றுவா ஏருவ ரோணுந் தேடியுங் காண கில்லென்
 போற்றுவேன் பத்தி யோடுன் பொன்னடி களையே என்றும்
 சாற்றுவாய் உய்யு மாற்றைத் தணிகைமா மலையு ளானே. (88)

மீதர்கள் மோகந் தன்னில் மயங்கியே வீழ்ந்தி டாமல்
 போதான் னெறியைப் பற்றிப் புண்ணியந் தளையே செய்துங்
 பாதமே கதியென் நெண்ணிப் பத்தியாப் பணியும் கலல
 சாதகம வருவ தெனறே தணிகைமா மலையு ளானே. (89)

பத்தியாய் நானு முன்றன் பத்தனைப் பணித்தி டாமல்
 பித்தனாய் ஐயோ இர்தப் பேதையென் திரிந்து முன்றேன்
 அத்தனே அடிய னேனுன் அடியினை யடையும் அந்தத்
 தத்துவ மருள்செய யாயோ தணிகைமா மலையு ளானே. (90)

கள்ளத்தைக் குணமாக் கொண்டான் கணிகையர் மோக மென்னும்
 பன்னத்தில் வீழ்ந்த நேக பாவங்கள் செய்தான் மேலும்
 உள்ளத்தில் அன்பே யில்லா உலோபியா மென்றே யென்னைத்
 தன்னதான் கிளைக்கின் றுயோ தணிகைமா மலையு ளானே. (91)

அன்னையே அன்னை போல அடியரை ஆத ரிக்கும்
 உன்னையே தேடு வோனை உத்தமச் செல்வ னென்பேன்
 பொன்னையே மண்ணே யேமெய்ப் பொருளெனத் தேடு மூடன்
 தன்னையே ஏழை என்பேன் தணிகைமா மலையு ளானே. (92)

வேதனை வினைவே யென்றும் வினைகின்ற கொடிய பாவத்
திதினை யொழிதது விட்டுச் சிறியனேன கடைத்தே றுமமா
நீதென அருள வேண்டும் எதற்கிசை தன்னி லுமபூந்
தாதினை யுருகரும் பூவா நணிகைமா மலையு ளானே (93)

பேய்போலும் பேதை போலும் பித்தனைப் போலும் துட்ட
நாய்போலும் உழன்றே ஆயுள் நாளெலாவ கழித்த தல்லால்
சேய்போலன் புறநே யுன்றன் திருவடி சேவி யேனைத்
தாய்போலவந் தான் வேண்டுக நணிகைமா மலையு ளானே (94)

மூடனு கியான உன்னை மூதறி வானா போலப்
பாடவே புருதவ பேடி பைங்கிளி யன்னுள் தன்னைக்
கூடவே முயலு கின்ற கௌகையை ஓகரும் அன்றோ
சாடுவேற கரத்தாய ஒப்பில நணிகைமா மலையு ளானே (95)

முத்தேன மணியே ஆதி மூலமே அடியேற் குற்ற
பற்றேயென பாவ மெல்லாம் பற்றறத் திடும ருந்தே
இத்தேகம் விழுமுன் நானுன் இணையடிக் கமலஞ் சேரச்
சற்றேநீ யருள்செய யாயோ நணிகைமா மலையு ளானே (96)

வினைகருவ பலவா வென்றும் வெந்துய ரினையே யெய்தும்
என்கருவ கையமுண் டாக எந்தையே அருள்கூந் தேயென
மனக்கவ லைகளயா வும்போய் மாகக்கொன் றுரைத்தி டாயோ
தன்கருவ மையே யிலலாத நணிகைமா மலை யுளானே (97)

நேனபடு கடப்பந் தாராய தேவுகன் தமக்குத் தேவே
யானபடு கின்ற பாடடை யாருடன் சொல்லில் தீர்ப்பா
ஊனபடு வலிபோய் என்றன் உளத்தின் வலிபோ யினன்
தானபடு வேனோ சொல்லாய் நணிகைமா மலையு ளானே (98)

எத்தனை தாந்தான் என்றன் இடுக்கனை எடுத்தது ரைப்பென்
அத்தனை வாயனோ கின்ற தையனே என்ன செயவேன்
பித்தனா னுறும் பொல்லாப் பேயனா னா லுத்தான்
சற்றேநீ யருளொ னாதோ நணிகைமா மலையு ளானே (99)

காலத்தை வீண்ப போகருங் கடையனேன் எத நானு
கோலத்தைக் கண்டு கண்கள் குளிராவனே அறிவி லேனே !
ஞாலத்தி லுனப தத்தை கணுகாம லெனைச்செ யிதநா
சாலத்தை என்ன வனபென துணிகைமா மலையு ளானே. (100)

நரிததிரம கோயபொல வாத தனமையெக காலு நெருகை
வருததுநதி ராத தொலலை வாயவிட்டுச சொல்லொ னாத
பெருததபாமுங் கவலை யிததால பெருமபாடு படுத லேயென
சரிததிரங் கண்டா யப்பா துணிகைமா மலையு ளானே (101)

அன்புடன் என்று முன்னே அஞ்சலி செய்வோ தங்க
துன்பமயா நவபுமொ ழிந்து சுததையே யனுப விப்பா
இன்பமே நிறைந்த மோகம் என்கின்ற அரிய தாமுன
தன்பதம் அடைவா ரிண்ணக் துணிகைமா மலையு ளானே. (102)

நீருததணி மலையாய போற்றி தேவாகட கதிபா போற்றி
பருத்தமா மயிலாய போற்றி பத்தாகட கருனவாய போற்றி
ஒருத்தருந் துணையி லானை ஊழவினை போககி யுள்ள
வருத்தமு நீக்கி யுன்றன மலரடி சோத்தி டாயே. (103)

வேறு

கண்ணே கண்ணின் மணியேநற கனிபே கருமபே கசிதேனே
விண்ணோ போற்றும் வேலவனே விமலா மேலோ மேலவனே
பண்ணே யனைய மொழிவ்னளி பங்கா துணிகைப் பதிவாமுன
அண்ணு உனையே வந்தடைந்தேன் அடியேன உய்யு மாற்றுகே ()

மாதா வுமநீ மகனாகீ மற்று முன்னு சுற்றமுநீ
யாதா யினுமெற கீலோனும நீயே யனருே நுறையவனே
வேதா வீர சிங்கமே விண்ண ளாவுந் துணிகைமலை
நாதா அனையே வந்தடைந்தேன் நாயேன உய்யு மாற்றுகே. (105)

ஓப்பா ரிலலா உத்தமனே உமபா கோவே உயிரகருயிரே
ஓப்பா ராசை யெனுங்கடலில் ஏழை வீழ்ந்தே யிடருததுத
தப்பா நிற்கும் வகையறியேன தஞ்சு மாருந் துணிகைமலை
அப்பா உனையே வந்தடைந்தேன் அடியேன உய்யு மாற்றுகே. ()

பொல்லாப் பாவஞ் செய்தோமே போகும் வழியே தென்றிடிந்து
சொல்லாத்துயரால்நடுங்கியுன்றன் துணைத்தாட்கமலம்வந்தடைந்து
'வல்லாய் அடியேன் உய்யவொருமார்த்தம் அருளாய்' என்றிரந்தும்
நல்லாய் இரங்கா ததுவென்கொல் நல்லாய் தணிகை நாயகமே. ()

அந்தோ அடியேன் அல்லலினால் ஆழித் துரும்பு போலடிபட்
புத்தான் சரணென் நேயடைந்தும உன்னம் உருகா நிருக்கின்றீர்
எந்தாய் இதுவும் உமக்கழகோ ஏழைக் கிங்கா ருமையன்றிச்
செந்தே நொழுகும் பூஞ்சோலை திசமுந தணிகைத் தேசிகரே. ()

கந்தா முருகா கண்மணியே கருணைக் கடலே பலவான
சிந்தா குலததால் வருந்துகிறேன தேற்று வாரிவ கொருவரிலை
எந்தாய் இன்னும் எத்தனைநாள் வகி நிற்பேன் எனக்கின்பச்
தந்தா வென்ன குறையுண்டோ தணிகை வாழும் தற்பரணே. ()

இடுக்க ணேமேன் மேலும்வந் தெய்த லாலே ஏழையேன்
நடுக்க முற்றுத் திகைப்புற்று நாய்போ லங்கிந் குழலுக்கிறேன்
திடுக்கிட் டலறச் செய்யுந்தத் தீமைக் குழியி னின்றென்னை
எடுக்க வல்லா ருனையல்லால் யாரே தணிகைப் போரேறே. (110)

செய்யா தென்ன செயதேனோ செப்பொ னாத பெருநதுயரால்
கொய்யா யிடிநது நொநனன்யான் துன்றான சரண மென்றடை
[தேன்

ஐயா யினியா கிலுமெனைத் ஆண்டு கொள்ள நினைத்தருள்வாய்
மையார் தடங்கண் மடவார்கன் வாழும் தணிகை மலைமருந்தே. ()

பண்ணப் பாவஞ் செய்தபெரும் பாவி நானென் றாலும்வந்
தண்ணு என்னைக் காவென்றுன் அடியில் வீழ்வே னாகிலருட்
கண்ணு வென்னைப் பாராயோ கவலை யனைத்துத் திராயோ
தண்ணுப் பொழில்கள் பலருமுந் தணிகை வாழும் தற்பரணே. ()

கற்று மறியேன் நன்புகழ்நின் கழலுக் கடிமை யாம்பாக்யம
பெற்று மறியேன் நினைவணங்கும் பெருஞ்சீ ருடைய அன்பர் குழாம்
உற்று மறியேன் உய்யுவதற் குண்மை யான நெறியதனைச்
சற்று மறியேன் தவிக்கின்றேன் அருளாய் தணிகைச் சண்முகனே.

பகா ழியினகண அவதரித்த தேவே அடியாரா செவவமே
 ாகா சலத்தி லினிதுறையும் நாதா அரிப கானமறையைப்
 பாகா யினிகரு தேவாரப் பதிக மாகப் பாடினவி
 ாகா அடியேன நினசரணனை நனைக்கா துணிகைச் சண்முகனே

ஐயா அடியேன படுமபாடிவ வதிலந தனிலே யொனறுநதான
 மெய்யாயப் படவே மாட்டாதென விதிவலிசுகென செயவேனான
 னையா தினியா கிலுமவழை நனமை மெய்தும படிக்கருளீ
 செயயா திருத்தல ஞாயமோ செப்பாய துணிகை அப்பாவே (1)

அனபைப் பணியாப் பூண்டவாதம் அக்கதி லுறையு மருமருநதே
 னனபைப் பெண்ணு யாகருவித்த எந்தா யுமைபான மைநதான
 கனமச்சிரமநதனை ததவிரத்தெனகவலைக்கடலைச்சுவற்றிபென்றன
 துண்பச கமையை யொழித்தெனகருச சுகந்தா துணிகை யுகந்தாயே

நானே கொடியன மிகுகொடியன ஞாலந தனிலென்போலொருவா
 தானே யிலலை யிலலையிது சதயம் முநத னைப்பணியா
 தேனே ஒதிபோ விருகதினறேன இனிநீ யருளசெய யாவீழலுய
 வேனே துணையும் வே ழுண்டோ விரையார துணிகை வரையானே

பெண்கள மோக வலைதனிலே பித்தாய விழுந்து மயங்கியிரு
 கண்கள கெட்டாப் போலமதிக கண்கெட டிலைந்து கவலைகளாம
 புண்கள ிறைந்த நெஞ்சுடையிப் புலையேன புணய னுவனே
 னன்கள கொன்னாப் பேரிறைஞ்சும லுறைவா துணிகையுறைவாயே.

உனனை யுருவ மாககியென துனனக கோயில் தனிவிருத்தி
 ளன்ன திருகண னாலிகொடுன லுருதான களையும் அலம்பிநிலை
 இன்ன தெனவே யறியாத இனப் அனபா மலாதூஉன
 தனனைத் தொழுகா னெநகானோ சாறருய துணிகை யேற்றாயே

நீராத துயரம் வைத்தாயே திககில லாத பாலிகரு
 நீராக கரைந்தே உருகுமெனறன நெஞ்சம் இதுனை நினையாது
 பேராக கோபங் கொண்டுகீ பினனு மிரதப் பேதையினமேல
 போராச செய்தல புண்ணியமோ புகலாய துணிகை அகலாயே

ஏழைக் குற்ற துணையெயன் இறையே என்றன் ஊழ்ப்பயனால்
வாழ்வக் கென்று நினைத்தேயென் வாணு னெல்லாம்வகையின்றிப்
பாழக் கிறைத்து விட்டேனே பாவி யேனும் இனியுன்பொற்
றானுக் கானாய் உய்வழிதான் உண்டோ துணிகைக் குன்றேயோ.

எந்நே ரமுநின் னிணையடியை யிதயத் தனிலே யிருத்தேனோ
எந்நே ரமுநின் திருப்புதழை என்வா யாலே வியம்பேனோ
எந்நே ரமுநின் னடியவருக் கேவல் செய்தே வாழேனோ
எந்நே ரமுநிவ னனமிருப்ப தென்றோ துணிகை நின்றேயே. (122)

ஐயா என்றன் அல்லலெலாம் அறிந்தே யிருத்தும் அழகியவேற்
கையா என்னைக் கைவிடலுன் கருணைக் கழகோ கருதாயோ
மெய்யா வெய்ய துயர்தீர்த்து விருப்ப மெய்த இரங்கியருள்
செய்யா விடிவான் என்செய்வேன் செப்பாய் துணிகை அப்பாவே.

பாட அறியென் நின்தானைப் பணியும் பத்தி நெறிதனிலே
கூட அறியென் தீராத குறைகள் யாவுந் தீரும்வழி
தேட*அறியென் திகைக்கின்றேன் சித்த மிரங்கி யருளாயோ
வேடர் மகளை மணம்புரிந்த வேலா துணிகை மேலானே. (124)

ஓவா தலைகருங் கவலையினால் உடையாயநொத்தேன் என்செய்வேன்
*பாவா வரையிற் பாரதமாம் பாவி படுமிப் பாடனைத்தும்
தேவா நீதான் பார்த்திருநதுஞ் சித்த மிரங்கா ததுவெனகொல்
ஆவா இதுவும் உன்கருணைக் கழகோ துணிகைப் புகழோனே. ()

மீடியாற் பிணியால் துயராலே மிகவாய் மெலிந்தும் உன்னிடம்வந்
தடையாகிருக்கின்றேனெயென் அறிவைவன்னென்றைவனியான்
கடையாதம்மிற்கடையென்றான்கருணைக்கெங்கன்உரித்தாவேன்
உடையா யருள்கூர் துய்யுநெறி உரைப்பாய் துணிகைப் பொருப்
[பாயே. (126)]

* பாவா = பாவாக, பாட்டாக, வரையில் = எழுதப்புகில்.

பொன்போலொளிசெயமேனியனெபுலவாபோற்றமபுண்ணியனே
மின்போல மிளிரும் பாதனே வேல னேயிம மேநினியில
என்போற்ற ஹயரப படுவோரும் இருக்கின ருரோ நீயலதென
தனபா வீரவரு வாருண்டோ சாற்றாய நணிகை யேற்றாயே (127)

வேலா அடியா துயாதீக்க வெற்றி மயிலமே வேறிவரு
பாலா நினது பாதமெனும் பதும் மலரைப் பததியொடு
தூலா ராயசசி யிலலாஇக துளை ய னேணுத் தொழுவருள்வாய
மேலா னவாகன பணியவனா வெற்பா நணிகை நிற்பானே ()

இறையே எனறன இடுக்கணெலாம் எனது தீர்ப்பா யென்றடியேன்
முறையே யிட்டுக் கொண்டாலும் மோன மானீ யிருப்பதன்றிக்
குறையே தெனவே கேட்டிலென குறையை யினியா
[ரிடஞ்சொவவேன
மறையே பணிபுத் தெளநணிகை வரையா யுயமா றரையாயே. ()

ரிடமு மாக்கள தமைடல்கின வஞ்ச மாயை யெனுமோர்பேய்
ஆமுத துயராம ஆழியிலே அமிததது கிளதே அநதோஇப்
பாழும் பேயை யேதுகருப் படைததா யோநா னறிகிலேன
மாழரு மனததேன உயவழிமற றுண்டோ நணிகை நினரோயே.

இன்னல பலவால வருகதுகிறேன எனனைக் காவென
[ஹனையடைந்தால
இன்னல தீக்கா தவைகளை நீ இன்னம் அநிக மாக்குகின்றாய்
உனனைத் தஞ்ச மென்றடைவோக குண்டாம் பலனு மிததானோ
அனனை யென்னும் உனக்கிதுவும் அழகோ நணிகைப் புகழோனே.

உனனை நம்பி னேரெல்லாம் உன்ன கவலை தீருகிறா
பின்னு மவாக னினபெயதி பெருமை யோடே வாழுகிறா
அனனையோக னுனையடைந்தென அவல்லபலகாவெடுத்ததாராததும்
என்ன எனது கேட்டிலப் தென்னே நணிகை மன்னே. (132)

வரந்தா வரந்தா என்றென்றென் வாயும் நோவ வேழுறையிட்
 டிரந்தா லும்முன் மனமட்டும் இரங்கு கிறதே யிலையிவண்நீ
 கரந்தா விதுவுங் கருணையோ கருணைக் கடலே நான்கலங்கி
 யிருந்தாலதனான்க்கின்பம் என்னே தணிகைப்பொன்னேசொல்
 துன்புற் றழலும் அடியேனுன் தாய பாத கமலங்கட்
 கன்புற் றழலின் மெழுகேபோ லகரைத் தருகிப் பணியேனே
 உன்பொற் றிருத்தான் துணைகொண்டேன் உண்மையாகநற்கதிபெற்
 றின்புற் றிருக்கு மாறருள்செய் எந்தாய் தணிகை மைந்தாவே, ()
 கோவேஅடியார்குறைதீர்க்கும் குணக்குன்றேயெவ குலக்கொழுந்தே
 சேவே நீசன் மகிழ்த்தனிதத செல்வக கனியே செவ்வேளே
 போவேன் வருவேன் பொய்யுரைப்பேன் இங்ஙன் காலம போக்கு
 [வேன்
 தேவே நானும் உய்யஅருள் செயயாய தணிகை ஐயாவே. (135)

யானே தேது சொல்லினும்நீ யாதுங் கேளா ததுபோலத்
 தானே மெளனஞ் சாதித்தல தருமோ உனக்குத் தருமோதான்
 னானே உருக உளமுருக உரோமஞ் சிவிர்ப்ப அடியேன்எம்
 மானே உன்னை வணங்குதற்காம் வரந்தா தணிகை இருந்தாயே, ()
 மானேர் விழியா வலைப்பட்டு வனவே டன்றன் வலைப்பட்ட
 மானே போல மதிகலங்கி வருந்து வேன்மா னாமுனமெம்
 மானே உன்றன் மனமிரங்கி வருதாட் கொள்ளா யோளவகோ
 மானே வள்ளி மணவாளா மைந்தா தணிகை எந்தாயே. (137)

புத்தி யளிப்பா யென்றுமுயர் புண்ய கரும மேபுரியப்
 பத்தி யளிப்பாய் நின்னுடைய பாத பத்ம மேபணியச்
 சித்தி யளிப்பாய் நினதுபுகழ் செகத்தி லோங்க வேசெய்வாய்
 முததி யளிப்பாய் காததிடுவாய் முருகா தணிகை வருகோவே, ()
 பாட அறியேன் திருத்தணிகைப் பரமா உணையன் பாய்ப்பணியக்
 கூட அறியேன் தொண்டர்குழாம் குலவும் இடந்தா னேதென்று
 தேட அறியேன் உனதுதிரு வடியே நிறுமாஞ் செல்வமென்று
 நாட அறியேன் எவனுய்வேன் நாதா நீதா னருளாயே.

வேறு

*எனபோலு முழுமுடன எனபோலும பெருமபாலி எவரு மிலலை
நனபோதம நானெயதி யுய்யுநெறி தனைச்சாரும் நானு முண்டோ?
மினபோலும இடைமடவார இருமருகரும் வீற்றிருப்ப வேலகைக
[கொண்டே

அனபேயோ ருருவாகத் தணிகையினினை நருளசரகரும் அமரர்
[கோவே
[ஏவினம்பிஸ் ஆவணிஸ் 6௨ 20-8-1897] —(140)

எழுதிக்கழி நெடிவடி ஆசிரிய விநித்தம்

வேதனேதமிழில வேதமுண்டாகரும் விமலனே வெங்குருவேந்தே
போதனே ஞானப புரிதனே ஒப்பில் புணயனே பொன்னென
[மினிரும
பாதனே பாவப பிணிகொரு மருந்தே பாரெலாம போற்றுக
[நணிகை
நாதனே யிகத நாயினே ணுய்யும் நன்னெறி பேததை நலிலே ()

பிள்ளைகள் தமக்கோ குறையருத் தாற்றம் பெற்றவ சிடத்தினிற்
[செனதே
உள்ளதையுரைக்கஅவரிவாதமமை உவப்பித்த லுலகினிஃமுறைமை
வள்ளலேயுன்றன் மலரடித் தாள எனதுநானமனங்குழைந்தழுதும
எள்ளளவேணும் இரங்கலை துணிகையிறைவனே எயம்பெருமானே

மேல்கமாவ கடலைக் கடந்தமா தவதது முகிவரா தொழுமுழு முதலே
வேகமாச செலலு மயிலுவத் தேறும் வேவனே விண்ணவா வேந்தே
தேகமா னதுவீழத் திடுமுனே உன்றன் றிருவடி படையுமாற்றளாய
ஏகனே எவரு மிறைஞ்சுகற் றணிகையிறைவனே எயம்பெருமானே

அருமபொரு ளேயென னப்பனே யிகத அகிலஆ சைகளவை
[யனைத்தும்
துருமபென மதித்தன தூயடி களையெட டுணையுமே மறந்திடா
[நிறைஞ்சி
வருமபடி யான வாதனை யடியேன தனக்குள் மகிழ்ந்தருள் புரியாய
இருமபய னளிகரும் எழிலகிருத் தணிகை யிறைவனே எயம்பெரு
மானே (144)

துன்பமே யிதகா றுமமது பவிததேன சுகமினி யாகிலு மடைய
என்பவமொழிததுன இணையடிகளுக்கேனையானாககரீயிரவகாய
தன்பெய ரோதித தன்னடி பணியும் சாதுகக ளுக்குவீ டெனும்பே
ரினபமே டுளிகும் எழில்திருத தணிகை யிறைவனே எம்பெரு
[மானே. (145)]

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விநந்தம்

நுனமை யென்பதோ ரணுவன வில்லா
நாணும ஐய இஞ் ஞாலத்தின கண்ணே
புனமை யென்பதோ ரணிகலம் பூண்டு
புலவ ரிறநிறை தேபொலி கின்றேன
இனமை யென்பதே எனைவிடே நென்றே
என்னு டனகுடி கொண்டிருக கிறதென
தனமை யென்பதீ துனக்குரைத தேனென
தனனை யாண்டருள தணிகைமன னவனே (146)

* கறறு வந்ததோர ஞானமு மிலவேன
கடையனே நென்றன காயந்தன னுடனே
பெறறு வந்ததோர நல்லறி விலவேன
பேதை யேனபல பிறவிக டோறும்
உறறு வந்ததோ ருழவினே யாலே
உன்ன ரும்பினிக கன்னமாய நின்றேன
சறறு வாதுநீ யருளசெயி லுயவேன
நுணிகை யங்கிரிச சண்முகத தேவே
[பிரஜோதபத்திரஸ் ஐப்பசிமீ கஞ்சு, திங்கடகிழமை,
மஞ்சகுப்பம், 30 October 1871] (147)

* பததி யென்பதோ ரணுவன வில்லாப
பாவியே னுன்றன பாதபவ கயத்தைச
சித்தந தன்னிலோ ரிமைப்பொழு திருத்தேன
செமமை யொன்றிலாத தியரிற் றீயேன

முதலி யெனபதா மதனை யெண்ணுவது

முடவன கொம்புதே ணுக்கவா வுதலாம

சித்தம வநதுநீ யருளசெயி லுயவேன

திருநீர் ணிப்பொருப பமாந்தசெவ வேனே

[பிரஜோதபத்தி(ஸ்வ காததிகைம் ௧௨௨, ஞாயிறமுகிழமை,
மஞ்சகுபபம, 26 November 1871] (148)

வேறு

ஆவியா யுயிரகடொறம அமாந்தாய போற்றி

அயனகாதை அடகருவித்த ஐயா போற்றி

தாவரிய கடனடுவே மரமாய நிணற

சதுரணையும வேறபடையாற றடிந்தாய போற்றி

பாலியறிந பெருமபாலி யான இரத

பதகணுகரும பத்திகெறி யருளவாய போற்றி

தேவாசிறை மீட்டபெரு மானே போற்றி

திருதநணிகை மலையானே போற்றி போற்றி (149)

எத்திசையும் புகழ்படைத்த இறையே போற்றி

என்றமிழை யோரூப இருப்பாய போற்றி

முத்திதனைத் தாவவல மூத்தி போற்றி

மூவுலகுத் தொழிநிற முருகா போற்றி

பத்திதனை யறியாத பாவி யேற்குண

பாதமலா தநதுபணி விப்பாய போற்றி

சித்தாமனங் குடிக்கொண்ட தேவே போற்றி

திருதநணிகை மலையானே போற்றி போற்றி (150)

திருத்தணிகேசன் துணை

கீ ர் த் த னை.

தொப்பை யுடையநம்

அப்பனைத் தினமுநி

னைத்தரு வினைகன

னைத்து மறுப்பாம்.

1. பல்லவி.

திருத்தணியே தினம் பணியே—மனமே

திருத்தணியே தினம் பணியே.

சுரணங்கள்.

க. ஒருத்தரு மறியாப்—பெருத்த மொழிக்கன்று
அருத்த முரைத்தநங்—கருத்த னுறைதரும்— (திரு)

உ. புள்ளி மயிலேவிட்டு—நள்ளி ரவினில்வந்து
வள்ளியைத் திருமுன—கள்ள னுறைதரும்— (திரு)

ஈ. ஆரு மெதிர்க்கரும்—போர்புரி யுகுகொடுஞ்
சூரனை வென்றஅதி—வீர னுறைதரும்— (திரு)

. ஒருகா லரிதிரு—மருகா எனவுனம்
உருகா சொலஅருன்—முருக னுறைதரும்—(திரு) (151)

2. பல்லவி.

தஞ்சமருள் ஐயா—எனக்குன்

தஞ்சமருள் ஐயா.

க. மஞ்ச தவமுந் தணிகை மலையாய்
நெஞ்ச முருகி நிற்கும எனக்குன்— (தஞ்சம்)

- உ. பஞ்சு மிந்தப் பாடு படுமோ
என்செய் வேணிங் வேழை யேற்குன்— (தஞ்சம்)
- க. தனர்த்து வந்துண் சாண்டைத்தேன்
உளந்த னில்நான் உவகை யெய்தத்— (தஞ்சம்)
- ச. மனது நொந்து நினை யடைத்தேன்
எனது துயரம் யாவுந் தீரத்— (தஞ்சம்) (152)

3. பல்லவி.

சும்மா இருக்கலாமோ—மனமே—நாம்
சும்மா இருக்க லாமோ

அநுபல்லவி.

எம்மான் எவருந் தொழும் பெம்மான் பெருந்தவர்கள்
தம்மான் துணிகை யமர் ஆம்மான் என்ருமலே— (சும்மா)

க. வெம்மாயை தன்னில சிக்குளேம்—அதை
விட்டுவர என்ன பக்குவம்—

வேதா—விண்ணோ ரவர்க்குத் தாதா—துணிகைமலை
நாதா—நளினமலர்ப் பாதா என்றேபணி— (சும்மா)

உ. தியா னந்தத்தை மறுத்தோம்—நாம்
சிவ்டை யடியோடே துறந்தோம்—
ஃவா—விளைக்குமேனைக் காவா—கூருணைசெய்து
வாவா—வனாதுணிகைத் தேவா என்றேசிந்தி— (சும்மா)

க. காலம் வீணாகக் கழித்தோம்—நாம்
கடவு ளடியாரைப் பழித்தோம்—
கண்யா—கணசுத்தசாட்—குண்யா—குறைவில் தணிகைப்
புண்யா—புகழ்சுப்ர—மண்யா என்றே வணங்கு— (சும்மா)
(153)

4. பல்லவி.

என்ன செய்யலாம்—மனமே—நாம்

என்ன செய்யலாம்.

பன்னி பன்னி மிக பாவங்கன் செய்தோம்

பரம னடிபணியும் பத்தரை வைதோம்—

(என்ன)

சுரணங்கள்.

க. ஊழ்வினை யேபாலப்பட்டது—நமக்—குன்னநற்குணமுங்கெட்டது
தாழ்மை யான புத்தி நம்மை தாறு மாறாச் செய்யச் சொல்ல
சற்றும் யோசியாமற்செய்து தவிக்கின்றோம் நற்கதியிற் செல்ல
—(என்ன)

உ. காமம் ஒங்கி வளர்கின்றதே—நங்—கடவு ளன்பு தளர்கின்றதே
கால கோடி விஷம தாமக் காமம் வேரோ டறுவதற்கும்
கடவு ளன்பைப் பெற்று மோகி கதியில் என்றும் உறுவதற்கும்
—(என்ன)

க. துவட்ட யோசனைகள் தொடுத்தோம்—நாம்—தூயநெறி
யனைத்தும் விடுத்தோம்
துவட்டத்தனம் எனும்பேய் தலையைச் சுழற்றிக் கொண்டே
[ஒடுதற்கும்
சுப்பிர மண்ணியன் பதத்தைப் பற்றி சுகத்தை யென்றுங்
[கூடுதற்கும்—(என்ன) (154)

5. பல்லவி.

தயவாய் நீ யிருப்பாய்—என் தன்னை—ஆதரிப்பாய்

சுரணங்கள்

க. அயன்முத லமரர்கள் அதுதினம் அருமையா

அண்டத் திருந்து வந்து தெண்ட னிட்டு வணங்கும்

ஐயா—நுனி—கையா

(தயவாய்)

- உ. இவருள தடியினை களைதகினை மும்பணி
என்ற ஹகு முன சிந்தை மகிழ்ச்சருள
சசா—தணி—கேசா— (தயவாய)
- க. மரைமல ரனவுள திருவடி களைதகினை
வந்தனை செய்வினற என்ற னிட முஞ் சறறு
வாவா—தணிந்தத—தேவா—(தயவாய) (155)

பத்தி யருள வேண்டும்—உன்
பத்தி யருள வேண்டும்

அநுப டி.வி.

எத்திசையும் புகழ் முத்தி தருந் தணிநக
எந்தை யெனுங் குகனே—சசா நசா மகனே— (பத்தி)
சுடணங்கர்

க. முத்திபெறி போசறறும அறியேன்—உயர்
முதிவார் தவநிலையுரு குறியேன்
பித்தன கண்ட படி பித்தற பகிறேன் வெறியேன்
போனா தத்ததுக்கோ பேசைவரு சிறியேன்
பேதை யாகிலு மென தாறையே என்றன
மீது கிருபை செயதே ஆதர யாகவே— (பத்தி)

உ. சத்திய கொறியிலே கிவியேன்—உயர்
சறசனா குழுவிலுந் சவலேன்
சித்திய மூன்புகழை நேசமுடனே சொல்லேன்
நீயே நதியென் மனறன நேசமுடனேப் புல்லேன்
நீச னுகுமெனறன்—மாச கலங்கும
ஆசை யுடனே உப—தேசஞ் செயது கல்ல— (பத்தி)

க. பஞ்சு போல மெத்த கொந்து போனேன்—பார்க்கும்
பலாக்கும் பழிப்புககா னானேன்
தஞ்சமாக வுனறன் தானையடைய வானேன்
சவலியை சீராமல நான ஆன்னநான்தனர் வானேன்?
தஞ்ச மென்ற எனறன்—கொஞ்சக குறைதீர்
மஞ்ச தவழ் நுணிகை—குஞ்சரமே யிரவகிப்— (பத்தி)

7. பல்லவி.

சுத்த மாக் கையா—மனதைப்—பரி

சுத்த மாக் கையா.

அநுபல்லவி.

வெற்றி புரியும் வேலன் தணிகை

அதத னென்று நித்தம் பணியச்— (சுத்தம்)

ராணிகை.

க. பததி யான பயிரை வளர்த்து

பாவ மான கணையைத் தொலைத்து

முததி யான பலனை யெடுக்க

முருக உனனைத் துணை யடுக்கச்— (சுத்தம்)

உ. காம மான காட்டை யழித்து

கடுமை யென்னுங் கூட்டை யொழித்துக்

கவருல பகலின் கழ லினையை

கருதிக் காத லுடன் அணையச்— (சுத்தம்)

ஈ. துன்பம் என்பதி யாவந தீர்ந்து

தாய நன் னெறியிற் சோநது

சுப்ர மனையனே நின் பாதம்

தொழவும் பெறவும் வரப்ர சாதம்—(சுத்தம்) (157)

8. பல்லவி.

வேலாயுத தேவா—இனி

மேலாயினுங் காவாய்.

அநுபல்லவி.

ஆலாலம் உவந்தே யுண்ட அரனார் செல்வ புத்ரா

அன்பாய் மலர்துலி அருச்சிப்போர் பிரிய மித்ரா.

க. ஆதி பராபர, மான மஹாசிவ, தேவ பிரானருள்

பால க்ருபாகர—

(வேலா)

ஒவ்வமைக காவென, தேவாகுழாமழ, தாவி அபயநதநதி,
 ஆவி அவாககருளும்— (வேலா)
 அநதக ஞாகருயிர், சொந்தமா முன் உனசு, கரத அடிஅர்,
 விரதம் பணிய அருள— (வேலா)
 வேதனா யாலரிக, வாழ வருநதுகிற, பாதக ஞமிநத,
 பாவிச கிரங்கியருள— (வேலா) (158)

9. பலலி

நேவ தேவ திருநீண காரலசதறை
 செலவனே எனையானே

அநுப பலலி

மூவருந தொழ நினை முதலவனே
 மொய குழ லுமை யமமை புதலவனே
 முருகா என, ஒருகால மனம்,
 உருகா சொலத தருவாய வரம்— (தேவ)

சுண்ணங்கா

க காவி விழியா மபற சுண்ணியி லகப்பட்டு
 சுடையஞயக கெட்டேனே
 கருணை செயதென க கரதகிரகி யெனறன
 கழலினை கிட்டேனே—* (தேவ)

2 நாவி ஞாலுனறன கலல திருப்புகழை
 நாயினேன ஆதியேனே
 நனமை பெனபதை நனுக ஒட்டாப பவம்
 நாடும் விதியேனே— (தேவ)

3 சேவி யாம லெனறன செனமததை வீணாகச
 சிறியேன கழித்தேனே
 திருவடியே சர னெனறன யடைதலைச
 சிரித்துப் பழித்தேனே— (தேவ)

1. தாவியபய மெனமன தாளினை யடைந்தேன
 சரவண பவ முருகா
 தருண மிது எனக்குன சரண மருளுதற்குச
 சணமுக அரி மருகா— (தேவ) (159)

10 சரணங்கள்

- க பாது காதது ரக்ஷிப்ப துனகட னென்று
 பன்னினேன பலதரமே
 பன்னியும் உனமனம ஸ்ரங்கலே யேயெனன
 பண்ணுவேன எனதுரைமே
- உ காயைப் போல என்னைக காததிடு வானகூணி
 காசுடன் எனறேனே
 சற்றமே யிரங்காம லிருக்கி லெனன
 சதியிது எனபேனே
- ஈ நஞ்சு மெனக்குத்தணி காசு ணுடையபொற
 றுளே யெனமேனே
 தமிழ் னேனை ரக்ஷியாமற் கைவிடுதல
 தருமோ எய்கோவே
- ச பிள்ளை தப்பு செயிற் பெற்றவா தாமதைப்
 பெரிதா நினைப்பாரோ
 பேதையேன செயும பிழையென னிததாலுன
 பெருமைக்குக் குறைவாமோ.
- ரு கவலைக கடலநடுவில் கலங்கி நிற்குமிந்தக
 கடையனைக காவாயோ
 கருணைக கடலெனும பெயரைப் படைத்துமெனைக
 கைவிட்டு விடுவாயோ (160)

11. பல்லவி.

- நணிகே சனைத்தொழு மனமே—உன்றன்
 சல்யமெல்லாந் திருஞ் சத்தியம் தினமே.

சாஸ்திரங்கள்

- க. புவிமாயை பொல்லாத அமபு—அது
புண்ணிப வானகமும் கோராமும் வம்பு
தவியாமல் ஐயனே நம்பு—அவன
தானே தலைக்கணி பாகிய கெம்பு— (தணி)
- உ. சதமல்ல உலகிலுன னுண்டு—நீ
சாவாமுன நற்கதி பெறுதற்கு வேண்டு
இதமா ஐயனபதம் பூண்டு—பாழ்
இடுக்கனாகிய பெருங் கடலை நீ தாண்டு— (தணி)
- க. லலாம பூவுலகத்தில் மாயம்—இதை
எண்ணு திருத்தல் வெகுஅரி மாயம்
கல்மீலா தான் சொல் விடாத காயம்—நங்
கருத்தனைக் கருதலற கதிகரமு பாபம்— (தணி)
- ச. இருப்போ மென பஞ்சுதத பொய்யே—மற
நினளே என றோகாம ஹப்பது மெய்யே
ஐரப டோகருத கருமங்கள் செய்யே—இத
ஐக துக்கம் யா நவபும் வீட்டுநீ உபயே— (தணி)
- ரு. உலகாசை பொல்லாத மல்லு—ஐயன
உதவியில் லாதாத மெய்வையோ சொல்லு
பலகாலந் துணிகைக்குச் செல்லு—அவன
பதமே துணைகொண்டி யாவையும வெல்லு—(தணி)
- ஈ. பாமிதி லெண்ணைப் போல் பாவி—சுற்றிப்
பாததாலு மொருவரைக் காணேன நானதாவி
நீமேல தருமபா மென னாவி—சுற்றும்
நிலையினறித தவிககின்ற தையோநீ மேவி— (தணி)
- எ. உலகப் பொருளினமேல நேசம்—உனக்
குண்டா யிருந்தா லதுவெரு நாசம்
கலகப் பரியாசக வாசம்—ஒரு
காசுக் குதவாது கனமான மோசம்— (தணி)

அ. துணி கேசனே மெய்யான தேவன்—அவன்

தாளினை சேர்பவ னேபாக்ய னாவன்

குணமான யோக்யனு மாவன்—ஓர்

குறையின்றி மோகூ கதிக்கவன் போவன்— (தணி)

க. மனமே நீ பொல்லாத துட்டன்—உன்றன்

வசமகப் பட்டல்லோ இப்படிச் செட்டேன்

முனமறிந் தாலுனைக் கிட்டேன்—இனி

மோசஞ்செய் வாயாகில் உன்னைநான் விட்டேன்- ()

க0. பொல்லாப் புயியி லிருந்து—டாமும்

பொருள்தேட வேண்டி மிகவுந் திரிந்து

எல்லா விதமும் வருத்தி—மெத்த

இடர்பட்டோ மேயினி யேனும பொருத்தி—(தணி)

கக. பொய்யால் நிறைந்த துலகம்—இதில்

பொருள் தேடப் போகில் விளையுங் கலகம்

மெய்யான பொன்போ விலகும்—ஐயன்

மேலாம்ப தந்தொழு தால்வினை விலகும்— (தணி)

கஉ. காஹி யளிப்பது பத்தி—நங்

கர்மங்கள் யாவும் ஒழிப்பது பத்தி

மோகூ மளிப்பது பத்தி—ஐயன்

முன்னே களித்திடச் செய்வதும் பத்தி— (தணி)

கஃ. தீமையெல் லாம்போவ தென்று—நாம்

செய்தபவ மெல்லாந் தீர்வது மென்று

காமத் தொலைவதும் என்று—நங்

கடவு ளடினைய யடைவதும் என்று— (தணி)

கச. சங்கடந் தன்னில்நின் றெழுமோம்—நாம்

சாமிபா தத்திலே சரணென்று வீழுவோம்

துங்க மலர்ப்பதந் தொழுமோம்—எந்

துயர்தீர்த்தி டென்றே பலதாம் அழுமோம்—(தணி)

- கரு. துதர வோமக் கிலையே—நம
தல்லெல் லாநீரு மாறேது சொலே
நீதரு மநெறி நிலையே—நெறியா
நீயிருந் தாலெனக் கிலையோர்க விலையே— (தணி)
- கஃ. துன்பக னைவிடத் துணிவோம்—ஐயன்
துய மலரடி யைத்தலைக் கணிவோம்
அன்பாக நாளும் பணிவோம்—அவன்
அருளைப்பெற்றேமோகூ வீட்டினில் தணிவோம் (ஃ)
- கௌ. தேகம் அபித்யமென் நெண்ணு—ஐயன்
நிருவடி மறவாம லேதியானம் பண்ணு
மோகங் கொடியதென் நெண்ணு—ஐயன்
முன்னின்று தோததிராம பலகாலம் பண்ணு - (தணி)

12. செங்கல்வராயா—என்

பங்கல் வராயா

கருணையங் கடலே—என்	பரங்கிரி ாதா—எனக்கண்
என்றுங் கைவிடலே, (1)	பார்க்கலா காதா, (7)
தணிகையங் கிரியா பன்னகருத	செங்கோட்டு வேலா—கல்வின்
தண்ணருள் புரியாய, (2)	சிலா, (8)
பன்னிரு கையா—கண்	ணமுகத் துரையே—நான்
பாரெனை ஐயா, (3)	தத்துவம் உரையே, (9)
ஆறு மா முகனே—எனக்	ஆலினன குடியாய—என்
கருள் செயயாய் குகனே, (4)	அல்லலை முடியாய், (10)
கடையேனைப் பாராய்—என்	குமர கோட்டத்தா—என்
கவலையைத் தீராய், (5)	குறையை ஒட்டத்தா, (11)
கதிர் காம வேலா—பா	வள்ளி மனாளா—நீ
கதியருள் சிலா, (6)	னாய், (12)

பொய்யுலக மாயைதனைப் போக்கியே தென்றணிகை
ஐயன் குமரன் அடி சார்வ தெந்நாளோ, (163)

ழவாமுதல் லோனேநிரு முருகாஅரி மருகா
தேவாதிருத் துணிகாசலச் செல்வா ஏச்சரிக்கை, (164)

வேல்.

தூன்ப மறுத்தொழிததுத் தொல்வினையும் போக்கிப்பே
ரின்ப மருளு மினிதாக—அஃபுடனே
தேவர்களுஞ் சித்தர்களுஞ் சென்றிறைஞ்சந் தென்றணிகை
மேலிநின்ற சேயின்கை வேல்.

கோபாலா நின்னையே கோரித்தம் போற்றாது
மாபாத கஞ்செய்தோம் மாயததால்—ஆபாவம்
வெய்யநா கக்குழியில வீழாமே தப்பியாம்
'உய்யும் வழியொன் னுரை, (1)

மாயவா போற்றி போற்றி வன்கணர் காண மாட்டாத்
நாயவா போற்றி போற்றித் தொண்டர்கள் தவக ளுக்கு
நேயவா போற்றி போற்றி அவர்கன்தம் நெஞ்சி லென்றும்
மேயவா போற்றி போற்றி விஷ்ணுவே போற்றி போற்றி. (2)

திருஞான சம்பந்த கவாமிகள்.

ஊன சம்பந்த மற்றுயர் வாகிய
மோன சம்பந்த முற்று மொழிவரும்
வான சம்பந்தம் பெற்றுவா முத்திரு
ஞான சம்பந்த னற்று னடைவமே.

ரான சம்பந்த கவாமிகள் திருநகூத்திரம்—சுக்கிலஞ்
சென்னை. } வைகாசிமீ கசுவ வியாழக்கிழமை—
27 May 1869. } மூலநகூத்திரம். வ, த, சுப்பிரமணியன்.]

திரு நாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

கேவே நீசர்க்குத் திரிகர ணங்கனால்
ஆவே போனறன்பு டுன்தொண் டியற்றஞ்சொற்
கோவே யுனனைத் துணைக்கொனரு வேனெனைக்
காவே தின்சோக கழலினைக் கீழ்வைத்தே.

நாவுக்கரசு சுவாமிகள் திரு நகரத்திரம்-சுககிலவ்ரு சித்திரைமீ
சென்னை } உடுவ புதினகிழமை—சதய நகரத்திரம்
5 May 1869. } வ. த. சுப்பிரமணியன்.] (1)

பூவுக் கரசெனுந் தாமரை மேலுறை புங்கவண்ண
தேவுக் கரசெனு மாலுளு சிறந்தசெய் வங்கடருங்
காவுக் கரசுந் தொழுங்கட வுட்டுக் கணியனைய
நாவுக் கரசுபொற் குளியை யெய்யென்று நக ளுணையே.

மஞ்சகுப்பம் } [திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திரு நகரத்திரம்
25-4-1870 } பிரமோதாதவ்ரு சித்திரைமீ கசல, சதயம், திங்கள்]
, (2)

தேவர்க் கிறைவன் விவெருமான நிறைத் திழைத் தேவாரப்
பாவைக் கறந்த பசுவனையார் பரம ஸுடைய கோலத்தைக்
காவிற் சிறந்த ஐயாற்றிற் கண்டு களித்த செல்வாதிரு
நாவுக் கரசு பொற்பாதம் நாமெல்லோரும் அடைவதுபவாம். (3)

சுந்தர பூர்த்தி சுவாமிகள்.

பாவ பாசனோப் பத்தாகன் கேசனைத்
தேவ தேவன் விவெனம் மிறைவனைப்
பாவை பாலிர விறசெலப் பண்ணுஞ்சீர்
நாவ பூதார்தான் நாமடைந் துய்வமே.

[சுககிலவ்ரு ஆடிமீ கசல வென்னிக்கிழமை சுவாமி நகரத்திரம்—
சென்னை } சுந்தரபூர்த்திராயனார் திருநகரத்திரம்.
13 Aug. 1869. } வ. த. சுப்பிரமணியன்.] (1)

கலாசாலை தற்காலத்திலுள்ளதெனலாம்.” (ஆதன்ஸ் நகரத்து நாவல்லோர்.)

“ஆதன்ஸ்வாசியிடம் புஸ்தகங்கள் சிலவேயிருக்கலாம். அவன் படிக்கச்செல்லும் பெரிய புஸ்தகசாலையிலுள்ள நூல்களின் தொகை போல்ட்கோர்ட் (Bolt court) டில் வசிக்கும் ஜான்ஸன் (Johuson) என்பாரது அலமாரியிலுள்ள புஸ்தகங்களின் தொகையினும் சிறியதாயிருக்கலாம். ஆயினும், ஆதன்ஸ்வாசி தினந்தோறும் நாட்காலை யில் ஸாக்ரடீஸுடன் சமபாஷிப்பான்; மாதம் நாலேந்து முறை பேரிக்ளிஸ் பேசுவதைக் கேட்பான்; ஸோபாக்ளிஸ், அரிஸ்டோபானஸ் இயற்றிய நாடகங்களை நடிக்கக் காண்பான். பீடியஸ் செதுக்கிய சிற்பங்களையும், ஸெலூசுஸ் (Zeuxis) வரைந்த சித்திரங்களையும் கண்டுகளித்து உலாவித் திரிவான். அக்கிலஸ்பாடல்கள் அவனுக்குக் கண்டபாடமாகத் தெரியும். தெருவின ஒருமுலைபில் அக்கிலஸ் கேடசத்தைப்பற்றியும், ஆர்சஸ் (Arjus) சாவைப் பற்றியும், ஒப்பிப்பதை அவன் செவியேற்பான். அவன் நீதிசாஸ்திரி; பிறநாடுசமயந்தங்கள், அரசுகை, போர் முதலிய விஷயங்களில் அவன் கைவந்தவன். அவன் போர் வீரன்; மிகவும் இதமாய்ப்பயின்று அடங்கியவன். அவன் நயாயாதிபதி; தினந்தோறும் இருதிறத்தாரது கட்சிவாதங்களைச் சீர்தூக்கித் தெளிவுபெற்றவன். கிததையெனப் படுவன இவைகளே. இவை மனமாசகன்ற தென்வியோரைப் படைபாவிடினும், நகரவாசிகளிடம் புத்திதீவிரமும், இரசனாநத்திற் சுவையும், சொல்வன்மையும், வாக்குச் சாதுரமும், நாகரிகமும் கிளைத்தன. (ஜான்ஸனைப் பற்றிய வியாசம்.

பிழையும், திருத்தமும்.

வரி	பிழை	திருத்தம்
1	5 மனிதரால	பிறரால ✓
2	26 Syruposum	Symposium ✓
4	21 Aeropolis	Aeropolis ✓
6	7 ஏகராதிபதயம்	ஏகசகராதிபதயம் ✓
1	16 சனை	தமமை ✓
		தமமை ✓
	தமதுமனததைத் திரு	அவாதுமனததைத்
	பாதி	திருப்பதி அவரை ✓
	ஒணமை	புணமை ✓
6	பெருக்கினர்	பெருக்கினோ ✓
	பிறாக்குததாம்	பிறாக்கு யான ✓
12	மகனாகு	மகனுக்கு

-ஆம் பக்கம் 8-ஆம் வரியில் 'ஒளிக்காமல்' எனப் பதிவு அடுத்து 134-ஆம் பக்கம் 9-ஆம் வரிமுதல் (1-வது அடிகதம்) முடிவுவரையிலுள்ளதைச் சேர்த்துப்படிக்க, (12. களை முன்னர்த் திருத்திக்கொண்டு பிறகு படிக்க.)

கவலி யறிவில மேம்பட்ட கண்ணை கறபுக கணிகலமே !
 செவலி ! உனறன உடனபிறத செவல நினைததே மகிழ்நத எங்கள்
 இலவி னாக இருநதாயே ! யாகரும அனபு தருநதாயே !
 சொலவி னாக எங்களுக்கே தோனருத துணையா யிருப்ப
[னெனறே.

இரவுத்ரி கார்த்திகை ஏழொடுபத் தானான்
 ' பகும் வியாழன்—இரவுநிறை
 நள்ளிருளில்—அவ்டமியும் நாட்பூர முங்கூட
 வள்ளியுற்றாள் சேயதாண் மலர்,

சென்னை :
 25—1—1921 }

வ. க. சே.

